

A 26 336

Kunninga Tatweti

Laulo-Kamat.

Juhan

Amerika=ma Nüjorki lünnä Piibli seltsi kulluga.

Tartus, 1868.

Trükkitud H. Laakmanni jures.

Gegen den Druck dieser Psalmen der Neval=Estnischen Sprache,
ist von Seiten des Ew. Ev.=Lutherischen Consistorii nach vorgängiger
Durchsicht desselben nichts einzuwenden.

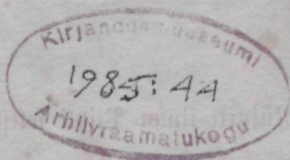
Dorpat, St. Marien 1867. December 21.

Consistorialassessor K. S. Willigerode.

Von der Censur gestattet.

Dorpat, d. 22. December 1867.

(Nr. 171.)

Paulo: Namat.

1. Paul.

Öppetuse laul, mis üks õnnis, mis üks õnneto põlv on.

Wägga õnnis on se in-
nimenne, kes ei käi
välalte nõuu järrel, egga
seisa pattuste te peal, eg-
ga istu pillajatte kildas.

2. Waid kel hea meel on
Jehowa kässoöppetusest,
ja urib ta kässoöppetust
järrele böd ja päwad.

3. Siis on temma otse-
go pu, mis wee soonte äre
istutatud, mis omma wil-
ja annab ommal aial, ja
felle lehhed ei puddene, ja
keif, mis ta wöttab tehha,
lähhäb torda.

4. Agga nenda ep olle
välalad; waid nemmad on
tui hagganad, mis tuul
laiali aiab.

5. Sepärrast ei wõi vä-
lad mitte kohtus seista,
egga pattused õigete kog-
godusjes.

6. Sest Jehowa tunneb
õigete teed; agga välalte
te lähhäb hukka.

2. Paul.

Paul, mis Kristuse kunningrigi
ette tulutob.

Mispärrast joofsewad
pagganad murdo tek-

fo, ja rahwas mötlewad
tühja.

2. Mits maailma kunnin-
gad seisawad wasto, ja
würstid peawad nõuu üht-
lase Jehowa ja temma
wõitud mehhe wasto:

3. Et fistugem katti nen-
de juttad, ja wisjagem en-
nesest ärra nende kõied!

4. Kes taewas istub,
naerab; Issand irwitab
neid.

5. Siis wöttab ta räkida
nende wasto ommas wih-
has, ja ommas kanges wih-
has neile hirmo tehha.

6. Agga minna ollen
wõidnud omma kunnin-
gat omma pühha Sioni
mäe ülle.

7. Ma tahhan sest sead-
missest juttustada: Jeho-
wa on mo wasto wõlnud:
Sa olled mo Poeg, täanna
ma jünnitasin sind.

8. Küssi minnult, siis tah-
han ma pagganad so pär-
risossaks anda ja maailma
otsad so pärrandusseks.

9. Sa pead neid rusjaks
peksma raudkeppiga, kui
pottiseppa riisto pead sa
neid katti wiskama.

10. Sepärrast teie, kuningad, aiage ommad asjad targaste, teie, mailma kohtomõistjad, laske ennast nomida.

11. Tenige Jehowät kartussega, ja olge wägga rõõmsad wärrisemisega.

12. Andke suud Poiale, et ta mitte wihhaseks ei sa, et teie hukka ei sa omma te peal; sest temma wihha süttib pea põllema; wägga õnsad on keif, kes temma jure kippuwad.

3. P a u l.

Pallumisese laul, et Jehowa waenlaste eest kaitseks.

1. Daweti laul kui ta omma poia Absalomi eest ärrapõggenes.

Jehowa, kui palju on mo waenlasi! Paljo seisawad mo wasto!

3. Paljo ütlewad mo hingele: Polle temmal abbi Jummal! kääst, Sela!

4. Agga sinna, Jehowa, olled üks kilp minno ees, minno au, ja kes mo Pea ülestõstab.

5. Omma heäleaga hüan ma Jehowa pole, ja ta wastab mulle omma pühha mäe pealt, Sela.

6. Ma heitfin mahha ja uinufin maggama: ma ärkafin ülles, sest Jehowa toetas mind.

7. Ei ma karda ni mitme kümne tuhhande eest rahwa seast, kes ümberringi mo wasto pannewad.

8. Tõuse ülles, Jehowa, peasta mind, mo Jummal; sest sa lööd keif mo waenlased löua peale, ja murrad katki välatte hambad.

9. Jehowa käes on ärrapeastminne, so rahwa peale jägo sinno õnnistus, Sela.

4. P a u l.

Rõmustusse palwe, mailma laste tühhise ello wasto.

1. Daweti laul feeltega mängide peal, üllema mängimehhele antud.

Qui ma hüan, siis wastata mulle, mo õigusse Jummal! kui kitsas tä olli, teggid sa mulle rumi; olle mulle armolinne ja tule mo palwet.

3. Teie, suurtsuggu mehhed, kui kaua peab mo au teutusseks ollema? kauaks armastate tühja, ja otsite wasset? Sela.

4. Agga mõistke, et Je-

howa tedda immelikkul wi-
sil sadab, kes temma melest
armas on; Jehowa kuleb,
fui ma ta pole hüan.

5. Wärrisege, ärge tehke
mitte patto; rätige ommas
süddames ommas wodis,
ja seiske rahho, Sela.

6. Ohwerdage öigusse
ohwrid, ja lootke Jehowa
peale.

7. Paljo ütewad: Kes
annab meile head nähha?
Jehowa, tösta omma Pal-
le walgust meie peale.

8. Sa olled ennam rö-
mo mo süddamesse annud,
fui sel aial, fui teiste wil-
ja ja nende wärsket wina
paljo on.

9. Rahho sees tahhan ma
mahhabeita ja uinuda
maggama, sest sinna, Je-
howa, üffi sadad, et ma
julgeste woin ellada.

5. Laul.

Risti loggobuuse palwe walleppeta-
jatte wasto.

1. Taweti laul, üllema
mängimehhele antud, Ne-
hilotimängi peal.

Jehowa! kule mo sanno,
moista mo iggatsemin-
ne ärra.

3. Panne tähhele mo
kissendamisse heäl, minno
kuningas ja mo Summal,
sest sind ma pallun.

4. Jehowa, kule warra
mo heält, warra tahhan
ma ennast so pole walmis-
tadaja sind pittifilmi odata.

5. Sest sinna ep olle mitte
Summal, kel hea meel on
välusfest; kes pahha, se ei
wöi so jures asset olla.

6. Hullutajad ei jä so
filma ette seisma, sa wi-
kad keifi, kes nurjutumat
tödd ette wöttawad.

7. Sa huffad neid ärra,
kes wasset rägiwad, Jeho-
wa melest on se hirmus,
kel werrejü on, ja kes kaw-
wal on.

8. Agga minna tahhan
sinno sure heldusse pärrast
so kotta minna, ja kum-
mardada so pühha templi
pole sinno kartusses.

9. Jehowa! juhata mind
omma öigusses mo war-
ritsejatte pärrast, te om-
ma teed mo ette tassasets.

10. Sest nende suus ep
olle mitte, mis öige on,
nende seestpidine on selge
tiggedus; nende lurt on
üks lahki haud, omma ke-

lega libbawad nemmad.

11. Mõista neid süallu-
feks, Summal, langego
nemmad omma nõuude
pärrast; nende mitme ül-
leatsumise pärrast lüfta
neid ärra, sest nemmad
pannewad so wasto.

12. Agga röömsad olgo
feit, kes so jure kippuwad,
iggaweste õisago nemmad,
sest sa warjad neid; ja rö-
muga hüppago sinno sees
need, kes so nimme ar-
mastawad.

13. Sest sinna, Jehowa!
õnnistad õiget; hea mele-
ga ehhitad sa tedda nenda
tui kibiga.

6. Paul.

ühhe aghastatud süddame pattust-
põõrmisise palwe.

1. Taweti laul, üllema
mängimehhele antud, keel-
tega mängide peal Semi-
niti wiisi.

Jehowa! ärra nomi mind
mitte ommas wihhas,
ja ärra karrista mind mit-
te ommas tullises wihhas.

3. Jehowa, olle mulle
armolinne, sest ma ollen
rammoto; te mind ter-
weks, Jehowa, sest mo
luudfondid wabbisewad.

4. Sa mo hing rõhbuta-
se mahha, ja sinna, Jeho-
wa! tui laua?

5. Põra, Jehowa! mo
pole, kisku mo hing häd-
da seest wälja, peastamind
omma heldusse pärrast.

6. Sest surmas ep olle
sinnust mällestust; kes
wõib haudas sinno auu
üllestunnistada?

7. Ma ollen ärrawäsfi-
nud ommas äggamisfes,
feit se õ uiutan ma omma
wodi, omma filmaweega
leutan ma omma sängi.

8. Mo filmad on ärra-
tuinud melehaigusse pär-
rast, need on wannaks läi-
nud feitide mo waenlaste
pärrast.

9. Tagganega minnust
ärra feit, kes teie nurjutu-
mat tööd tete, sest Jehowa
tuleb mo nutmisise heält.

10. Jehowa tuleb mo al-
landlikko palwet, Jehowa
wõttab mo palwe wasto.

11. Sago feit mo waen-
lased häbbiks ja tundko
suurt hirmo, tagganego
nemmad ärra ja häbbene-
go äffitset.

7. Laul.

Palwe usfo waenlaste ja taggatiusajatte wasto.

1. Taweti ahhastusse laul, mis ta laulis Jehowale, Kusimehhe, Jemini poia, sannadepärrast.

Jehowa, mo Summal! Sinno jure kippun ma, peasta mind ärra keikide käest, kes mind taggatiusawad, ja kisu mind wälja.

3. Et ta mitte wahhest kui löufoer mo hinge ei kisu, egga murra, kui ep olle peastjat.

4. Jehowa, mo Summal! ollen ma sedda teinud, ons köwwerus mo kässis,

5. Ollen ma tashunud kurja sellele, kes rahho moga pidand (kül ma ollen enneminne peastnud tedda, kes mulle ilmaaego kitsast teggi!):

6. Siis aiago waenlane mo hinge tagga, ja sago sedda kätte, ja tallago mo ello mahha, ja pango mo au põrmo sisse mahha, Sela.

7. Tõuse ülles, Jehowa, omma wiha sees, astu kõrgesse minno ahhastajatte hirmsa wiha pär-

rast, ja ärta ülles minno abbiks, kässi kohhut!

8. Rahwa koggodus seisab so ümber, põra temma üle taggasti kõrgesse!

9. Jehowa annab kohhut rahwale; mõista mulle kohhut, Jehowa, mo õigusse järrele ja mo waggadusse järrele sündfo mulle!

10. Lõpfo wahhest välatte kurjus, ja kiinita õiget; sest ja katsud läbbi süddamed ja nerud, ja õige Summal.

11. Mo kilp on Summal jures, kes abbi sadab süddamest õiglastele;

12. Summal on õige koto mõistja ja üks Summal, kelle meel iggapääw waggaha;

13. Kui innimenne mitte ei põra, siis ihhub ta omma mõõga, omma ammo tõmbab ta ülles ja walmistab sedda;

14. Ja walmistab temmale surma riisto; ta seab ommad noled nende wasto, kes teist kurjaste taggatiusawad.

15. Wata, temma on lapsewaewas nurjatuma him-

muga, ja on waewamis= sega kääma peal, ja kannab tuult ilmale.

16. Hugo on ta kaewa= nud ja sedda õnests teinud, ja langeb omma ennese tehtud kaewandusse.

17. Temma waewamin= ne peab ta pähhä jälle tag= gasti tulles, ja temma wäekaubatö ta pealae peale mahhatulles.

18. Ma tahhan Jehowat auustada temma õigusse eest, ja Jehowa, selle kei= geförgema, nimme fites laulda.

8. Laul.

Kristusse alwast ja aupõlwest ja tunnigrigist.

1. Taweti laul üllema mængimehhele antud Rit= titimängi peal.

Oh Jehowa, meie Iss= sand! kui auulinne on so nimmi keiges mailmas, kes sa omma sure auu pan= nud ülle taewaste.

3. Noorte ja immewatte laste suust olled sa ühhe wäe kindlaks seadnud en= nese waenlaste pärrast, et sa pidid lõppetama wi= hameest ja sedda, kes püab kätte maksta.

4. Sest kui nään so tae= wast, so sõrme tööd, kuud ja tähti, mis sa olled wal= mistanud:

5. Mis on waene inni= menne, et sa temma peale mõtled? ja innimesse poeg, et sa temma eest hoolt kannad?

6. Kõl sa olled tedda wähhä Summalast las= nud allam olla: agga auu ja auustusstega ehhitad sa tedda kui kroniga.

7. Sa olled tedda pan= nud wallitsema omma kätte tö ülle; keit olled sa tem= ma jalge alla pannud:

8. Puddolojuksed ja här= jad ülleülde keit, ja ka metsa lojuksed;

9. Linnud, mis taewa al, ja kallad, mis merres, mis merre kohhad läbbikäiwad.

10. Oh Jehowa meie Issand! kui auulinne on so nimmi keiges mailmas.

9. Laul.

Tännolaul wõimusse eest keige usso waenlaste peale.

1. Taweti laul üllema mængimehhele, Mutlabe= ni kõrwas laulda.

Ma tahhan Jehowat kita keigest ommast südda=

mest, ma tahhan feiki ta
immeasjo juttustada.

3. Ma tahhan römüs olla
ja römö pärrast öisata sin-
no sees, ma tahhan so nim-
me kites laulda, sa Keige-
förgem!

4. Et mo waenlased on
taggasi läinud, nemmad on
kommistand ja kaddunud
ära so passe eest.

5. Sa olled mo öigussele
ja mo kohtoasjale otjust
teinud, sa olled kohtojärke
peal istunud, öigusse
mõistja!

6. Sa olled pagganaid
söidelnud, sa olled välad
hukka saatnud, nende nim-
me olled sa ärrakustuta-
nud ifka ja iggaweste.

7. Sa waenlane! pal-
jaks tehtud on so assemed
iggaweste; ja sinna, Sum-
mal, olled liinad ärratit-
funud, nende mällestus on
kaddunud nendega hopis.

8. Agga Jehowa jääb ig-
gaweste, temma on omma
aujärke walmistanud koh-
to tarwis.

9. Ja ta isse mõistab
kohhut mailmale öigusses;
ta selletab rahwale kohto-
asja ärra öiget wiisi.

10. Ja Jehowa on kõrge
warjopail waewalissele,
körge warjopail öigel aial,
kui kitsas kää on.

11. Sest lodawad so pea-
le, kes so nimme tunne-
wad; sest ei sa olle neid
mitte mahhajätnud, kes
sind nõuawad, Jehowa!

12. Kites laulge Jeho-
wale, kes Sionis ellab, ku-
lutage keige rahwa seas
temma teggusid.

13. Sest ta kuulab nende
werresüjärrele, nende pea-
le mötleb temma; ei ta
unnusta mitte häddaliste
kissendamist ärra.

14. Heida armo minno
peale, Jehowa, wata mo
willetsusse peale, mis mo
wihhameestest tulleb, sin-
na, kes sa mind üllendad
surma wärrawaißt.

15. Siis tahhan ma jut-
tustada feiki so kitusfid, ja
Sioni tütre wärrawais
wägga röömsaks sada sin-
no abbi pärrast.

16. Pagganad on waiu-
nud senna auko, mis nem-
mad teinud; nende jalg on
hakkunud wörko, mis nem-
mad sallaja pannud.

17. Kulus on Jehowa,

et ta õigust teinud: väl on worgutud omma kätte to sees; et motle se peale, Sela.

18. Dälad lähhäwad taggasi surma walda, keit pagganad, kes Jummalat ar=raunnustanud.

19. Sest waest ei unnus=tata mitte lp=matte ärra; kas willetsatte lotus peaks iggaweste huffaminnema?

20. Tuse alles, Jehowa, et innimenne mitte woimust ei sa; sago kohhus pagganatte peale moiste=tud so palle ees.

21. Jehowa, panne hirmo nende peale, et pagganad tunneksid, et nemmad waesed innimesesed on, Sela.

10. Paul.

Ristifoggobuusse palwe omma tagga=kiusajatte wasto.

Jehowa! mispärrast seisad sa ni kangel, ja seisad warjul sel aial, kui kitsas ka?

2. Uhfusses kiusab väl willetsat kurjaste tagga, et neid peab finniwetama nende kurja nõuude lbbi, mis nemmad on arramelnud.

3. Sest väl kiitleb omma

hinge iggatsemisese pärrast, ja ahne lahkuw ärra, ja laimab Jehowat.

4. Dal ei holi middagi; ta aiab omma ninna püsti; keit temma motted on, et ep olle Jummalat.

5. Temma wisid tewad wallo iggal aial; sinno õiged nuhtlused on kangel temmast ärra; keitide omma waenlaste wasto turtsub temma.

6. Ta motleb ommas juddames: Ei minna ial ei tõigu, ei ma sa plwest plweni kurja nähha.

7. Temma su on täis sa=jatamist ja pettust ja kawwalust; temma kele al on waewaminne ja nurjatoto.

8. Temma istub warritsemas vuede tagga, sallas ja s paikas tappab ta sedda, kes ilma jõuta: temma filmad wahhiwad kehwa.

9. Temma warritsew sallajas paikas, nenda kui lutoer ommas pessas, ta warritsew, et ta wõiks tabbada willetsat, ta tabbas willetsat, kui ta tedda omma worko tmbab.

10. Nenda rhhutatse, waiutatse alla, ja langeb

kehwade selts wäggewatte
küunte alla.

11. Ta mötleb ommas
süddames: Summal on
teise ärraunnustanud, ta
on ommad filmad warjule
pannud, ei ta nä ellades.

12. Tõuse ülles, Jeho=
wa, tõsta omma käsfi ül=
les, oh Summal: ärra un=
nustamittewilletsaid ärra!

13. Mispärrast peab väl
Summalat laimama? Ta
mötleb ommas süddames,
et sinna sest ei holi.

14. Kül sa nääd, sest sa
nääd sedda waewa ja me=
lehaigust, et sa kätte tas=
sud omma käe läbbi; keh=
wa jättab so holeks, sinna
olledwaeselapse abbimees.

15. Murra välatte käsfi=
wars katki, ja kula selle
kurja välusje järrele, nen=
da et sa sedda teps ei leia.

16. Jehowa on funnin=
gas ifka ja iggaweste, pag=
ganad kauwad temma Ma
pealt ärra.

17. Häddaliste iggatse=
mist kuled ja, Jehowa,
nende süddant finnitad sin=
na, so kõrwpanneb tähhele.

18. Et sa kohhut mõistad
waese lapsese ja waewa=

lissele, et waene innimen=
ne, kes nullast on, mitte
ennam ei sa sinno wästo
hakkata.

11. Laul.

Usfolaul, wagga hinge finnitusfets
waenlaste wästo.

Taweti laul üllema män=
gimehhele antud. Jeho=
howa jure kippun minna!
Kuida teie siis mulle ütle=
te: Minne hulkuma om=
maste mäe peale, kui lind;

2. Sest wata, välad tõm=
bawad ammo ülles, nem=
mad seawad ommad no=
led nöri peale, mustas
pimmedas lasta neid, kes
süddamest õiglased on;

3. Sest tõe allussed kis=
tasse mahha, mis wõib se
tehha, kes õige?

4. Jehowa on ommas
pühhas templis, Jehowal
on ta aujärg taewas, tem=
ma filmad näwad sedda,
ta filmalauud katsuwad
Adama lapsed läbbi.

5. Jehowa katsub läbbi
õiglase, agga välat, ja kes
wäekaubas tööd armastab,
sedda wihtab Temma hing.

6. Ta lasseb välatte peale
saddada jämmedat rahhet;

tulli ja wäwel, ja körweta-
ja tuul on nende oſſa.

7. Seſt Jehowa on öige,
ſa armastab öigust, tem-
ma ſilmad watawad öig-
laſe peale.

12. L a u l.

*Kaebbus, et walle ſöbrad ſuurt kahto
tewad.*

1. Taweti laul kandle kõr-
was laulda, mängimeh-
hele antud.

Sada abbi, Jehowa! ſeſt
pühhad on löppenud,
ja niſklikuſi on piſſut in-
nimeſſe laſte ſeaſ.

3. Nemmad rägiwad tüh-
ja teine teiſega; nemmad
rägiwad libbeda uledega,
kawwalalt ſüddameſt.

4. Kautago Jehowa ärra
keik libbedad uled, ſe keel,
miſ kõrki aſjo rägib.

5. Kes ütlewad: Omma
ſelele tahhame meie wöi-
muſt ſata, meie uled on
meie lä, keſ on meile iſ-
ſandakſ?

6. Agga et willetſaid är-
raraiſataſſe, et waesed äg-
gawad, tahhan ma nüüd
ülleſtöuſta, ütleb Jeho-
wa, ma tahhan abbi ſata
ſellele, kelle waſto turſu-
taſſe.

7. Jehowa kõnned on
puhtad kõnned, kui ſelgeks
ſullatatud hõbbe ſaueſe
potti ſeek, miſ ſeitſekord
ärraſullatatud.

8. Sinna, Jehowa! kait-
ſed neid, ſa hoiad tedda ſe-
ſinnatſe põlwe rahwa eest
iggaweſte.

9. Dälad kõnniwad tor-
redaſte keikis paituſ üm-
berkaudo; agga Adama
laſte teutuſſeſ neid üllen-
daſſe.

13. L a u l.

*Kaebbus ja palwe hinge kurbbuſſeſ,
kui kiſſaſ lä.*

1. Taweti laul üllema
mängimehhele antud.

Kui kaua unnuſtad ſinna
mind hopiſ ärra, oh
Jehowa! kui kaua panned
ſa enneſe palle minno eest
warjule?

3. Kui kaua pean ma
nöuu piddama ommaſ
hingek, ja murret ommaſ
ſüddameſ keige päwa? Kui
kaua peab mo waenlane
mo waſto ennalt ſurekſ
töſtma?

4. Wata ſeie, waſta mul-
le, Jehowa, mo Summal!
walguſta mo ſilmi, et ma

ei ninu surmasse magga-
ma.

5. Et mo waenlane ei
üttele: ma ollen wõimusse
ta peale sanud! ja mo was-
tased ei sa wägga rööms-
saks, kui ma kõigun.

6. Agga minna lodan so
heldusse peale, mo südda
peab wägga röömsaks ja-
ma so abbi pärrast; ma
tahhan Jehowale laulda,
et ta mulle head teeb.

14. L a u l.

*Öppetus, et pat innimesi wägga rif-
tunub; abbi on tarwis.*

Zaweti laul üllema män-
gimehhele antud. Däl
mõtleb ommas süddames:
ei polle Jummalat; nem-
mad tewad nurjatumaid
ja hirmsaid teggusid, ei
olle sedda, kes head teeb.

2. Jehowa watab taewast
Udama laste peale, et ta
saaks nähha, kas legi mõist-
lik ollets, kes Jummalat
nöuaks;

3. Kas nemmad on keit
ärratagganend? Ühtlase
on nemmad läinud haise-
ma; ei olle sedda, kes head
teeb, ei ühtainustki.

4. Eks sedda ei tahha tun-
da keit need, kes nurjatu-

mat tööd tewad, kes mo
rahwast söwad, kui nem-
mad leiba söwad? Jeho-
wat ei hüa nemmad mitte
appi.

5. Agga siis tunnewad
nemmad suurt hirmo, kui
Jummal on õigete seltsis;

6. Wissetsa nõuule tete
teie häbbi, et Jehowa tem-
ma warjopait on.

7. Kes jadaab Sionist
Iisraelile ärrapeastmist?
Kui Jehowa omma rah-
wa wangipõlwe pörab,
siis saab Jakob wägga
röömsaks, Iisrael rööms-
tab.

15. L a u l.

*Öppetus, misjuggune se on, kes armo-
rillis ellab.*

Zaweti laul. Jehowa!
Kes wõib sulle woõraks
tulla sinno telki? Kes peab
asjet ollema so pühha mäe
peal?

2. Kes ilmalaitmatta el-
lab ja õigust teeb, ja töt
rägib ommast süddamest.

3. Kes keelt ei pekja, om-
ma seltsimehhele kurja ei
te, egga laimamist omma
liggimesse peale wasto ei
wõtta.

4. Kelle melest se on är-

rapõllatud, kes Jummalast
miski ei pandud; agga kes
auustab neid, kes Jeho-
wat kardawad; kes ennese
kahjuks wañnub, ja ei tag-
gane sest.

5. Kes omma rahha ei
anna kasso peale, egga
melehead ei wõtta selle
wasto, kes ilmasüta: kes
sedda teeb, ei se kõigu el-
lades.

16. P a u l.

Kristusse kannatamisest ja üllestõus-
misest.

Zaweti fullatükti laul.
Kaitse mind, Jummal!
sest ma tippun so jure.

2. Ma ollen Jehowale
öölnud: Minno Issand
olled sinna, minno üllem
hea; ilma sinnuta ei olle
middagi!

3. Meist, kes pühhad on
Ma peal, on mul üpris
wägga hea meel.

4. Agga nende wallo läh-
háb suremaks, kes woõra
járrele tõtwad: ei ma tah-
ha ohwerdada nende wer-
risid jomaohwrid, egga
nende nimmesid omma
ulede peale wõtta.

5. Jehowa on mo jaw
õssa ja mo karrikas; sinna

pead mo liso õssa ülles.

6. Mõrid on mulle armsa
paitade peale langend, ka
on se pärris õssa illus mo
melest.

7. Ma tahhan Jehowat
kita, kes mulle nõuu an-
nud; ka igga õse õppetab
mind mo südda.

8. Ma pean Jehowa al-
lati omma filmade ees; et
temma on mo parremal
polel, sest ma ei wõi kõi-
tuda.

9. Sepärrast rõmustab
mo südda, ja mo hing on
wägga rõmus, mo ihho
peab ka hingama julgeste.

10. Sest sinna ei jätta
mo hinge mitte handa,
egga jalli, et se, kes so
melest armas, peaks är-
ramäddanemist näggema.

11. Sa olled mulle teada
annud ello teraa: rõmo
on rohkeste so palle ees,
lõbbusad asjad on so par-
remas käes lõpmatta.

17. P a u l.

Kristusse ja temma ristifoggobusse
palwelaul.

Zaweti palwe. Kule,
Jehowa, mo õigust,
panne tähhele mo kange
hüüdminne, kule mo pal-

wet, mis ei tulle kawwa-
laist uledest.

2. Mo tohtomöistus tul-
go sinno käest wälja, so
filmad wadago õige wiisi
peale.

3. Sa olled mo süddame
läbbikatsunud, sa olled õse
tulnud sedda katsuma, sa
olled mind ärrasullatand;
ei sa posse middagi leid-
nud; ma ollen ettewöt-
nud, et mo su ei pea
ülleastuma.

4. Innimeste teggemiste
jures ollen ma so ulede
sanna läbbi ennast hoid-
nud ülleannetumatte te-
raddade eest.

5. Pea mo sammud häsi-
ti finni omma tejalgede
peal, et mo jallad ei kõigu.

6. Ma hüan so pole, sest
sa wastad mulle, oh Sum-
mal! käna omma kõrj mo
pole, tule mo kõnnet.

7. Näita immelikult om-
ma heateggemisft, sinna,
kes sa peastad neid, kes so
jüre kipuwad, nende pär-
rast, kes so parrema kae
wasto seisawad.

8. Hoi mind kui filma-
terrakest, mis filma mun-
nas; omma tibade warjo

alla panne mind warjule,

9. Nende öälatte eest, kes
mind ärraraiskawad, mo
werrivaenlaste eest, kes
mo ümber piirwad.

10. Nemmad pannewad
omma süddame finni, om-
ma suga rägiwad nemmad
förfusjega.

11. Nemmad tullewad
nüüd meie ümber, tuhho
meie jalla panneme; om-
mad filmad pannewad
nemmad sinna, et nemmad
meid mahha aiassid.

12. Temma on otse nen-
da kui löukoer, kel himmo
on murda, ja kui noor löu-
koer, kes maas seisab sal-
lajas paikas.

13. Tõuse ülles, Jeho-
wa, jõua temma ette, kõw-
werda tedda; peasta mo
hing öäla käest omma
moögaga,

14. Innimeste käest om-
ma käega, oh Jehowa;
nende innimeste käest, kes
siit mailmast, kelle jaggo
on siin ellus, kelle kõhho sa
täidad omma warraga,
kelle lapsed rohkeste sawad,
kes pannewad tallele om-
ma laste lastele, mis neile
üllejääb.

15. Minna saan so pal-
let nähha bigusse, kül ma
saan teit rohkeste so näust,
tui ma ülesärkan.

18. Laul.

Tännolaul, Jehowa abbi eest mitme-
sugguse häddas.

1. Üllema mängimehhele
antud. Jehowa sullase La-
weti laul, kes sellesinnatse
laulo sanno Jehowale rä-
fis sel aial, tui Jehowa
tedda keikide ta waenlaste
käest ja Sauli käest sai
ärrapeastnud.

Siis ütles temma: Je-
howa! sind armastan
ma süddamest, minno
wäggi;

3. Jehowa on mo kaljo,
ja mo tuggew lin, ja mo
ärrapeastja; mo Summal
on mo kaljo, kelle jure ma
kippun, minno kilp ja mo
abbisarw, mo kõrge war-
jopait.

4. Ma hüan Jehowat
appi, kes kitusse wäärt,
fiis peastetatse mind mo
waenlaste käest ärra.

5. Surma nörid said mo
üumber, pahharetti jõed
teggid mulle hirno.

6. Pörgohaua nörid tul-
lid mo üumber, surma wör-

gutamisse paelad jõudsid
mo ette.

7. Kui mul kitsas kä olli,
fiis hüüdsin ma Jehowat
appi ja küssendasin omma
Summala pole; ta kulis
mo heält ommast templist,
ja mo küssendaminne tem-
ma ees tulli temma kõr-
wusse.

8. Siis pörrus ja wab-
bises Ma, ja mäe allussed
wärrisesid ja pörrusid, tui
ta wihha süttis põllema.

9. Suits töusis temma
wihha seest, ja tulloke tem-
ma suust teggi laggedaks,
ellawad jõed põllesid tem-
ma sees.

10. Ja ta nõtkutas tae-
wast ja tulli mahha ja
suur pimme olli ta jalge al.

11. Ja ta jõitis Kerubi
peal ja lendas, ja ta len-
das tule tibade peal.

12. Pimmedusse panni
ta ommaks warjuks, en-
nese ümberringi ommaks
maiaks mustad weed, ja
üllemad paksud pilwed.

13. Selgussest temma
eest lätsid ta paksud pil-
wed möda, rahhe ja tulle
süttega.

14. Ja Jehowa panni

pittse taewast hüüdma, ja kõigeförgem andis omma heält kuulda rahhe ja tulle süttega.

15. Ja ta wiskas ommad noled mahha, ja pillas neid laiali, ja taples walgõmistega ja hirmutas neid.

16. Siis nähti wette haudo, ja mailma allused ilmusid sinno sõitlussest, Jehowa! so ninna tule õhho pärrast.

17. Ta läkkitas üllewelt kõrgest, ta wõttis mind kätte, ta tõmbas mind surest weest wälja.

18. Ta peastis mind mo tuggewa waenlase käest ärra ja nende käest, kes mind wihtasid, et nemmad ollid tuggewamad mind.

19. Nemmad jõudsid mo ette mo hukkatusse päwal, agga Jehowa olli mulle toeks;

20. Ja satis mind wälja laggedale, ta peastis mind ärra, sest temmal olli minust hea meel.

21. Jehowa tassus mulle head mo õigust möda; mo kätte puhtust möda tassus ta mulle,

22. Sest ma hoian Jehowa teed, ja ex olle wäljaste ommast Jummalast ärralahkund.

23. Sest keif temma koftoseadused on mo ees ja ta seadmisfi ei tahha ma mitte ennesest ärralahhutada.

24. Ja ma tahhan temma ees täieste wagga olla, ja ennast lasta hoida omma patto himmo eest.

25. Siis Jehowa tassub mulle mo õigust möda, mo kätte puhtust möda, mis temma filma ees.

26. Wagga wasto näitad ja ennast waggaste, ühhe täieste wagga mehhe wasto näitad ja ennast täieste wagga ollewad.

27. Puhta wasto näitad ja ennast puhtaste, ja pöratsega wõitled ja kui wastane.

28. Sest sinna peastad willetsa rahwa, ja allandad surelissfi filmi.

29. Sest sinna walgustad mo lampi; Jehowa mo Jummal panneb mo pimmedusse paistma.

30. Sest sinnuga murran ma wäehulga mahha, ja

omma Jummalaga kar-
gan ma ülle müri.

31. Jummal te on il-
malaitmatta, Jehowa kön-
ne on selgeks sullatud, ta
on kilbiks keifile, kes ta ju-
re kippuwad.

32. Sest kes mu on Jum-
mal, kui Jehowa? ja kes
mu on kaljo, kui meie
Jummal?

33. Se Jummal panneb
rammo mo wöle, ja teeb
mo teed tassafeks.

34. Ta teeb mo jallad
emmahirwe jalge sarnat-
feks, ja panneb mind mo
föрге pailade peale seisma.

35. Ta öppetab mo käed
söddima, ja waiutab wass-
ammo mo käewarte alla.

36. Ja sa olled mulle om-
ma abbi kilbi annud, ja so
parram käsfi toetab mind,
ja so allandaminne teeb
mind sureks.

37. Sa teed mo alla laia
Ma mo sammule, et mo
lupefsed ei liugu.

38. Ma tahhan ommad
waenlased tagga aiada ja
neid kätte sada, ja ei tahha
enne taggasi tulla, kui ma
neid saan ärrakautanud.

39. Ma tahhan neid

mahha peksta, et nemmad
ei pea wöima üllestöüsta,
nemmad peawad mo jalge
alla langema.

40. Ja sa panned rammo
mo wöle söddimisfe tar-
wis, sa teed, et minno alla
ennast kokko weawad need,
kes mo wasto seisid.

41. Ja sa sadad, et mo
waenlased mulle selga
pöörwad, ja et ma neid,
kes mind wihtawad, ärra-
kautan.

42. Nemmad küssendafid,
agga ei olnud ärrapeast-
jät, Jehowa pole, agga ta
ei wastanud neile.

43. Ja ma tahhan neid
pihhuks töugata kui tolmo
tule ees; kui roja, mis ulit-
satte peal, tahhan ma neid
rüüstada.

44. Sa peastad mind
rahwa riidlemistest, sa
panned mind pagganatte
Peaks; üks rahwas, mis
ma ei tunnud, tenib mind.

45. Rörwa kuuldes wöt-
tawad nemmad mo sanna
kuulda, woöra rahwa lap-
sed on kawwalaste libbe-
dad mo wasto.

46. Woöra rahwa lapsed
puddenewad mahha, ja

tullewad wärrisedes omma wangihonist wälja.

47. Jehowa ellab, ja mo kaljo olgo kidedud, ja mo önnistusse Jummal sago kõrgeks petud;

48. Se Jummal, kes mulle annab hästi kätte maksta, ja rahwa mo alla sadab.

49. Kes mind mo waenlaste käest peastab, ja ülendad mind ka nende käest, kes mo wasto seisawad, ja peastad mind ärra selle käest, kes wäggiwalda teeb.

50. Sepärrast tahhan ma, Jehowa, so auu üllestunnistada pagganatte seas, ja so nimmele kites laulda,

51. Kes omma kunninga önnistussed sureks teeb, ja head teeb omma wöitüd mehhele Dawetile ja temma suggule iggaweste.

19. Laul.

Ettekulutamisse laul Kristusse armo öppetussese.

1. Daweti laul üllema mängimehhele antud.

Daewad jutustawad Jummal auu, ja taewa lautus kulutab temma kätte tööd.

3. Pääw aiab päwale rohkeste kōnnet wälja, ja ö kulutab öle ülles, mis tulles ärratunda.

4. Ei polle sedda kōnnet egga neid sanno, kus nende heält ei peaks kuulutama.

5. Nende heäl käib teif maad läbbi ja nende sanad mailma otsani; päikessele on ta senna maia teinud.

6. Ja sesamma tulles kui peigmees omma kattusse alt wälja, ta on rōmus kui wäggew mees, et ta sedda teradda peab jooksuma.

7. Temma wäljatulleminne on teifest taewa otsast, ja ta ümberpiramine selle teifest otsast sadis, ja ep olle ühtegi ta pallawa eest warjul.

8. Jehowa kässööppetus on laitmatta, ja jahbutab hinge, Jehowa tunnistus on tõssine, ja teeb rummalat targaks.

9. Jehowa käskimissed on öiged, mis süddant rōmustawad: Jehowa käsk on selge, mis filmi walgustab.

10. Jehowa kartus on puhhas, mis ikka seisab:

Jehowa kohtoseadused on tödde isse, õiged on nemmad hopis.

11. Neid tulleb ennam ihhaldada kui kulda, ja kui palju selgemat kulda, ja nemmad on maggusamad, kui messi ja kui messi, mis kerjede seest joseb.

12. Ka sinno sullast mae nitsetakse nende läbbi; kui neid petakse, siis tulleb suur palk.

13. Kes mõistab teif effitussed ärra? Neist salla jaišt pattudest mõista mind puhtaks.

14. Ka neist uhkist pattudest kela omma sullane ärra, et nemmad mo ülle ei wallitse; siis ollen ma laitmatta, ja ilma süta mitmest ülleastumisest.

15. Olgo mo su kõnne ja mo süddame järrele mõtlemine so mele pärrast sinno ees, Jehowa, mo kaljo! ja mo lunnastaja!

20. Laul.

Palwe Kristusse talli lunnastamisest tö pärrast.

1. Taweti laul üllema mängimehhele antud.

Jehowa wõtko sind kuulda sel päwal, kui kitsas

tä; Jakobi Jummal nimmi pango sind kõrge warjopaita.

3. Ta läffitago sulle abbi sealt pühhasst paigast ja toetago sind Sionist.

4. Ta mõelgo teige so roaohwrite peale, ja so põletamisse ohwrit arwagotta raswasaks, Sela.

5. Ta andko sulle, mis so südda kutsus; ja lasko teif so nõuu torda minna.

6. Siis tahhame sinno wõimusse pärrast õisata, ja omma Jummal nimmel lippe üllestõsta: Jehowa tehko täis teif, mis sa pallud.

7. Nüüd tean minna, et Jehowa omma wõitnud mehhele abbi sadab; ta kuulgo tedda ommast pühhasst taewast: temma parrema kää abbi tulleb sure wäega.

8. Teised lootwad wanrite, ja teised hooste peale; agga meie mõtleme Jehowa, omma Jummal nimme peale.

9. Nemmad on ennast kolkoweddanud ja lange nud; agga meie seisame püsti, ja olleme alles.

10. Jehowa, sada abbi! Kuningas kuulgo meid sel päwal, kui meie hüame.

21. L a u l.

Kristusse wõimust waenlaste peale kuulutatse ette.

1. Taweti laul üllema mängimehhele antud.

Jehowa! sinno tugge- wusses rõmustab kun- ningas, ja kui wägga rõõmsaks saab temma so abbi pärrast!

3. Sa olled temmale temma süddame iggatse- misse järrele annud ja mis ta omma uledega püab, ei polle sa keelnud, Sela.

4. Sest sa jõuad keige- sugguse hea õnnega tem- ma ette; sa panned kroni selgemast kullast ta pähhä.

5. Ello on ta sinno käest pallunud, sa olled temma- le annud pitka ea ikka ja iggaweste.

6. Suur on temma au sinno abbi pärrast, sure auu ja auustusse olled sa ta peale pannud.

7. Sest sa panned tedda sureks õnneks iggawesjeks

aiaks: sa teed tedda rõõm- saks omma passe rõmuga.

8. Sest kuningas lodab Jehowa peale, ja keige- kõrgema heldusse läbbi ei kõigu ta mitte.

9. Kül sinno kässi leiab keit so waenlased, kül so parrem kässi leiab neid, kes sind wihkawad.

10. Sa teed neid pets- ahjo sarnatsjeks, mis kõõb, sel aial kui sa kätte nääd; Jehowa nelab neid omma wihha sees ärra, ja tulloke põlletab neid ärra.

11. Nende sugguwõsjad hukkad sa Ma pealt ärra ja nende suggu inimeste laste seast.

12. Sest nemmad on püüdnud kurja sulle tehha; nemmad on kurja nõuu piddand, agga neil ey ol- nud jõudo.

13. Sest sa tead, et nem- mad selga pöörwad, omma ammo nõriga taotad sa nende wasto filmi.

14. Tõsta ennaft kõrgets, Jehowa! ommas tugge- wusses: meie tahhame laulda ja fites laulda sin- no wõimust.

22. Laul.

Ettekulutaminne Kristusse kannata-
missest ja auust.

1. Laweti laul üllema
mängimehhele antud em-
mase hirwe pärrast, mis
koido aial aetakse.

Mo Summal! mo Sum-
mal! mispärrast olled
sa mind mahhajätnud? Mo
öigamisse sannad on kau-
gel minno abbisamisest
ärä.

3. Mo Summal! päwal
hüan minna, agga sa ei
wasta! ja öfegi ei olle
minna mitte wait.

4. Agga sa olled pühha,
kes sa ellad Israeli titus-
se=laulude seas.

5. Sinno peale lootfid
meie wannemad, nemmad
lootfid, ja sa peastfid neid
ärä.

6. Sinno pole küssenda-
fid nemmad ja peasesid,
sinno peale lootfid nem-
mad, ja ei sanud häbbisse.

7. Agga minna ollen
ussifenne, ja ei mitte
mees, innimeste teotus,
ja ei miski pandud rah-
wa melest.

8. Keif, kes mind näwad,
hirwitawad mind; nem-

mad aiawad suud ammuli,
ja wangutawad Pead.

9. Ta on ikka Jehowa
peale omma asja wereta-
nud, se peastko tedda, tem-
ma kiskugo tedda häddast
wälja, kui temmal hea
meel temmast on.

10. Sest sa olled se, kes
mind emma ihhust wälja-
saatnud, ja lotust mulle
annud mo emma rindus.

11. Sinno peale ollen
ma heidetud lapskoiast,
mo emma ihhust olled sin-
na mo Summal.

12. Ärra olle kugel
minnust ärä, sest kitsas on
liggi, et ep olle abbimeest.

13. Paljo wärsfid on
mo ümber tulnud, Pasani
sönnid on mo ümber pi-
ranud.

14. Nemmad on mo
wasto omma su ammuta-
nud, kui löukoer, mis
murrab ja möirab.

15. Kui wessi ollen ma
ärrawallatud, ja keif mo
luudfondid on ühhest är-
ralahkund; mo südda on
sanud kui meewahha, ta
on sullanud ärä mo sis-
sefondas.

16. Mo rammo on kui

pottitük ärrakuiwanud, ja minno keel on mo sulae külges kinni, ja ja paned mind surma põrmo.

17. Sest koerad on mo ümber tulnud, tiggedatte selts on mo ümber piraanud: minno käed ja mo jassad on nemmad läbbi uristand.

18. Keiti omma lufonta woin ma ärraluggeda: nemmad wahhiwad ja watawad mo peale.

19. Nemmad jaggawad mo rided issekeskis, ja mo kue pärrast heidawad nemmad liisko.

20. Agga sinna, Jehowa, ärra olle mitte kangel; minno wäggi, tötta mulle appi.

21. Peasta mo hing möögast, koera käest mo hing, mis üksil on.

22. Peasta mind löukoera suust, ja kule, ja te mind lahti metsjärja sarwedest.

23. Ma tahhan so nimme omma wendadele jutustada, kesi koggodusse sees tahhan ma sind kita.

24. Teie, kes Jehowat kardate, kiitke tedda, keit

Jakobi suggu! auustage tedda, ja keit Israeli suggu! kartke tedda.

25. Sest temma ey olle mitte laitnud egga läilaks piddand willetja willetsust, ja ey olle mitte omma filmi temma eest warjule pannud, waid on kuulnud, kui ta temma pole kisedas.

26. Sinnust peab mo kitus ollema; sures kogodusse tahhan ma ommad tötussed tassuda nende ees, kes tedda kardawad.

27. Häddalissed peawad söma ja kül sama, Jehowat peawad kiitma, kes tedda nõuawad: teie südda peab iggaweste ellama.

28. Keit Ma otsad peawad mele tulletama, ja Jehowa pole põorma, ja sinno ette peawad keit pagganatte sugguwössad kumardama.

29. Sest Jehowa pärralt on kunningriik, ja ta walitseb pagganatte seas.

30. Keit wäggewad Ma peal peawad söma ja kumardama; temma ette peawad põlveli mahhaheitma keit, kes põrmo sisse

allalähhäwad, ja kes om-
ma hinge ellus ei wöinud
piddada.

31. Mo suggu peab ted-
da tenima, sedda peab Jē-
sanda ommaks põlwest põl-
weni arwatama.

32. Memmad tulleswad ja
fulutawad temma tõssi-
dust tulleswa põlwe rahwa-
le, mis temma on teinud.

23. Laul.

Kristusse kallist ja uštawast karjatse
ammetist.

1. Taweti Laul.

**Jehowa on mo karjane,
ei mul polle ühtegi
waia.**

2. More rohho made pea-
le asjutab ta mind, ta sa-
dab mind hingamisse wee
jure.

3. Ta jahhutab mo hin-
ge, ta sadab mind õigusse
jälgede peale, omma nim-
me pärrast.

4. Ka siis, kui ma käin
surma warjo orgus, ei
karda ma kurja, sest et sin-
na moga olled; sinno lep
ja so sau, needsammad
finitawad mind.

5. Sa walmistad mo ette
ühhe laua mo waenlaste
nähhes; sa wöiad mo Pead

õlliga, mo karrikas on
hästi täis.

6. Headus ja heldus ag-
ga peawad mind tagga
aiama teige mo ello aia,
ja ma jään Jehowa kotta
kauaks aiaks.

24. Laul.

Kristusse kunningrigist, ja neist, kes
temma allamad.

1. Taweti laul.

**Jehowa pärralt on Ma
ja selle täius, mailm
ja kes seal peal ellawad.**

2. Sest temma isse on
temma allusse pannud
merrede äre, ja jöggede
äre on ta sedda finnitand.

3. Kes lähhäb ülles Je-
howa mäe peale, ja kes
jäab seisma ta pühha pai-
ga peale?

4. Kelle käed ilmasüta, ja
kelle südda puhhas, kelle
hing tühja ei himmusta,
egga pettisel wiisil ei wan-
nu:

5. Se peab õnne sama
Jehowa käest, ja armo
aünid omma õnnistusse
Jummala käest.

6. Se on se põlwe rah-
was, kes tedda nõuawad,
kes so pallet otšiwad, Ja-
tobi suggu on se, Sela.

7. Teie wärrawad! töstke ommad Bead ülles, ja teie iggawessfed uksed! laske ennast üllestösta, et auu funningas wöib fissetulla.

8. Kes on se auu funningas? Jehowa, tuggew ja wäggew Jehowa, wäggew söas.

9. Teie wärrawad! töstke ommad Bead ülles, ja teie iggawessfed uksed! töstke ennast ülles, et auu funningas wöib fissetulla.

10. Kes on sesamma, se auu funningas? wäggede Jehowa, sesamma, on auu funningas, Sela.

25. Laul.

Jehowa läest pallutakse juhhatamist, armo, ja abbi.

1. Laweti laul.

Jehowa! sinno pole ma töstan omma hinge.

2. Mo Summal! sinno peale lodan ma, ärra lasse mind mitte häbbi fisse sada, ärra lasse mo waenlasti mitte römuga hüppata minno pärrast.

3. Ei sa ka mitte häbbisse ei ükski neist, kes sind otawad; häbbisse sawad ussopölgajad, sallalikkud.

4. Jehowa! anna mulle teada omma teed, öppeta mind omma teraddasid.

5. Sada mind käima ommas töes ja öppeta mind; sest sinna olled mo önnistusse Jummal, find ma otan teige se päwa.

6. Möttele, Jehowa! omma mitmesugguse hallatusse ja omma helduste peale, sest need on iggawessfest aiast.

7. Ärra möttele mitte mo uore ea pattude peale, egga mo ülleastumiste peale; omma heldusse järrele möttele sinna mo peale, omma headusse pärrast, oh Jehowa!

8. Hea ja õiglane on Jehowa, sepärrast sadab temma ärraetsinud jälle te peale.

9. Ta sadab allandlikkud käima, nenda kui kohhus, ja öppetab allandlikkud omma teed.

10. Keit Jehowa teraad on heldus ja tödde neile, kes ta seadusse ja temma tunnistussed peawad.

11. Omma nimme pärrast, Jehowa, et anna

andeks mo üllekohhus, sest sedda on paljo.

12. Kes on se mees, kes Jehowat kardab? ta õpetab tedda sedda teed, mis ta peab ärrawallitsema?

13. Temma hing peab allati hea põlweesse jäma, ja ta suggu peab maad pärrima.

14. Jehowa sallaja asfi on neil, kes tedda kardawad, ja ta seadus, et ta sedda neile tahhab teada anda.

15. Mo filmad on allati Jehowa pole, sest temma sadab mo jallad wörgust wälja.

16. Wata mo peale, ja olle mulle armolinne, sest ükfit ja willets ollen minna.

17. Mo süddame fitfikused on ennast laiale lautanud; sada mind wälja mo mitmesugguse ahastusse seest.

18. Wata mo willetsjust ja mo waewa, ja anna andeks keil mo pattud.

19. Wata mo waenlasid, et neid paljo on, kes mind

wihkawad wäggiwaldse wihhawaenuga.

20. Hoia mo hing ja peasta mind; ärra lasse mind mitte häbbisse sada, sest ma kippun so jure.

21. Ilmalaitmatta ja õiglane meel hoidko mind, sest ma otan sind.

22. Lunnasta, oh Summal! Israel keigest temma fitfikussest.

26. Laul.

Zawet pallub abbi, ja tunnistab, et ta on ilmafiita.

1. Zaweti laul.

Wõista mulle kohhut, Jehowa! sest ma elan ommas laitmatta meles, ja lodan Jehowa peale, sepärrast ei liugu ma mitte.

2. Katsu mind läbbi, Jehowa! ja kiusa mind, sulata mo nerud ja mo südda.

3. Sest so heldus on mo filma ees, ja ma kõnnin siuno töe sees.

4. Ei ma olle istunud Summala põlgaja innimeste jures, ja sallaliftudega ei käi ma mitte ümber.

5. Ma wihkan tiggedatte feltsi, ja wälatte jures ei istu ma mitte.

6. Ma peesen omma käsfi ilmasüta elluga, ja käin so altari ümber, oh Jehowa!

7. Et ma lassen tänna misse heält kuulda, ja jutustan keifi so immeasjo.

8. Jehowa! ma armas tan so toia elloasset ja sinno aumaia paika.

9. Ärra korrista mo hinge mitte ärra pattustega, egga mo ello nende mees tega, kel werre sü.

10. Kelle käsfi on wärga pahha tö, ja kes parrema käega melehead wõtawad.

11. Ägga minna tahhan weel ellada omma lait matta meles; lunnasta mind, ja olle mulle armolinne.

12. Mo jalg seisab tasfase te peal, koggoduste sees tahhan ma sind kita, oh Jehowa!

27. Laul.

Ähhe usklikto hinge usklik palwe ja römüs lotus.

1. Latweti laul.

Jehowa on mo walgus ja mo abbi, kedda peafsin ma kartma? Jehowa on mo ello tiinitus, kelle eest peafsin ma wärrisema?

2. Kui tiggedad mo liggi tullid, et nemmad saakjid mo lihha süa, mo wiha mehhed ja mo waenlased, nemmad kormistafid ja langefid mahha.

3. Kui söddawäggi leri mo wasto peaks üleslöma, ei karda fiiski mitte mo südda; kui södda mo wasto töuseb, ommeti lodan minna temma peale.

4. Ähhe asja ollen ma Jehowa käest pallunud, sedda ma otsin, et ma saaksin jäda Jehowa kotta keige omma ello aia, et ma saaksin nähha Jehowa löbbusaid wiisid, ja temma tempelis neid järrelearwata.

5. Sest ta peidab mind eest ärra omma maiasse kurjal aial; ta panneb mind warjule omma telgi warjopaita, ja töstab mind üles kaljo peale.

6. Ka nüüd peab mo Pea sama ülestöstetud mo waenlaste ülle, kes mo ümberringi, ja ma tahhan temma telkis ohwerdada öiskamisse ohwrid; ma tahhan laulda ja kites laulda Jehowale.

7. Jehowa! tule mo heält,

fui ma hüan, ja olle mulle armolinne ja wasta mulle.

8. Mo südda ütleb sulle, et sa öölnud: Otsige mo pallet, siis otfin ma, Jehowa, sinno Pallet.

9. Ärra panne omma Pallet mitte mo eest warjule, ärra lüfta omma sullast mitte ärra wihha sees: sa olled mo abbi olnud, ärra anna mind mitte ärra, ja ärra jätta mind mahha, mo önnistusje Summal.

10. Sest mo issa ja mo emma on mind mahhajätanud, agga Jehowa on mind korristanud.

11. Öppetä mind, Jehowa! omma teed, ja juhha ta mind tassase teraa peale mo warritsejatte pärrast.

12. Ärra anna mind mitte mo wihhameeste melwalda; sest mo wasto on töusnud walle tunnistusmehhi, kes wihhast turtswad.

13. Ma ussun, et ma weel pean römuga Jehowa headust näggema ellawatte Ma peal.

14. Ota Jehowat, olle

wahwa, siis finnitab ta sinno süddant, oh! ota Jehowat.

28. Paul.

uslittube wiis, kui Jehowa öllatte kätte maksab.

1. Laweti laul.

Sinno pole, Jehowa, hüan minna, mo kaljo! Ärra olle mitte wait mo wasto; et, kui sa mo wasto sanna ei lausu, minna wahhest nende sar-natses ei sa, kes allalähhäwad aufo.

2. Kule mo allandlikto palwete heält, kui ma sinno pole küssendan, kui ma ommad käed üllestöstan so pühha hone pühhama paiga wasto.

3. Ärra küssu mind ärra öälattega egga nendega, kes nurjatumat tööd tewad; kes rahho rägiwad omma liggimestega, agga nende süddames on kurjus.

4. Anna neile nende teggemist möda, ja nende kurje teggusid möda; nende kätte tö järrele anna neile, maksa jälle nende kätte, mis nemmad wäärt on.

5. Sest nemmad ei möis-

ta Jehowa teggemiste järrele, egga temma kätte tö järrele; ta küssub neid mahha, ja ei ehita neid mitte ülles.

6. Kidetud olgo Jehowa, sest ta on kuulnud mo al-landlikko palwete heält.

7. Jehowa on mo tugewus ja mo kilp, temma peale lodab mo südda ja mulle on abbi tulnud; ja mo südda hüppab römo pärrast, ja ma tahhan omma lauluga temma auu üllestunnistada.

8. Jehowa on neile tugewussesk, ja feige omma wõitud mehhe önnistusse kinnitus on ta isse.

9. Sada omma rahwale abbi, ja önnista omma pärris ossa, ja hoia neid kui karjane, ja üllenda neid iggawessesk aiaks.

29. Laul.

Öppetus, kui wäggew Jehowa
sanna on.

1. Taweti laul.

Andke Jehowale, feie wäggewad, andke Jehowale auu ja tuggewust.

2. Andke Jehowale temma nimme auu, pühhas

ehtes kummardage Jehowat.

3. Jehowa heäl on wette peal; auu Summal panneb pikse hüüdma, Jehowa, kes suurte wette peal on.

4. Jehowa heäl käib ram-muga, Jehowa heäl auus-tussaga.

5. Jehowa heäl murrab katki seedrid, ja Jehowa murrab katki Libanoni seedrid.

6. Ja sadab neid kargama kui wassika, Libanoni ja Sirjoni, nenda kui metshärja poia.

7. Jehowa heäl rainub läbbi, kui tulkelegid.

8. Jehowa heäl sadab kõrwele lapsewaema, Jehowa sadab Kadesi kõrwele lapsewaema.

9. Jehowa heäl sadab emmahirwed poegema, ja teeb metsjad paljaks; agga temma templis ütleb leit ta rahwas: Au olgo!

10. Jehowa istub wee-upputust saatma, ja Jehowa jääb kunningaks iggawessesk aiaks.

11. Jehowa annab tugewust omma rahwale,

Jehowa õnnistab omma rahvast rahhuga.

30. Laul.

Ritus ja tänno, kui kurbdussest jälle rõmu tulleb.

1. Taweti koia pühhitsemisse laul ja luggu.

Ma tahhan sind, Jehowa! sureks tõsta, sest sa olled mind ärrapeastnud, ja sa polle mo waenlasti mitte mo pärrast rõmustanud.

3. Jehowa, mo Summal, ma ollen so pole kissen-danud, ja sa olled mind terweks teinud.

4. Jehowa! sa olled mo hinge saatnud ülestullemas surmawallust, sa olled mind ellus piddanud, et ma mitte allaläinud auko.

5. Kites laulge Jehowale, teie, kes temma melest armsad, ja tunnistage ta auu üles, temma pühhastusse mälestust.

6. Sest temma wiha on filmapilkmisseks; agga hea ello on ta heast melest; õhto jääb nut õmaiale, agga hommiko on õiskamine.

7. Agga minna mõtlefin,

kui mul waitne assi olli: Ei ma sa ellades töituda.

8. Jehowa! omma hea mele pärrast pannid sa mo mäe tuggewaste seisma: kui sa omma palle warjule pannid, siis tundsin ma hirmo.

9. Jehowa! sinno pole hüan minna, ja passun Jehowat allandlikult.

10. Mis kasso on mo werrest, kui ma allalähhän hauda? Kas põrm tunnistab so auu üles? Kas ta tulutab so töt?

11. Kule, Jehowa, ja olle mulle armolinne, olle mulle abbimehheks, Jehowa.

12. Sa olled mulle mo kaebdusse pöörnud rõmu-mängiks; sa olled mo kot-tiride seljast ärrawötnud ja rõmo mo wöle pannud.

13. Mo hing peab sind kites laulma; ja ei mitte wait jäma; Jehowa, mo Summal, sind tahhan ma auustada iggawesseks aiaks.

31. Laul.

Taweti ja Kristiüsse kindel lotus laamatamisje aial.

1. Taweti laul üllema mängimehhele antud.

Sinno jure kippun ma, Jehowa! ärra lasse mind häbbisse sada ei el- lades, omma õigusse pär- rast peasta mind.

3. Põra omma kõrw mo pole, kisse mind ussinas- te wälja, olle mulle tug- gewaks kaljuks, kindlaks koiaks, ja sada mulle abbi.

4. Sest sinna olled mo kaljo ja mo tuggew kants, ja omma nimme pärrast juhata mind ja sada mind.

5. Sada mind sest wõr- gust wälja, mis nemmad mulle sallaja pannud, sest sinna olled mo finnitus.

6. Sinno kätte pannen ma tallele omma waimo, sa olled mind lunnasta- nud, oh Jehowa, sa töe Jummal!

7. Sa wihtad neid, kes ebbausko peawad, agga minna lodan Jehowa peale.

8. Ma ollen wägga rõ- mus ja rõmustan so hel- dusse pärrast, et sa watad mo willetsjusse peale: sa tunned, kui mo hingel wägga kitsas kää on.

9. Ja sinna ei anna mind mitte finni waenlase

kätte, sa olled mo jallad pannud seisma laggeda Ma peale.

10. Olle mulle armolin- ne, Jehowa! sest mul on kitsas kää; melehaigusse pärrast on ärrakuinud mo silmad, minno hing ja mo iho.

11. Sest mo ello on ful- lunud ärra murrez ja mo aastad õhtamisses; mo rammo on ärralangenud mo üllekohto pärrast, ja mo luudkondid ärrakui- nud.

12. Keitide omma wiht- hameeste pärrast ollen ma sanud ka omma naabrile teutusfeks üpris wägga, ja hirmuks omma tutta- wattlele; kes mind näwad wäljal, need pöggenewad mo eest ärra.

13. Ma ollen süddamest ärraunnustatud kui üks furnud, ma ollen sanud kui üks huffaläinud riist.

14. Sest ma ollen kuul- nud mitme pahha lõnnet, teitipiddi on kartust; et nemmad ühtlase mo was- to nõuu peawad; nemmad mõtlewad mo hinge kääst ärrawõtta.

15. Agga minna lodan sinno peale, Jehowa! ma ütlen: Sinna olled mo Jummal.

16. Sinno kä on feik mo aeg, peasta mind mo waenlaste ja mo taga-aiajatte käest.

17. Lasse omma palle paista omma sullase peale, sada mulle abbi omma heldusse läbbi.

18. Jehowa! ärra lasse mind mitte häbbisse sada, sest ma hüan sind appi; lasse öälad häbbisse sada, olgo nemmad wait surma walda miünes.

19. Biddago walskid uled suud linni, kes öige wasto rägiwad waljusid sanno surusfega ja põlgamisfega.

20. Kui suur on sinno headus, mis sa tallele pannud neile, kes sind kardawad, mis sa olled teinud neile, kes so jure tippunud innimeste laste nähhes.

21. Sa panned neid warjule omma palle warjo alla igga kawwala nõuu eest; sa peidad neid ühhe maiaasse eest ärra kelte rio eest.

22. Kidetud olgo Jehowa, et ta omma heldust immelikkul wisil mulle on üllešnäidanud, kui ühhes tuggewas liinas.

23. Ja ma ütlesin ommas wärrisemisfes: Ma ollen ärraleigatud so ilma eest; siiski fuled sa mo allandlikko pallumisfe heält, kui ma sinno pole kissendan.

24. Armastage Jehowat feik, kes temma melest arm-
sad; Jehowa hoiab tössi-
jed, agga ta maksab rohkes-
te selle kätte, kes surustab.

25. Olge wahwad, siis teeb temma teie süddame tuggewaks, feik, kes teie Jehowa peale lodate.

32. Laul.

Mele parrandamisfest, ja patto andeksandmisfest.

1. Laweti öppetusse laul.
Wägga önnis on se, kelle ülleastuminne on andeks antud, kelle pat on finnikäetud.

2. Wägga önnis on se innimenne, kellele Jehowa üllekohhut ei arwa süüks, ja kelle waimo sees ei olle kawwalust.

3. Kui ma patto finni-
piddasin, siis lätsid mo
luudfondid wannaks igga-
päaw minno wigamisse
pärast.

4. Sest so kääsi olli raske
mo peal ööd ja päwad,
mo toidusse rammo on
ärrakuinud otsego suise
pöua läbbi, Sela.

5. Omma patto andsin
ma sulle teada, ja omma
üllekohhut ep olle ma fin-
nikatnud; ma ütlesin: Ma
tahhan isseennese peale
omma ülleastumissi tun-
nistada Jehowale; siis
andsid sinna mo patto ül-
lekohto andeks, Sela.

6. Sepärast palluwad
sind keik waggad armo aial;
töeste, kui palju wet töu-
seb, ei ullata se nende liggi.

7. Sinna olled mulle
warjuks, sa hoiad mind ah-
hastusse eest; sa annad
mulle rohke rõmuga laul-
da, et sa mind peastad,
Sela.

8. Sa ütled: ma tahhan
sind targaks tehha, ja sind
öppetada sedda teed, mis
sa pead käima, ma tahhan
sulle nõuu anda omma sil-
maga sind juhhatades.

9. Äрге olge kui hobbu-
sed, kui hobboeeslid; need
on möistmatta; nende suus
on sulissed ja waljad, neid
taltfiks tehha, ei nemmad
muido ei tulle so liggi.

10. Paljo wallo on öä-
lal: agga kes Jehowa
peale lodab, saab rohkeste
heldust.

11. Rõmustage Jehowa
sees, ja olge wägga rõm-
sad, teie öiged! ja laulge
rõõmsaste keik, kes südda-
mest öiglased ollete.

33. Laul.

Usklikud kibawad Jummalale hea-
tegemissi.

Laulge rõõmsaste, teie
öiged! Jehowa sees;
öiglastele on se kiitminne
üks kaunis assi.

2. Tunnistage Jehowa
auu üles kandlega, küm-
ne keele nablimgiga,
laulge temmale kites.

3. Laulge temmale uut
laulo, mägige hästi keel-
te peal öiskamisega.

4. Sest Jehowa sanna
on öige, ja keik temma tö
on tössfidusses.

5. Temma armastab öi-
gust ja kohhut, Ma on täis
Jehowa heldust.

6. Jehowa sanna läbbi on taewad tehtud, ja temma su Waimo läbbi keif nende wäggi.

7. Kes merre wet koggub kui hunnikusse, kes merre hauad panneb wee warandusse paiguks.

8. Keif Ma kartko Jehowat, keif, kes mailma peal ellawad, kartko tedda.

9. Kui temma ütleb, siis se sünnib; kui temma käsib, siis se seisab walmis.

10. Jehowa teeb pagaganatte nõuu tühjaks, ta kelab ärra rahwa mõtlemisfed.

11. Jehowa nõu jääb seisma iggaweste, temma süddame mõtted põlwest põlweni.

12. Wägga õnnis on se rahwas, kelle Jummal on Jehowa, se rahwas, se rahwas, se rahwas, ta ennesele pärris ossaks ärrawallitsenud.

13. Jehowa watab taewast, ta näab keiti innimesse lapsi.

14. Ommast kindlast asemest watab ta üfsi filmi keitide peale, kes Ma peal ellawad.

15. Kes nende süddame

walmistab ülleültsa, ja mõistab ärra keif nende teud.

16. Ei kunningas ja abbi sure wäe läbbi, üks wägget mees ei pease mitte sure rammo läbbi.

17. Hooste abbi on tühhine, ja need ei wõi peasta omma sure wäe läbbi.

18. Wata, Jehowa film läib nende peale, kes tedda kardawad, kes ta heldusse peale lodawad,

19. Et ta peastab surmast nende hinge, ja neid ellus peab nälja gial.

20. Sepärrast otab meie hing Jehowa järrele, meie abbi ja meie kilp on temma.

21. Sest temma sees rõmustab meie südda, sest meie lodame temma pühha nimme peale.

22. Sinno heldus, Jehowa! olgo meie peal, nenda kui meie so peale lodame.

34. Laul.

Õppetusse ja tänno laul, et Jehowa ommaksib kaitseb ja keigest häbbast ärrapeastab.

1. Laweti laul, kui ta ennast melest ärra teggi Abimeleli ees, ja temma

tedda ärraaias, et ta är-
raläks.

Ma tahhan Jehawat fi-
ta iggal aial, allati
olgo temma kitus mo suus.

3. Jehowast kiitleb mo
hing, häddalissed kuulwad,
ja sawad röömsaks.

4. Töstke Jehowat sureks
minnuga, ja tösttem tem-
ma nimme ühtlase kõrgek.

5. Ma ollen Jehowat
nõudnud, ja ta on mulle
kostnud ja mind feigest sest
ärrapeastnud, mis ma
kartsin.

6. Kes temma peale wa-
tawad ja joossewad kofko
temma jure, nende filmad
ep olle mitte häbbisse
sanud.

7. Sefinnane willets hü-
dis, ja Jehowa kulis ja
peastis tedda feigest tem-
ma ahhastussest.

8. Jehowa ingel lööb
leri ülles nende ümber,
kes tedda kardawad, ja
peastab neid lahti.

9. Maitse ja wadage,
et Jehowa hea on, wäg-
ga önnis on se mees, kes
ta jure kippub.

10. Kartke Jehowat, teie,
temma pühhad! sest neil,

kes tedda kardawad, ep
olle pudo ühtegi.

11. Mored löukoeradki on
kehwad ja nälgas; agga
kes Jehowat nõudwad,
neil ei pudo ühtegi head.

12. Tulge, lapsed, kuul-
ge mind, ma tahhan teid
öppetada Jehowa kartust.

13. Kes on se innime,
kes head ello tahhab, kes
armastab neid päiwi, et
ta saaks head nähha?

14. Hovia omma keelt kur-
ja eest, ja ommad uled
pettust rätimast.

15. Taggane kurjast är-
ra ja te head, ofsi rahho
ja aia sedda tagga.

16. Jehowa filmad on
öigete pole, ja ta kõrwad
nende kissendamisse pole.

17. Jehowa filmad on
nende wasto, kes kurja te-
wad, et ta nende mälles-
tusse Ma pealt ärrakau-
tak.

18. Öiged kissendawad,
ja Jehowa kuleb ja peas-
tab neid keikist nende ah-
hastustest.

19. Jehowa on liggi nei-
le, kes rõhnutud süddame
polest, ja peastab neid, kes
rusfuts pekstud waimus.

20. Kes öige, sel on paljo önnetus, agga Jehowa kiskub tedda neist keikist wälja.

21. Ta hoiab keik temma luudfondid, ei ühteainustki neist ei pea kattimurtama.

22. Önnetus surmab väla, ja kes öiget wihtawad, need peawad süallused ollema.

23. Jehowa peastab omma sullaste hinge, ja keik need ei pea mitte süallused ollema, kes temma jure kippuwad.

35. Laul.

Kristusse palwe waenlaste wasto, kui ta kannatas.

1. Laweti laul.

Söddi, Jehowa, nende wasto, kes mo wasto södda töstwad; taple nende wasto, kes mo wasto taplewad.

2. Ghita sötta ja wötta kilp kätte, ja töuse ülles mulle abbiks.

3. Ja wötta piit wälja, ja warja mind mo tagga aiajatte eest; üttele hingele: Minna ollen sinno peastja.

4. Häbbenego nemmad ja puunastago häbbi pär-

rast, kes mo hinge peale kätwad; tagganego nemmad ikka taggasi, ja sago häbbisse need, kelle mötet kätwad mo önnetusse peale.

5. Olgo nemmad kui hagganad tule ees, ja Jehowa ingel lüffago neid ärra.

6. Nende te olgo pimme ja wägga libbe, Jehowa ingel aiago neid tagga.

7. Sest nemmad on minno süta kautaja wörgo mulle sallaja pannud, minno süta on nemmad augo kaewanud mo hingele.

8. Ärrahäw witaminne tulgo temma kätte, ennego ta mötleb; ja temma wört, mis ta sallaja pannud, wötlo tedda linni; jenna ärrahäw witamisse fisse langego temma.

9. Agga minno hing peab wägga römsaks sama Jehowa sees, ta peab römsutama temma abbi pärrast.

10. Keik mo luudfondid peawad üttelema: Jehowa! kes on so sarnane? kes sa peastad willetja selle kääst, kes wäggeram ted-

da, ja willetsa ja waese selle käest, kes tedda risub.

11. Wäggiwaldsed tunnistusmehhed tõusewad üles; mis ma ei tea, sedda küsivad nemmad minno käest.

12. Nemmad maksawad kurja mo kätte hea eest, minno hinge kurwastada.

13. Agga minna, kui nemmad haiged ollid, siis olli mul tottiriidne kuub selgas, ma waewasin omma hinge paastumisega, ja ma palusin Pea kummarkülle rindus.

14. Ma käisin ikka, kui olleks teine mo söbber ja wend olnud; ma käisin kurb ja kummarkülle kuise, kes omma emma leiab.

15. Agga mo willetsusse pärrast on nemmad röömsad ja tulleswad kokko, ka need pilkajad tulleswad kokko wasto mind, tedda minna ei tunnudki, nemmad tahtwad mind lõhki kiskuda, ja ep olle wait.

16. Nende sallalikkude seas, kes kakkofesje pärrast irwitawad, firristawad

nemmad omma hambaid mo peale.

17. Jssand, kui kaua wataid ja pealt? Sada mo hing jälle nende ärrahäwitamisest ärra, mo üksit hing norist lõukoertest.

18. Ma tahhan sind auustada jures koggoduses, hulga rahwa seas tahhan ma sind kita.

19. Ärgo sago röömsaks mo pärrast, kes walstussega mo waenlased on; kes mind ilmaasjata wihtawad, ärgo pilgutago nemmad filmi.

20. Sest nemmad ei tahha rätida, mis rahhust tulles; waid mötlewad ärra pettisid sanno nende wasto, kes waitesed Ma peal on.

21. Ja nemmad ammutawad omma suud mo wasto, nemmad ütleswad: Hästi! hästi! meie film on jedda näinud.

22. Sinna, Jehowa! olled näinud, ärra olle wait; Jssand! ärra olle laugel minnuft ärra.

23. Ärra üles ja hakka walwama mo kohtoasja pärrast ja mo rioasja

pärrast, mo Summal ja
Issand!

24. Mõista mulle kohhut
omma õigust möda, Jehowa,
mo Summal! ja
ärge sago nemmad röömsats
minno pärrast.

25. Ärgo õõlgo nemmad
ommas süddames: Hästi!
sedda meie hing tahtis!
ärge õõlgo nemmad:
Meie olleme tedda ärra-
neelnud.

26. Häbbennego ja sago
häbbisse hopis need, kes
rõmustawad mo õnnetusse
pärrast; sago need
häbbi ja teutussega lae-
tud, kes mo wasto surus-
tellemad.

27. Disago ja sago röömsats
need, kel hea meel on
mo õigusse pärrast, ja
õõlgo allati: Jehowa sa-
go sureks, kes heal meel
omma sullase rahho tah-
hab.

28. Ja mo keel peab so
õigussest kõnnelema teige
se päwa so kitussest.

36. Laul.

Õälatte wiisib; Summal teeb waggadele paljo head.

1. Jehowa sullase Laweti

laul üllema mængimehhele
le antud.

Õäla ülleastumisse sanna
on mo süddame põhjas
teada: temma filmä
ees ei olle hirmo Summal
la eest.

3. Sest ta teeb isseennast
heaks ommas meles, et ta
omma üllekohhut wõiks
kätte sada, ja wihhata,
mis hea.

4. Temma su sannad on
nurjatunud ja pettised, ta
ei holi enam targaks sa-
mast egga head teggemast.

5. Ta mõtleb nurjatu-
maid asjo omma wodi
peal, ta jääb seisma se te
peale, mis ep olle hea, ta
ei põlga mitte turja ärra.

6. Jehowa! so heldus
on taewas, so tõssidus on
üllemist pilwist sadif.

7. So õigus on kui Sum-
mala mäed, so kohtosea-
dused on kui suur süg-
gawus; Jehowa, sa sa-
dad abbi innimestele ja
lojustele.

8. Kui kallis on so hel-
dus, oh Summal! et in-
nimesse lapsed so tibade
warjo alla kippuwad.

9. Nemmad sawad kül

so koia rohkest andist, ja sa joadad neid omma magusa armo jõega.

10. Sest sinno jures on ello hallikas, sinno walguskes same meie walgust nähha.

11. Näita ifka peale omma heldust neile, kes sind tundwad, ja omma õigust neile, kes õiglased südamest.

12. Ärgo tulgo surelisse jalg mo peale, ja ärgo pango välatte kässi mind hulfuma.

13. Senna langewad, kes nurjatumat tööd tewad; neid lükkatakse mahha, et nemmad ei wõi üllestõusta.

37. Paul.

Dälatte ön kaub pea ärra; waggabel on õige õnnis põlw.

1. Taweti laul.

Ärra wihhast tiggedatte pärrast: ärra kaetse neid, kes kõwwerust tewad.

2. Sest neid leigatakse ärra, ni pea kui rohhi, ja närtsiwad ärra kui haljas noor rohhi.

3. Loda Jehowa peale ja te head, ella ommal

maal, ja toida ennast rahho sees.

4. Ja Jehowa olgo so üllem rõõm, siis annab ta sulle, mis so südda kutsub.

5. Wereta Jehowa peale omma te ja loda temma peale; küll ta toimetab teid hästi,

6. Ja toob sinno õigusse ette kui walge, ja so kohto kui lõuna selgusse.

7. Olle wait Jehowa ees, ja ota tedda ifka; ärra wihhast selle pärrast, kelle te korda lähhäb, egga se mehhe pärrast, kes teeb kurja nõunde järrele.

8. Seisa wihhast ja jätta tullist wihha mahha; ärra wihhast nenda, et sa isse kurja teed.

9. Sest tiggedad kautakse ärra; agga kes Jehowat otawad, need pärriwad maad.

10. Nattukesse aia pärrast, ja sedda välat ep olle teps; sa kulad temma asset, ja ep olle sedda kussagi.

11. Agga allandlikud peawad maad pärrima ja

rõmo tundma sure õnnis-
tusse parrast.

12. Däl walmistab kur-
ja õigele, ja firristab ham-
baid ta peale.

13. Issand naerab ted-
da, sest ta näeb, et temma
huffatusse pääw tulleb.

14. Dälad tõmbawad
moõga wälja, ja tõmba-
wad omma ammo üles,
et nemmad püawad lau-
getada willetsat ja waest,
ja wiisidest õigid ärratappa.

15. Nende moõl lähhäb
nende omma süddamesse,
ja nende ammud murtakse
katti.

16. Se nattufe, mis õi-
gel on, se on parrem, kui
mitme väla suur war-
randus.

17. Sest välatte käewar-
red murtakse katti; agga
Jehowa toetab õigid.

18. Jehowa tunneb nen-
de täieste waggade päwad
ära, nende pärrisõssa
jääb iggaweste.

19. Memmad ei sa häb-
bisse kurjal aial, ja näl-
ja aial on neil kül.

20. Sest välad sawad
huffa, ja Jehowa waen-
lased sawad otša kui ras-

wased järäd, nemmad kau-
wad ärra kui suits.

21. Däl wõttab laenuks,
ja ei tassu jälle ärra;
agga õige on armolinne
ja annab.

22. Sest temma õnnis-
tatud pärriwad maad, ja
temma ärrawañnutud kau-
takse ärra.

23. Jehowast finnitakse
mehhe sammusid, ja tem-
ma te on ta mele parrast.

24. Kui ta langeb, ei
heideta tedda mitte ärra,
sest Jehowa toetab tem-
ma kät.

25. Ma ollin noor ja sain
wannaks; agga ma polle
mitte näinud, et õige on
mahhajäetud, ja et temma
suggu on leiba otsinud.

26. Iggapäaw on ta
armolinne ja laenab wäl-
ja, ja ta suggu on õnnis-
tatud.

27. Lahku ärra kurjast
ja te head, siis ellad sa
iggaweste.

28. Sest Jehowa ar-
mastab õigust ja ei jätta
mitte mahha ennese wag-
gasid, neid hoitakse igga-
weste; agga välatte sug-
gu laub ärra.

29. Digid pärrivad maad ja ellavad seal peal ikka.

30. Selle öige su kõnneleb tarkust, ja temma keel rägib, mis kohhus on.

31. Temma Jummalal kässoõppetus on temma süddames, temma sammud ei liugu mitte.

32. Däl wahhib öiget, ja otsib tedda ärratappa.

33. Jehowa ei jätta tedda mitte ta kätte, ja ei mõista tedda mitte hukka, kui temma peale kohhut mõistetakse.

34. Ota Jehowa järrele ja hvia temma teed, siis ta sind üllendab, et sa saad maad pärrida, ja saad nähhä, kui välad ärrakautakse.

35. Ma ollen ühhe väla näinud, kes wägga walli, ja lautas ennast laiale kui haljas pu, mis paraja Ma sees kasnud.

36. Agga ta kaddus ärra, ja wata, tedda polnud teps; ja ma otsisin tedda tagga, ja tedda ep olnud leida.

37. Hvia mis ilmalaitmatta, ja wata se peale, mis öige; sest selle meh-

he wiimne järg on rahho.

38. Agga ülleastujad kautakse hopis ärra, välatte wiimne järg kaub ärra.

39. Agga öigede õnnistus tulleb Jehowa käest, temma on nende tuggew paif ahhastusse aial.

40. Ja Jehowa aitab neid ja peastab neid ärra ta peastab neid ärra välatte käest, ja sadab neile abbi; sest et nemmad temma jure kippuvad.

38. Laul.

Kristusse ja igga usklikko hinge palwe, kui rasket patto loormat tunnusse.

1. Laweti laul antud mällestusseks.

Jehowa! ärra nomi mind mitte ommas sures wihas, ja ärra karrista mind mitte ommas tullises wihas.

3. Sest sinno noled on mo siisse läinud, ja so tässi mo peale tulnud.

4. Ep olle terwist ühtegi mo lihhas so sure pahhandusse pärrast; ei olle rahho mo lufontide sees mo patto pärrast.

5. Sest keit mo üllekohhus on ülle mo Pea läi-

nud; kui raske koorm on need läinud raskemaks, kui ma sudan kanda.

6. Mo muhjud haisevad pahhaste, ja mäddanewad mo meletuma wisi pärrast.

7. Ma kõnnin otse wägga kirus ja kummarkülle, ma käin kurb keif se päwa.

8. Sest mo pused on täis põlletusse hawo, ja ep olle terwist ühtegi mo lihhas.

9. Ma ollen rammaks ja foggoni wäetimaks läinud; ma oigan omma süddame kohhise misse pärrast.

10. Issand, keif mo igatseminne on sul teada, ja mo õhkaminne ep olle so eest warjul.

11. Mo südda pöritab wägga, mo rammo on minnust lõppenud, ja mo filmade selgust, ei sedda polle mul polegi.

12. Kes mind armastawad ja mo sõbrad on, need hoidwad kõrwale mo wigga pärrast, ja mo sugulased seiswad kaugel.

13. Ja kes mo hinge püüdwad, seadwad mulle sallajaid wõrkusid, ja kes mo õnnetust nõudwad, räägiwad huffamist, ja igga=

pääw mõtlewad nemmad kawwalusse peale.

14. Ja minna ollen otsego kurt, ei ma kule, ja kui üks teletu, kes ei te omma suud lahti.

15. Ja minna ollen kui se, kes ei kule, ja kelle suus ei polle selgid wastamisfi.

16. Agga sinno peale, Jehowa! lodan minna, kül sinna, Issand, mo Jummal! kuled.

17. Sest ma ollen ööl nud: Argo sago nemmad röömsaks minno pärrast; kui mo jalg peaks wäramata, siis surustellesid nemmad mo wasto.

18. Sest mind on pandud lonkama, ja mo wallo on allati mo ees.

19. Sest ma rāgin omma üllekohhut ülles; mo pattud tewad mulle hirno.

20. Agga mo waenlastel on hea ello, nemmad on wāggewad, ja neid on paljo, kes mind ilma minno süta wihtawad.

21. Ja kes hea eest mulle kurja tassuwad, need on wo wastased, sepärrast et ma head tagganõuan.

22. Arra jätta mind mit=

te mahha, Jehowa; mo Summal, ärra olle minnust kaugel ärra.

23. Tötta mulle appi, oh Issand, mo önnisteggia.

39. Laul.

Palwe, et hinge heats surma peale wöits möelba.

1. Taweti laul üllema mängimehhele Jedutunile antud.

Ma ollen möelnud: Ma tahhan omma ellowisid hoida patto teggemast omma telega; ma tahhan omma su finni hoida otsekui wänuga, ni kaua kui wäl mo ees on.

3. Ma piddasin su finni, ei ma lausunud sannakest, ei headi; süiski mo wallo hakkas põllema.

4. Mo südda tees mo sees; kui ma se peale mötlesin, põlles tullote mo sees ja ma piddin rätima.

5. Jehowa! anna mulle teada mo ello otša ja mo päwade möeto, mis sugune se on, et ma tunnen, kui saut ma ollen.

6. Wata, sa olled mo ello päwad pannud kämle laiusjeks, mo ello ford on kui

ei ühtegi sinno ees; igga innime on kül foggone tühhine, se on terwe tössi, Sela.

7. Kül iggaüks taotab warjo; kül nemmad mölawad tühjalt; iggaüks panneb kofko, ja ei tea mitte, kes sedda ärrakorristab.

8. Agga mis pean ma nüüd otama, oh Issand? mo lotus, se on sinno peale.

9. Peasta mind ärra keifist mo ülleastumistest, ärra panne mind jöshedatte teutusjeks.

10. Ma pean su finni, ei ma tahha omma suud lahti tehha, sest finna olled sedda teinud.

11. Sada mo pealt ärra omma nuhtlus; so kää peksmisse pärrast ollen ma ärralöppenu.

12. Kui sa innimest karistad nomimistega üllefohto pärrast, süis lassed sa ärrasullada, mis temma melest kallis, otsekui koi ride ärraaiab; kül igga innimenne on tühhine, Sela.

13. Jehowa! tule mo palwet ja wötta kuulda mo küssendamist; ärra sei-

sa wait mo filmawee pär=
rast, sest ma ollen woõras
sinno ees, üks maialinne,
kui keik mo wannemad.

14. Seisa minnust, et
ma saan rõmustatud, en=
nego ma ärra lähhän, ja
ep olle tepš.

40. L a u l.

Aristusfel on hea meel keik Jumma=
la tahtmist tehha inuimeste ärra=
lunnastamisfets.

1. Taweti laul üllema
mängimehhele antud.

Ma otasin kõrwaste Je=
howat, ta pöras mo
pole ja kulis mo kissen=
damist.

3. Ja wöttis mind ülles
ärrahäwitamisse august
ja muddafest rojast, ja
panni mo jallad kaljo
peale seisma, ja finnitas
mo sammusid.

4. Ja panui mo suhho
ue laulo meie Jumma=
lale kitussfets; paljo nä=
wad sedda, ja wötwad
karta, ja Jehowa peale
lota.

5. Wägga önnis on se
mees, kes Jehowat pan=
neb ommaks totussfets, ja
ei wata taggasi ei torre=
datte egga nende peale,

kes kõrwale kallawad wal=
le pole.

6. Sured on so immeas=
jad ja so mötted, mis sin=
na, Jehowa, mo Jum=
mal, meie pärrast olled
teinud; ei maksja so wasto
ühtegi; kui ma neid tah=
han ülleskulutada ja ül=
lesräkida, siis on neid pal=
jo ennam, kui et ma jõuan
üllesarwata.

7. Tappa= ja roaohwer
ep olle mitte so mele pär=
rast; kõrwad olled sa mulle
lahti teinud. Põlletamisfe=
ja patto=ohwrit ei taht=
nud sa mitte.

8. Siis ütlesin minna:
Wata, ma tullen: kofko=
keratud ramato sisse on
minnust kirjutatud;

9. Ma tahhan heal me=
lel tehha sinno mele pär=
rast, mo Jummal! ja mo
süddame põhjas on so
kässööppetus.

10. Ma kulutan õigust
kui röömsaid sannumid su=
res koggodusfes; wata,
ma ei tahha ennese ulid
mitte finnipiddada, Jeho=
wa; sinna tead sedda.

11. So õigust ei fatta
ma sinni ommas südda=

mes, so tössidust ja so abbi rägin ma üles, so heldust ja so töt ei salga ma mitte ärra sure foggodusse ees.

12. Sinna, Jehowa! ärra wötta omma hallastust mo eest finni piddada; so heldus ja so tödde hoidko mind allati.

13. Sest mitto önnetust sai mo ümber, nenda et sedda ei wöi ülesarwata, feif mo ülletohhus wöttis mind finni, nenda et ma ei wöi nende otsa ärranähha; neid on paljo ennam, kui mo juukse karwo, ja mo südda jättis mind mahha.

14. Jehowa! So hea meel olgo mind ärrapeasta, Jehowa! tötta mulle appi.

15. Häbbenego hopis ja sago häbbisse need, kes mo hinge peale käiwad, otsa selle peale tehha; tagganego nemmad taggasi, ja punnastago häbbi pärrast need, kel hea meel on mo önnetusjest.

16. Sago ärraehmata ma omma häbbitö pärrast

need, kes mulle ütlewad: Hästi, hästi!

17. Olgo röömsad ja rõmustago sinno sees feif, kes sind otfiwad; kes so önnetust armastawad, need öölgo allati: Sureks sago Jehowa!

18. Agga minna ollen willets ja waene; Issand mötleb mo peale; sinna olled mo abbi ja mo ärrapeastja; ärra wiwi mitte, mo Jummal.

41. Laul.

Kristusse palwe, kui ta enmast allandus, ja kannatas.

1. Taweti laul üllema mängimehhele antud.

Wägga önnis on se, kes tehwa eest hoolt kannab; Jehowa peastab teda ärra önnetusse päwal.

3. Jehowa wöttab tedda hoida ja tedda ellus piddada; tedda peab önsaks petama Ma peal; ei sa anna tedda mitte ta waenlaste melewallale.

4. Jehowa toetab tedda haigusse wodis, feif temma maasmaggamisse pörad ja heaks temma haigussez.

5. Ma ütlen: Jehowa!
olle mulle armolinne, te
mo hing terweks, sest ma
ollen so wasto patto tei-
nud.

6. Mo waenlased rägi-
wad minnust kurja: Mil-
lal surreb ta, ja millal
kaub ta nimmi ärra?

7. Ka kui kegi mind tul-
leb watama, siis rägib ta
tühja paljast, temma süd-
da foggub ennesele nurja-
tumaid asjo, temma läh-
häs wälja ja rägib neid
ülles.

8. Keif, kes mind wihta-
wad, pommisewad isse-
kestis minnust, nemmad
mötlewad mo peale mulle
kurja tehha.

9. Pahharetti nõuu on
nemmad minno pärrast
wõtnud: kui ta maas on,
ei pea ta mitte ennam
üllestõusma.

10. Ka se mees, kellega
ma rahho sees ellasin, kelle
peale ma lootsin, kes mo
leiba sööb, se tõstab kan-
da mo wasto sureste.

11. Agga sinna, Jehowa,
olle mulle armolinne ja
aita mind ülles; siis tah-

han ma nende kätte tas-
suda.

12. Sest saan ma teada,
et ma so mele pärrast ol-
len, et mo waenlane ei sa
õisata mo pärrast.

13. Agga mind, mind
pead sinna ülles mo lait-
matta meles, ja panned
mind ennese ette seisma
iggaweste.

14. Ridetud olgo Jeho-
wa, Israeli Summal, ig-
gawesest aiast iggaweste,
Amen ja amen!

42. Laul.

Dawet kõnneleb Summalaga ja isse-
ennesega.

1. Kora laste õppetusse
laul, üllema mängimeh-
hele antud.

Otsekui hirw kissendab
weeoiade järrele, nen-
da kissendab mo hing sin-
no järrele.

3. Mo hingel on janno
Summala järrele, ellawa
Summala järrele; millal
tullen ma senna, kus ma
Summala palle ette saan?

4. Mo silmawessi on mul-
le leiwaiks ööd ja päwad,
et mo wasto iggapääw

ööldakse: Kus on so Summal?

5. Se tulles mo mele ja siis tahhab mo südda ärärasullada, et ma lätsin rahwa sure hulgaga, ja käisin hiljutekste nendega Summala kotta öiskamisse ja tänno heälega hulga seas, mis Pühhad piddasid.

6. Mis sa ennast allawaiutad, mo hing, ja kohhised mo sees? Ota Summalat, sest ma tahhan tedda weel tännada, temma palle on selge önnistus.

7. Mo Summal! mo hing waiutab ennast alla mo sees; sepärrast tulletan ma sind mele Jordani maalt ja Hermoni ja Mitsari mäelt.

8. Seal süggawus hüab süggawusse pole, sinno laewanduste kohhiseses; keif sinno weewoud ja so laened käiwad mo ülle.

9. Päwal wöttab Jehowa omma heldussele kässo anda; ja ösel on temma laul mo jures, mo palwe töuseb mo ello Summala pole.

10. Ma ütlen Summala, omma kaljo, wasto: Mis-

pärrast olled sa mind äräraunustanud? mispärrast pean ma kurb käima, kui waenlane mulle hädda teeb?

11. Se on otsego surmahaaw mo lufontide sees, et mo ahastajad mind teutawad, kui nemmad igapäääw mo wasto ütletwad: Kus on so Summal?

12. Mis sa ennast allawaiutad, mo hing, ja mis sa kohhised mo sees? Ota Summalat, sest ma tahhan tedda weel tännada, ta on mo palle suur önnistus ja mo Summal.

43. Laul.

Zawet kõnneleb weel Summalaga ja isseennefega.

Möista, oh Summal! mulle kohhut ja sellista mo rioassi hallastamatta rahwa wasto ärra; peasta mind ärra pettise ja pöratse mehhe käest.

2. Sest sinna olled mo Summal, mo tuggew pain; mispärrast olled sa mind äräraheitnud? Mispärrast pean ma ifka kurb käima, kui waenlane mulle hädda teeb?

3. Lääkita omma walgus ja omma tödde, need juhhatago mind, need saatto mind so pühha mäe jure ja so maiade jure.

4. Et ma wöin tulla Jummalaltari jure, Jummalaltari jure, kes mo üpris suur rõõm on, ja kandlega sind tännada, oh Jummal! minno Jummal!

5. Mis sa ennast allawaiutad, mo hing! ja mis sa mo sees koghised? Ota Jummalat, sest ma tahan tedda weel tännada, ta on mo palle suur õnnistus ja mo Jummal.

44. Paul.

Ristifoggobus pallub abbi ja ohto waenlaste wasto.

1. Kora laste õppetusse laul, üllema mängimehele antud.

Jummal! meie olleme omma kõrwadega kuulnud, meie wannemad on meile juttustanud, mis tööd sa olled teinud ennemüiste nende päiwil.

3. Sinna olled pagganad omma käega ärraanud, agga neid asustanud; sa olled mitme

rahwale kurja teinud ja neid ärralütkanud.

4. Sest nemmad ei pärinud mitte omma möögaga sedda maad, egga nende käsfiwars ei saanud neile mitte abbi, waid sinno parrem käsfi ja sinno käsfiwars ja sinno palle walgus; et sul neist hea meel olli.

5. Sinna olled sesamma mo kunningas ja minno Jummal; finnita keif õnnistust Jakobile.

6. Sinno läbbi tahhame ommad waenlased mahhatõugata; so nimmel tahhame meie ommad wastased ärrataallata.

7. Sest ma ei loda mitte omma ammo peale, ja minno möök ei sada mulle wöimust.

8. Waid sinna peastfid meid meie waenlaste käest, ja saastfid häbbisse meie wihtajad.

9. Meie kiitleme iggapäaw Jummalast, ja tänname so nimme iggaweste, Sela.

10. Ommeti heidad sa meid ärra ja teed meile

hääbi, ja ei lähhä mitte wälja meie sõawäega.

11. Sa panned meid taggasti tagganema waenlaste eest, ja kes meid wihtawad, need risuwad meie warra ennestele.

12. Sa panned meid kui puddolohused roaks, ja pillad meid laiali pagganatte sekka.

13. Sa müüd omma rahwa ärra ilma maksota ja ei wötta suurt hinda nende eest.

14. Sa panned meid teutusseks meie naabritele, irwitamisseks ja pillamisseks neile, kes meie ümber on.

15. Sa panned meid tähendamisse sannaks pagganatte sekka, et teif rahwas Pead wangutab.

16. Mo teutus on iggapääw mo ees, ja mo silmade hääbi kattab mind,

17. Selle kõnne pärrast, kes laimab ja teutab: waenlase pärrast ja selle pärrast, kes turjaste kätte maksab.

18. Se teif on meie peale tulnud, ja meie ep olle sind mitte ärraunnustanud, eg-

ga walstkust teinud so seadusse wasto.

19. Meie südda ep olle taggasti tagganend, egga meie jalla sammud kõrwale kalland so teraa pealt,

20. Et sa meid olled mahharõhhunud lendawa maddude paika, ja meid katnud surma warjoga.

21. Kui meie ollesime omma Jummal nimme ärraunnustand, ja ommad käd woõra jummal pole wäljalautand.

22. Eks Jummal peaks sedda järrele kulama? Sest temma teab ärra süddame sallajad asjad.

23. Sest sinno pärrast tappetakse meid iggapääw, meid arwatakse tappalambuks.

24. Ärta üles! mispärrast maggad sa, Issand? hakka walwama, ärra heida meid mitte ärra lõp-matta.

25. Mispärrast hoiad sa omma palle warjule, ja unnustad ärra meie willetjust ja meie hädda?

26. Sest meie hing on põrmo sisse allawaiuta-

tud, meie ihho on Ma
külges finni.

27. Tõuse ülles meile
appi, ja lunnasta meid
omma heldusse pärrast.

45. Laul.

Ettefulutamise laul Kristusfest ja
temma prubist.

1. Armokeste õppetud ja
laul kueleelse mængiga ül-
lema mængimehhele an-
tud Kora lastele.

Mo südda kedab wälja
hea sanna; ma ütlen:
Mo tehtud laul on kun-
ninga auuks; mo keel on
kui ussina kirjotaja raud-
fulg.

3. Sa olled illusam, kui
innimesse lapsed, arm on
wäljawallatud so ulede
sisse, sepärrast õnnistab
sind Summal iggaweste.

4. Oh wäggew södda-
mees! panne omma moõf,
ja omma suur au ja om-
ma auustus wõle.

5. Ja ommas auustus-
ses sada keif hästi korda,
sõddi tõe pärrast ja õi-
gusse pärrast; kül so par-
ram lässi õppetab sind,
mis wäärt karta.

6. So terrawad noled

(rahwas heidab so alla)
tungiwad kuningaga waen-
laste süddame sisse.

7. So aujärg, oh Sum-
mal! jääb ikka ja igga-
weste, so kuningrigi kep
on õigusse kep.

8. Sa armastad õigust
ja wihtad wälust; sepär-
rast on sind, oh Summal!
so Summal wõidnud römo-
õlliga ennam kui so selt-
simehhi.

9. Keif so rided on selge
mirri, aloe ja kaatsia, sest
aiast kui sa elewanti luist
tehtud surist honist olled
rõmustatud.

10. Kuningatte tütre-
d on ehhitatud so kallihetega,
kuningaga emmand
seisab so parremal kael
Dwiri kallima kullaga eh-
hitatud.

11. Kule, tüttar, ja wata,
ja pöra omma körw, ja
unnusta ärra omma rah-
was ja omma issa kodda.

12. Siis ihhaldab kun-
ningas wägga so illo; sest
temma on so Issand, se-
pärrast kummarda tedda.

13. Siis Tirusse tütre-
d, ka rikkamad rahwa seas

passuwad sind allandlik-
kult aānetega.

14. Keik kuninga tütre
au on seestpidi, temma
rie on kullast kilpsilmi
koutud.

15. Tedda wiakse wälja
ömmeldud riete sees kun-
ninga jure; need neitsid,
kes temma järrel, kes ta
söbrad, neid wiakse so jure.

16. Meid wiakse römo ja
römustellemisega, nem-
mad tulleswad sinna kun-
ninglikko kuninga kotta.

17. Omma wannematte
assemele sawad sinno lap-
sed; sa tõstad neid würs-
tits ülle keige Ma.

18. Ma tahhan so nimme
mele tulletada igga põlwe
rahwa seas; sepärrast pea-
wad sind auustama keik
rahwas ifka ja iggaweste.

46. Laul.

Ristitogobusse rööm ja julgus.

1. Üks laul üllema män-
gimehhele antud Kora
lastele Alamoti mängiga
laulda.

Summal on meile war-
jopaigats ja tugge-
wussets; ta annab ennast

kül leida kui abbimees
teiges ahvastuses.

3. Sepärrast ei tarda
meie mitte, kui Ma asse-
melt liguts, ja kui mäed
kõigutsid merrede põhjas.

4. Kui keik nende wesfi
kohhiseks ja seggaseks läh-
häks, kui mäed merre
tõusmisse pärrast wärris-
seksid, Sela.

5. Siiski römustawad
jõggi ja temma soned
Summala liina ja Kei-
getörgema pühhi maiasid.

6. Summal on seal keik
paitas, se ei pea tõituma;
Summal aitab tedda, kui
hommiko jõuab.

7. Pagganad möllawad,
kuningrigid kõiguwad;
teeb ta heält, siis sullab
Ma ärra.

8. Wäggede Jehowa on
meiega, Jakobi Summal
on meie warjopaigats,
Sela.

9. Minge ja wadage Je-
howa teggusid, kes Ma
peale sadab ärrahäwwi-
tamissi.

10. Kes söddimisfi lõp-
petab Ma otsani; ta mur-
rab ammo katti ja raiub
pigi otsast ärra, söawant-

rid põlletab ta ärra tullega.

11. Seiske! Tundke, et minna ollen Jummal; ma tahhan kõrgeks sada pagganatte seas, kõrgeks sada Ma peal.

12. Wäggede Jehowa on meiega, Jakobi Jummal on meie kõrgeks warjopaigaks, Sela.

47. Paul.

Römo laul Kristusse taewaminne-
missest, ja aurigist.

1. Üks laul üllema mängimehhele antud Kora lastele laulda.

Qaksutage käsfi, keif rahwas! karjuge römuga Jummalale öiskamishealega.

3. Sest Jehowa on keige kõrgem ja kartusse wäärt, üks suur kuningas ülle keige Ma.

4. Ta sadab rahwa meie alla ja rahwa seltiid meie jalge alla.

5. Ta wallitseb ärra meie heaks meie pärris ossa, Jakobi kõrgusse, tedda ta armastab, Sela.

6. Jummal lähhäb ülles öiskamisfega, Jehowa pasjuna healega.

7. Kites laulge Jummalale, kites laulge; kites laulge meie kuningale, kites laulge.

8. Sest Jummal on kuningas ülle keige Ma, laulge kites, kes ial mõistab.

9. Jummal on kuningas pagganatte ülle; Jummal istub omma pühha aujärje peal.

10. Rahwa üllema koguwad Abraami Jummalala rahwast; sest Jummalala pärralt on ta made kaitfiad, temma on wägga kõrgeks tõstetud.

48. Paul.

Kristusse ristiloggobusse au ja
tindel asfi II. S. 21.

1. Paul ja luggu Kora lastele antud laulda.

Suur on Jehowa ja wägga kitusse wäärt meie Jummalala liinas, temma pühha mäe peal.

3. Illusam kõrgus, keige Ma rööm on Sioni mägi, temma põhjapoolne on sure kuningas lin.

4. Jummal on temma suurte koddade sees, tedda tunnufje kõrge warjopaiga ollewad.

5. Sest wata, funnin-
gad tullid ühte ja läfsid
hopis möda.

6. Nemmad näggid, koh-
kusid, kahwatasid ja pög-
genesid ruttuste ärra.

7. Wärristus wöttis neid
seal finni, nisuggune wal-
lo, kui sel, kes lapsewae-
was.

8. Sa murrad katki Tar-
sisi laewad hommiko tu-
lega.

9. Otsigo meie olleme
kuulnud, nenda näggime
wäggede Jehowa liinas,
omma Jummal liinas;
Jummal kiinitab sedda
iggaweste, Sela.

10. Meie mötleme, oh
Jummal! so heldusse
peale kest paitas so tem-
pli sees.

11. Jummal! Ma otsa-
ni fidetasse sind nenda,
kui so nimmi on, so pä-
ram kässi on täis õigust.

12. Sioni mäggi olgo
rõmus, Juda tütreid olgo
wägga rõmsad so kohto-
seaduste pärrast.

13. Tulge Sioni ümber
ja pirage temma ümber,
luggege ülles ta tornid.

14. Pange hästi tähhele

ta eestmüri, arwage ärra
temma sured koiad, et teie
wöite juttustada tulleswa
pölwe rahwale.

15. Sest sesinnane Jum-
mal on meie Jummal ikka
ja iggaweste, ta sadab
meid surmast läbbi.

49. Laul.

Mailm lähhäb hukka, ja temma him-
mo; agga kes Jummal tahtnist teeb,
se jääb iggaweste.

1. Laul üllema mängi-
mehhele antud Kora las-
tele laulda.

Suulge sedda, keit rah-
was! pange tähhele
keit, kes teie mailmasellate.

3. Ni hästi alwad kui
suurtsuggu rahwas, riffad
ja waesed ühtlase.

4. Mo su peab rätima
mitmesuggust tarkust, ja
mis mo südda järrelemöt-
leb, se on selge mõistus.

5. Ma tahhan omma
kõrwa pörata tähhenda-
misse sanna pole, ja aw-
walikkult kandlega teada
anda omma mõistetust.

6. Mispärrast pean ma
karta kurjal aial, kui
nende üllekohhus, kes mind
jalge alla tallawad, mo
ümber tulles?

7. Kes omma warrandusse peale lootwad, ja ommast surest rikkussest fiitlewad.

8. Ükski ei wõi omma wenda lunnastada, egga Jummalale lunnastamisje hiuda temma cest auda.

9. Ja nende hinge lunnastamine on ni kallis, et se peab mahhajäma iggaweste,

10. Et ta kül löpmatta peaks ellama, ja ärramädanemist mitte ei nääks.

11. Sest temma nääb: targad surrewad, halbid ja totrad lähhäwad hopis huffa, ja jätwad omma warrandusse teistele.

12. Nende meel on, et nende sugguwösssa peaks iggaweste jäma ja nende honed põlwest põlweni; ommad nimmed tewad nemmad kuulsaks iggal maal.

13. Agga innimenne ei jä mitte allati auu sisse, ta on lojuste sarnane, mis ärrakauwad.

14. Sefinnanenende wiis on neile üks haly lotus, siiski nende järreletulliatel on hea meel.

15. Neid pannakse pörgo kui puddolokustid, surm jööv neid ärra, ja wiglased wallitsewad nende ülle hommitul, ja pörgo kullustab nende auu taljo, et sellele asset ei jä.

16. Agga Jummal lunnastab mo hinge pörgo käest, sest ta wöttab mind wasto, Sela.

17. Ärra kardä, kui fegi rikkaks saab, kui temma suggu au sureks saab.

18. Sest ta ei wötta ühtegi ennesega ommas surmas; ta au ei lähhä alla ta järrele;

19. Et ta kül omma hinge önsaks tidab, ommas ellus, ja teised sind fiitwad, et sa ennesele head teed.

20. Agga ta hing tulleb temma wannematte seltsi jure, kes ei sa ial walgust nähha.

21. Innimenne, kes on auu sees, ja sedda ei möista, on lojuste sarnane, mis ärrakauwad.

50. Laul.

Kristus ilmutab, mis üks tösfine Jummalä tenistus on.

1. Asawi laul.

Se wäggew Jummal Jehowa rägib ja hüab mailma päwa töusust päwaloja minnemisestjadik.

2. Sionist paistab wäl ja se täis illo, Jummal.

3. Meie Jummal tulles ja ep olle wait, tulleke põletab temma eel ärra ja temma ümber käib wäggä kange tuul.

4. Ta kutsub taewa üllewelt ja Ma, et ta omma rahwale tahhab kohhut mõista.

5. Koguge mulle mo waggad, kes mo seadusse järrele tewad ohwri jures.

6. Ja taewad peawad temma õigust kulumama, sest Jummal on isse kohutomõistja, Sela.

7. Kule, mo rahwas! siis tahhan ma räkida; kule, Israel! siis tahhan ma so wasto tunnistada: Jummal (sinno Jummal) ollen minna.

8. Ei ma sind nomi so ohwri pärrast, ja so põletamisse ohwrid on mo ees allati.

9. Ei ma tahha so koiast wärjised wõtta, egga sikkusid so tarrade seest.

10. Sest keif metslojuksed on mo pärralt, need metslojuksed mäggede peal tuhhande kaupa.

11. Ma tunnen keifi lindusid, mis mäggede peal, ja lojuksed, mis wälja peal, on mo jures.

12. Kui mul olleks nälg, ei ma ütleks sulle; sest maailm ja ta täius on minno pärralt.

13. Kas ma söön wäggewatte härgade lihha, ehk joon sikkude werd?

14. To Jummalale tunnistust ohwriks, ja tassa ärra Keigetõrgemale ommad tõutusjed.

15. Ja hia miind appi ahhastusse päwal; siis tahhan ma sind sest wäljakiskuda, ja sinna pead miind auustama.

16. Agga öäla wasto ütles Jummal: Mis sul on teggemist, et sa mo seadmisest juttustad, ja wõtad mo seadusse omma subho?

17. Ja siiski sinna wihkad õppetust, ja heidad mo sannad ennese tahha.

18. Kui sa warga nääd, siis tahhad sa heal meel

temmaga olla, ja abbiello rikkujattega on sul oõsa.

19. Omma su lassed sa kurja pole miõna, ja so keel sadab pettust tokko.

20. Sa istud ja rãgid omma wenda, sa walmistad langemist omma emma poiale.

21. Sedda keif olled sa teinud, ja ma ollen wait olnud; sa mõtled, et ma viete pean ollema kui sinna; agga ma tahhan sind nomida, ja keif so silma ette seada.

22. Et mõistke sedda, kes teie Jummalat ärraunustate, et ma teid ei fissu, ja ep olle sedda, kes peastab.

23. Kes ohwriks toob tunnistust, se auustab mind, ja walmistab teed, et ma temmale wõin Jummalat õnnistust anda nõhha rõmuga.

51. Laul.

Se pörab diete pattust, kes nenda pörab kui Zawet.

1. Zaweti laul õllema mængimehhele antud.

2. Kui prohwet Natan ta jure tullis, pärrast sedda,

kui temma Batseba jure olli heitnud.

Jummal olle mulle armolinne omma heldusse pärrast, kustuta mo õlleastumissed omma rohke hallastusse pärrast.

4. Pesse mind hästi mo õllekohtust, ja puhhasta mind mo pattust.

5. Sest minna tunnen omma õlleastumissi, ja minno pat on mo ees allati.

6. Sinno, sinno wasto õkõpãini ollen ma patto teinud, ja sedda, mis so silma ees pahha, ollen ma teinud; sepärrast olled sa õige, kui sinna rãgid, sa olled puhhas, kui sa kohtut mõistad.

7. Wata, õllekohto seest ollen ma junnitatud, ja patto sees on mo emma mind sojalt saund.

8. Wata, sul on hea meel sest tõest, mis on süddame põhjas, ja sa annad mulle sallajas tarkust teada.

9. Puhhasta mind pattust Isopiga, et ma puhkats saan; pesse mind,

et ma lähhan walgemaks, kui lummi.

10. Anna mulle rõmuse ja rõmo sannumid kuulda, et wägga rõmsaks sawad mo luudkondid, mis ja olled ärrarõhgunud.

11. Panne ommad silmad mo pattude eest warjule, ja kustuta ärra teit mo üllekohhus.

12. Oo mulle, Jummal, üks puhhas südda, ja uenda mo sees kindlat waimo.

13. Ärra heida mind mitte ärra omma Palle eest, ja ärra wotta omma Pühha Waimo mitte minnult ärra.

14. Anna mulle jälle omma õnnistusse rõmusest, ja heamelelinne waim toetago mind.

15. Ma tahhan sinno wiisid õppetada ülleastujale, et pattused so pole pöraksid.

16. Oh Jummal! mo õnnistusse Jummal, peasta mind ärra werresüüst; siis mo keel laulab rõmsaste so õigust.

17. Issand, te lahti mo

uled, siis peab mo su sinno litust kulutama.

18. Sest tappaohwrid ep olle so mele pärrast, muido ma annaksin neid; põlletamise ohwrist ei olle sul mitte head meelt.

19. Jummalale meelepäralsed ohwrid on üks rõhnutud waim, üht rõhnutud ja rnsuks peksitud süddant ei laida sa mitte, Jummal!

20. Te head omma hea mele pärrast Sionile, ehk hita Jerusalemma mürid.

21. Siis on so mele pärrast õiguse ohwrid, ja se ohwer, mis hopis ärrapõlletakse, siis wiakse wärtsid so altari peale.

52. Paul.

Diget uslo on tarwis wäggewatte waenlaste wasto.

1. Laweti õppetuse laul üllema mängehele hele antud,

2. Kui Loeg, Edomi mees, olli tulnud ja Saulele täetand, ja temmale öölnud: Lawet on tulnud Ahimeleki kotta.

Mis ja kurja kiitled, sa wäggiwaldne mees?

Jummala heldus püßib iggapääw.

4. Sinno keel mötleb tahjo peale; otsego teraw habbemenugga teed sa kawwalust.

5. Sa armastad kurja ennam, kui head, walskust ennam, kui et sa wi gust rägitsid, Sela.

6. Sa armastad keifuggu kautajaid sanno, ja pettist keelt.

7. Jummal wöttab ka sind mahhastkuda iggaweste, ta wöttab sind ärra ja kissub sind ärra so telgist, ja jureni kautab temma sind ellawatte maalt ärra, Sela.

8. Ja wi ged näwad sedda ja kardawad; agga temma pärrast naerawad nemmad.

9. Ennä sedda meest, kes Jummalat mitte ommaks kinnitusseks pannud, waid lotis omma sure rikkusse peale; ta sai tuggewaks omma tiggedusse läbbi.

10. Agga minna ollen kui haljas öllipu Jummala koias, ma lodan Jummala heldusse peale ikka ja iggaweste.

11. Ma tahhan sind tänada iggaweste, et sa sedda teinud, ja tahhan ikka sind odata, sest se on hea so waggade ees.

53. Paul.

Öppetus, et pat innimest wägga riksunud: abbi on tarwis.

1. Taweti öppetusse laul Maalati mäangi peal üllema mängimehhele antud.

Säl ütleb ommas süddames! Ei olle Jummalat; nemmad tewad nurjatumaid teggusid ja hirmust köwwerust, ei olle sedda, kes head teeb.

3. Jummal watab taewastinnimesse laste peale, et ta saaks nähha, kas tegi möistlik olleks, kes Jummalat nöuaks;

4. Kas nemmad on keif ärrataggenend? Ühtlase on nemmad läinud haifema, ei olle sedda, kes head teeb, ei ühteainustki.

5. Eks sedda tahha tunda need, kes nurjatumat tööd tewad? kes mo rawast söwad, nenda kui nemmad leiba söwad? Jummalat ei hüa nemmad mitte appi.

6. Agga seal tundwad
nemmad suurte hirmo, kus
ep olle hirmo karta; sest
Jummal pillab laiali selle
luudfondid, kes so wasto
leri ülleslööb; ja sadad
neid häbbisse, et Jummal
neid on ärrapöllanud.

7. Kes sadab Sionist
Israelele ärrapeastmist?
Kui Jummal omma rah-
wa wangipölmwe pörab,
siis saab Jakob wägga
röömjaks, Israel römus-
tab.

54. Laul.

Palwe abbi pärrast illesohustu
waenlaste wasto.

1. Taweti öppetusse laul
keeltega mængide peal ül-
lema mængimehhele antud,

2. Kui Siwi rahwas tul-
lid ja ütlesid Saulile:
Eks Tawet ei olle ennast
warjule peitnud meie jure?
Jummal, peasta mind
omma nimme pärrast
ja anna mulle kohhut
omma wäe läbbi.

4. Jummal, kule mo pal-
wet, pöra omma körw mo
su kõnnete pole.

5. Sest waenlased kippu-
wad mo peale, ja wägga
waljud püawad mo hinge;

nemmad ei panne Jum-
malat mitte enneste ette,
Sela.

6. Wata, Jummal on
mulle abbimehheks, Is-
sand on nende seas, kes
mo hinge toetawad.

7. Kõl ta kallab õnnetust
taggasi mo warritsejatte
peale; kauta neid ärra
omma töe läbbi.

8. Hea melega tahhan
ma sulle ohwerdada; so
nimme, Jehowa, tahhan
ma illestunniistada, sest
se on hea.

9. Sest ta on mind teigest
abhastussest wälja kisku-
nud, ja mo waenlastest on
mo film römo näinud.

55. Laul.

Kristusse ja usklikkude palwe waen-
laste wasto.

1. Taweti öppetusse laul
keeltega mængide peal ül-
lema mængimehhele antud.
Jummal! pöra omma
körw mo palwele, ja
ära hoia mitte körwale
mo allandlikko palwe eest.

3. Panna mind tähhele
ja wasta mulle: ma jään
körwaste omma kaebdus-
sesse, ja wingun waljuste,

4. Waenlase heäle pärast, selle väla ahhastamisse pärrast; sest nemmad lükkawad mo peale nurjatumaid asjo, ja wihtawad mind kurjaste.

5. Mo südda wabbiseb mo sees, ja surma hirmutamissed on langenud mo peale.

6. Kartus ja wabbise minne tulléb mo peale, ja jällestus kattab mind.

7. Ma ütlen: Kes annab mulle tui tiwad? ma lendaksin ärra, et asjet saaksin.

8. Wata, ma pöggeneksin ärra kaugele, ma jääksin allati kõrbe, Sela.

9. Ma ruttaksin, et ma ärrapeaseksin tule tuhhina ja kurja ilma eest.

10. Nela neid ärra, Issand, segga nende keelt; sest ma nään wäekaubatööd ja rido liinas.

11. Söd ja päwad käiwad nemmad selle ümber ta müri peal, ja nurjato tö ja waew on kest temma sees.

12. Tiggedussed on kest temma sees, ja kawwalus

ja pettus ei taggane ta ulitsate pealt ärra.

13. Sest waenlane ei laima mind, muido ma kannataksin; se ei surusta mo wasto, kes mind wihtab, muido lähhätsin ma temma eest warjule.

14. Agga sinna, olled sesuggune, kedda auustati kui mind, mo tuttaw, kellega ma öppinud,

15. Kes meie issekestis sallajaišt asjust kanniste rätijime, ja Jummalat kotta läksime sure seltsiga!

16. Rippugo surm kui wölgnit nende peale, mingo nemmad alla pörgusse ellawalt; sest selge kurjus on nende maias, seestpidi nende sees.

17. Minna tahhan Jummalat pole hüda, ja Jehowa peastab mind.

18. Shto ja hommiko ja löuna tahhan ma kaewata ja waljuste winguda, külta tuleb mo heält.

19. Ta on mo hinge rahho sees lunnastand mo tuttawatsest, kes mo waenlaste hullas mo kallal on.

20. Jummal wöttab kuulda ja neid waewata,

temma, kes kohtojärje peal on ammust aiaft, Sela; sest nemmad ei ja teiseks innimeseks, ja ei karda mitte Jummalat.

21. Ta pistab ommad käed nende külge, kes temmaga rahho piddasid, ta teutab omma seadust ärra.

22. Libbedamad on temma susannad, kui wõi, agga ta süddames on söddimine; temma sannad on pehmemad, kui ölli, needsammad on ommeti paljad möögad.

23. Heida Jehowa peale omma koorm, ja temma peab sind ülles, temma ei lasse mitte iggaweste köituda sedda, kes wige on.

24. Agga sinna, oh Jummal, lükkad neid mahha hukatusse auto; need mehhed, kel werresüüd ja pettust on, need ei ja omma ello päiwi polelegi; agga minna lodan sinno peale.

56. Laul.

Lotusse palwe, et Jummal appi tulleks.

1. Laweti fullatükki laul

üllema mängimehhele antud sest waitsest tuißt nende seas, kes kaugelt ärra on; kui Wilistid tedda kinniwötsid Katis.

Alle mulle armolinne, Jummal, sest innimesed püawad mind ärranelata; iggapääw teeb tapleja mulle hädda.

3. Mo warritsejad püawad mind ärranelata iggapääw, sest neid on paljo, kes mo wasto taplewad kõrgest paigast.

4. Sel päwal, kui ma kardan, tahhan ma sinno peale lota.

5. Jummalala sees tahhan ma kita temma sanna, Jummalala peale lodan miinna; ei ma karda, mis wöib lihha mulle tehha?

6. Iggapäaw pörawad nemmad otse mo sannad teisiti, keif nende mötted on mo wasto, furja tehha?

7. Nemmad tulleswad kofko, peidawad ennast eest ärra, ja pannewad mo kannad tähhele otsego need, kes mo hinge warritsewad.

8. Kas nemmad peaksid

omma kurjusstega ärra=
peasema? Wihhaga lüffa
se rahwas mahha, oh
Jummal!

9. Mo hultumist olled
sinna üllezarwand, mo
filmawet panne omma
nahkkotti; efs need so ra=
matus ei olle?

10. Siis tagganewad
mo waenlased taggasi sel
päwal, kui ma hüan:
sedda ma tean, et Jum=
mal seisab mo eest!

11. Jummalala sees tah=
han ma kita Temma töu=
tust, Jehowa sees tahhan
ma kita Temma sanna.

12. Jummalala peale ol=
len ma lootnud, ei ma
tahi mitte karta; mis
wöi mulle innimenne
teb ?

13. Jummal! minno peal
oi need töutussed, mis
n sulle töutanud; ma
tasjun sulle tänno ohwrid.

14. Sest sa olled mo
hinge surmast ärrapeast=
nud; efs sa mo jalgo ei
peastnud kommistamisest,
et ma wöin löndida Jum=
mala ees ellawatte wal=
gusses?

57. Laul.

Jehowa abbi ofsitatse palwes waen=
laste wästo.

1. Laweti kullatükki laul,
wisil: ärra kanta! laulda,
üllema mängimehhele an=
tud kui ta Sauli eest är=
rapöggenees kopasse.

Dlle mulle armolinne,
Jummal! olle mulle
armolinne, sest sinno jure
lippub mo hing, ja so
tibade warjo alla tahhan
ma lippuda, kunni se äp=
pardus saab mödaläinud.

3. Ma tahhan hüda lei=
geförgema Jummalala pole,
selle Jummalala pole, kes
hea otsa mulle sadab.

4. Kül ta läffitab tae=
wast ja peastab mind, ta
sadab häbbisse tedda, kes
mind püdis ärranelata,
Sela: kül Jummal läffi=
tab omma heldust ja om=
ma töt.

5. Mo hing on test
hirmsa löukoerte seas,
ma maggan nende seas,
kes legitsewad wihhast:
nende innimeste laste
hambad on pigid ja no=
led, ja nende keel on ter=
raw möök.

6. Summal! üllenda ennast ülle taewaste, ja omma auu feik ülle mailma.

7. Wörgo on nemmad walmistanud mo sam-mudele, mo hinge köw-werdab iggamees: nem-mad on mo ette augo laewanud, agga isse on nemmad otsekohhe senna siise langenud, Sela.

8. Mo südda on wal-mis, oh Summal! mo südda on walmis, ma tahhan laulda ja kites laulda.

9. Ärka ülles, mo waim, ärka ülles, sa nablimäng ja kannel, koido ma är-ratan ülles.

10. Ma tahhan sind tännada rahwa seas, Is-sand! ma tahhan sind ki-tes laulda rahwa seas.

11. Sest suur on so heldus taewast sadik, ja so tödde üllemist pilwist sadik.

12. Summal! üllenda ennast ülle taewaste, ja omma auu feik ülle ma-ilma.

58. L a u l.

Aristusse ja usklikkude palwe ülle-kohtuste wasto.

1. Laweti fullatükki laul üllema mängimehhele an-tud wiisil: ärra kauta! laulda.

Kas teie töt rägite wi-gusses, teie kohtomöist-jad? Kas teie öigel wiisil kohtut möistate, oh inni-messe lapsed?

3. Käl teie wöttate süd-dames köwwerust ette; siin maal waete teie ärra omma kätte wäekaubu tööd teiste kätte.

4. Däläd tagganewad ärra lapseloiast sadik; walle räkiad effiwad ärra emma ihhust.

5. Neil on tulline wi-hha, mis mao tullise wi-hha sarnane; otsego wi-hhasem kurt maddo, mis ommad körwad finnisullub,

6. Et ta ei sa kuulda pommiseja noidade heält, kes lausumisse peale hästi on öppetatud.

7. Summal! kistsu ärra nende hambad nende suust; noorte löuwoerte purri-hambad kistsu wälja, oh Jehowa!

8. Mõnago nemmad kui wessi, mingo nemmad siina ja tenna: kui ta taotab omma nooltega, siis sago nemmad otsekui ärraleigatud.

9. Otsego seatiggo mingo nemmad ärrajullades hukka, otsego enneaegne naese lomote ärgo sago nemmad mitte päwa nähha.

10. Ennefui teie fibbowitsfad tunnusse poõsakõ sawad, ni pea wõttab ta neid otse ellawalt otsego kanges wihhas kange tullega ärraaiada.

11. Dige rõmustab, kui ta saab nähha sedda kättemaksmist, ta pessib öäla werres omma jalgo.

12. Ja innimenne ütleb: Ommeti on õigel kasso: Jummal on ommeti koh-
tomõistja Ma peal.

59. Laul.

Palwe abbi pärrast waenlaste tiggibusse wasto.

1. Taweti kullatükki laul üllema mängimehhele antud wifil: ärra kauta! laulda, kui Saul neid läkfitas, kes piddid tem-

ma kodda hoidma, ja tedda surmama.

Peasta mind mo waenlastest, mo Jummal! Sada mind ülles ühte tõrge paika nende eest, kes mo peale kippuwad.

3. Peasta mind nurjatuma tõ teggiaist, ja sada mulle abbi nende wasto, kel werresü on.

4. Sest wata, Jehowa! need warritsewad mo hinge; tuggewad tulleswad kofko mo wasto; polle mul ülleastumisse egga patto süüd.

5. Ilma mo ülleskohtota jooksewad nemmad ja walmistawad ennast; ärta ülles mo pole, ja wata!

6. Ja sinna, Jehowa, wäggede Jummal! Israeli Jummal! hakka walwama, ja tulle keiki pagaganaid katsuma; ärra olle armolinne neile keikile, kes nurjatumat pettist tööd tewad, Sela.

7. Nemmad tulleswad õhto taggasi, hauguwad kui koerad, ja kääwad ümber liina.

8. Wata nemmad aiawad ommast suust wälja,

moogad on nende ulede sees; sest nemmad mötlewad: kes tuleb?

9. Agga sinna, Jehowa! naerad neid, sa irwitad teiki pagganaid.

10. Nende tuggewusse wasto tahhan ma sinno pole hoida, sest Summal on mo kõrge warjupait.

11. Mo helde Summal jõuab mo ette; Summal annab mulle rõmo nähha mo warritsejaisi;

12. Ärra tappa neid mitte, et mo rahwas wahhest ei unnusta; panne neid hulfuma omma wäe läbbi, Issand, meie kilp! ja lüfta neid mahha.

13. Nende ju teeb patto, kui nende uled rägiwad; sepärrast woetakse neid finni nende kõrkuseses, ja se sajatamisse ja walle pärrast, mis nemmad jutustawad.

14. Lõppeta neid ärra tullise wihhaga, lõppeta neid, et neid teys ei olle, et nemmad tunneksid, et Summal on wallitseja Jakobis mailma otsani, Sela.

15. Siis tulgo nemmad

õhto taggasi, ja haufugo kui loerad, ja käigo ümber liina.

16. Hulfugo nemmad roa pärrast ilma sömatta ja ömaiata.

17. Agga minna tahhan laulda so tuggewussest, ja rõõmsaste laulda hommi-ko so heldusse pärrast; sest sa olled mulle kõrgeks warjopaigaks sanud, ja pöggenemisse paigaks sel päwal, kui mul kitsas kä on.

18. Mo rammo! ma laulan sind kites; sest Summal on mo kõrge warjopait, mo helde Summal.

60. Laul.

Uusfo palwe Summala armo ja abbi pärrast.

1. Taweti kullatükki laul õppetusses üllema mängimehhele antud, Susan Eduti wiisil laulda;

2. Kui ta sai tappelnud Siria rahwaga Mesopotamiast ja Sobast, kui Joab taggasi tuli ja olli solaorko kaksteistkümmend tuhhat Edomimeest mahalõnud.

Summal, sa heitsid meid ärra ja lõhtusid meid,

sa ollid wiyhane, pöra en-
nast jälle meie pole.

4. Sa teggid maad wab-
bisema, ja kistufid sedda
ühhest ärra; parranda tem-
ma praud, sest ta kõigub.

5. Sa andsid omma rah-
wale kõwwa luggu nähha:
sa jootsid meid winaga, et
meie meel pöritas.

6. Sa pannid neile, kes
sind kardawad, lippe püs-
ti, kus nemmad ammo eest
warjul ollid, Sela.

7. Et so armokesjed saaf-
sid peastetud: sada abbi
omma parrema käega, ja
wasta meile.

8. Jummal on räfinud
ommas pühhas paikas;
ma tahhan rõmo pärrast
hüppata, ma tahhan Se-
kemi ärrajaggada, ja Suf-
koti orro ärramoõta.

9. Kilead on minno pär-
ralt, ja Manasse mo pär-
ralt, ja Ewraim mo Pea
kinnitus; Juda on mo
kässoandja.

10. Moab on mo pesse-
misse pot, Edomi rahwa
peale heidan ma omma
kinga; Bilistite Ma õija-
go minno pärrast.

11. Kes sadab mind tug-

gewa liinna sisse? Kes juh-
hatab mind Edomist sadif?

12. Eks sinna, Jummal!
kes sa meid ollid ärraheit-
nud ja ei läinud mitte wäl-
ja, oh Jummal, meie sõa-
wäega.

13. Sada meile abbi ah-
hastusfest, sest inuimesse
abbi on tühhine.

14. Jummalaga tahha-
me meie wahwaste tehha,
ja temma tallab meie
waenlased ärra.

61. Paul.

Taweti palwe; ta otsib Jehowa
käest abbi.

1. Taweti laul üllema
mängimehhele antud keel-
tega mängiga laulda.

Oh Jummal! kule mo
kissendamist, panne
tähhele mo palwe.

3. Mailma otsast hüan
ma sinno pole, kui mo süd-
da ärranörkeb: Sa tõstsid
mind kaljo peale, Sa isse
saatsid mind.

4. Sest sinna ollid mulle
warjopaigaks, ja tugge-
waks torniks mo waen-
laste wasto.

5. Ma tahhan so telkis
iggaweste asset olla, ma

tahhan kippuda so tibade warjo alla, Sela.

6. Sest sinna, Jummal, kuulsid mo tötusssi, ja andsid pärrandust neile, kes so nimme kardawad.

7. Sa kaswatad päiwi kunninga päwade jure: temma aastad on otsego põlwest põlweni.

8. Temma istub igga weste Jummal ees; walmista heldust ja töt, et need tedda hoiawad.

9. Menda tahhan ma kites laulda so nimmele ifka, et ma iggapääw ärratasun, mis ma ollen töutanud.

62. L a u l.

Rannatus risti ja kiusatusse al sadab paljo lasso.

1. Taweti laul üllema mängimehhele antud, kes Sedutuni seltsi ülle.

Üksipäini Jummalajures on mo hing wait, temma käest tulles mulle abbi.

3. Temma üksipäini on mo kaljo ja mo õnnistus, mo kõrge warjopait, minna ei sa wägga köituda.

4. Kui kaua karjute ühhe mehhe wasto? Kui kaua

tungite temma peale, kui wäljawaiund seinä, kui langewa müri peale?

5. Nemmad peawad agga nõuu, tedda temma kõrgest auust mahhalükata, wallest on neil hea meel; omma suga õnnistawad nemmad, agga ommas süddames wañnuwad nemmad ärra, Sela.

6. Üksipäini Jummalajures olle, mo hing, wait, sest temma käest tulles, mis ma otan.

7. Üksipäini temma on mo kaljo ja mo abbi, mo kõrge warjopait, ei ma sa köituda.

8. Jummalajures on mo õnnistus ja mo au; mo tuggew kaljo, mo warjopait on Jummal sees.

9. Lootte temma peale iggal aial, oh rahwas! puistage wälja omma südda temma ette! Jummal on meile warjopaigats, Sela.

10. Agga tühjad paljad teit on innimesse lapsed, suurtsuggu lapsed on walelikud; kui need sawad waekauside peale, siis on

nemmad hopis fergemad,
kui tühhi paljas.

11. Äрге lootke liateg-
gemisse peale, ja ärge
minge tühhiseks sest, mis
on risutud; kui warra
kossud, siis ärge pange
mitte omma süddant sin-
na külge.

12. Ühhe asja on Sum-
mal rätinud, sedda ollen
ma katkord kuulnud, et
Summalal on tuggewus;

13. Ja et sinnul, oh
Issand, on heldus; sest
sinna tassud iggäühhele
temma tö järrele.

63. Laul.

Uflittude palwe willestuses waen-
laste wasto.

1. Laweti laul, kui ta
olli Juda kõrbes.

Summal, sinna olled
minno Summal, ma
tahhan sind warra otsida;
mo hingel on janno so
järrele, mo lihha ihhal-
dab sind pöndsel maal,
mis märga tahhab, et ep
olle wet.

3. Menda ollen ma sin-
no järrele wadanud püh-
has pailas, et ma saaksin

so tuggewust ja so auu
näha.

4. Sest so heldus on par-
ram kui ello; minno uled
tidawad sind.

5. Menda tahhan ma
sind kita ommas ellus, so
nimmel tahhan ma om-
ma täed üllestösta.

6. Mo hing saab täide-
tud otsekui selge raswaga;
sepärrast peab mo su sind
kiitma öiskamisse uledega.

7. Kui minna sind en-
nese mele tulletan ommas
sängis siis mötlen ma
wahhikordade aeges sinno
peale.

8. Sest sa olled mulle
abbits olnud, ja so tiba-
de warjo al tahhan ma
öisata.

9. Mo hing hoiab sinno
pole so järrel käies, so
parrem käsfi peab mind
ülles.

10. Agga need, kes püa-
wad mo hinge ärrahäw-
witada, need peawad ma-
alluste paito minnema.

11. Meid peab ärraan-
tama mööga kätte; reb-
baste ossaks peawad nem-
mad jäma.

12. Agga kunningas on

rõmus Jummalala sees; iggaüts, kes temmale truust wañnub, peab kiit-
lema; sest nende suud
peab kinnipandama, kes
walstkust rãgivad.

64. L a u l.

uslittube palwe taggatiufajatte
wasto.

1. Taweti laul üllema
mãngimehhele antud.

Jummal! kule mo heãlt,
kui ma kaeban, hoia
mo ello waenlase hirmo
eest.

3. Pãnne mind warju-
le tiggedatte sallaja nõuu
eest, nende sohhi eest, kes
nurjatumat tööd tewad.

4. Kes omma keelt kui
moõta ihjuwad, kes kib-
beda sannadega kui omma
nooltega sãhhiwad.

5. Et nemmad sallajas
paitas mahha lasselõid
sedda, kes täieste wagga
on: äkkitselt lassewad nem-
mad tedda, ja ei kardã-
gi mitte.

6. Nemmad kinnitawad
ennast ses kurjas asjas,
nemmad juttustawad, et
nemmad tahhawad salla-
jaid wõrgutamisse paelo

panna; nemmad ütlewad:
Kes neid nõaab?

7. Nemmad otsiwad süüd;
meie olleme ilmasüta;
nemmad otsiwad hoõlsas-
te innimesse seestpiddist ja
mehhe süddame süggawust
lãbbi.

8. Agga Jummal lassel
neid mahha; äkkitse nõle
lãbbi tullewad nende nuht-
lussed.

9. Ja nemmad sadawad
isseeennast teine teise peale
kõmmistama omma ke-
le lãbbi; keik, kes neid nõawad,
põggenewad neist ärra.

10. Ja keik innimesed
peawad kartma ja Jum-
mala tööd kulumata, ja
temma teud targaste är-
raarwama.

11. Dige rõmustab Je-
howa sees, ja tippub tem-
ma jure, ja keik süddamest
õiglased kiitlewad.

65. L a u l.

õitus Jummalala heateggemiste
pãrrast.

1. Taweti laul ja luggu
üllema mãngimehhele an-
tud.

Waitne kannatus sinno
sees kibab sind, Sioni

Summal, ja tassub sulle
tõutussed ärra.

3. Sinna kuled palwet,
sinno jure tulles keik lihha.

4. Minno pattud wae=
wawad mind wägga; lep=
pita sinna meie ülleastu=
missed ärra.

5. Wägga önnis on se,
kedda sinna ärrawallitsed,
ja sadad liggi tulles, et ta
saaks ellada so öuede sees;
kül meid täidetakse so koia,
so pühha templi headusses.

6. Sa wastasid meie
öigusses hirmsal wiisil, oh
meie önnistusse Summal!
sinna keige mailma otste ja
ka wiimse merre ärel otus;

7. Kes mägesid omma
rammo läbbi finnitab, ja
kelle ümber wäggi kui wö on;

8. Kes waigistab merre
kohhisemisse, laenete koh=
hisemisse ja rahwa mölla=
misse.

9. Et need, kes Ma otsas
ellawad, kardaksid so im=
metähtede pärrast; sa pan=
ned neid röömsaste laul=
ma, kes hommiko ja öhto
wäljatullewad.

10. Sa tulled sedda maad
katsuma, ja läid sedda lei=
tipiddi läbbi, ja teed sedda

wägga rikkaks; Summala
weesoned on täis wet; sa
walmistad nende wilja,
kui sa selle Ma öiete olled
walmistand.

11. Sa kastad rohkeste
temma waud ja panned
ta pangad laggunema;
wihma piiskadega teed sa
sedda sullaks, ja önnistad,
mis ta kaswatab.

12. Sa ehhitad omma
head aastad kui kroniga,
ja so jäljed tilguwad
raswa.

13. Nemmad tilguwad
rohhomade peale kõrbes,
ja römustelleminne on
küngaste ümber kui wö.

14. Karjamaad on ülle=
ültsa täis puddoloksid,
ja orrud on wiljaga kae=
tud; nemmad öiskawad,
nemmad laulwad ka.

66. Laul.

Summala suri teggusid libetaks: ta
hoiab ja peastab.

Laul ja luggu üllema
mängimehhele antud.

Öisage Summalate rö=
muga, keik mailma
rahwas!

2. Laulge kites temma
nimme auu, andke auu
temma titusses.

3. Dölge Jummalale: Mis kartusse wäärt on so teud! So sure wäe pärrast rägiwad so waenlased libbeda telega so ees.

4. Reif Ma tummar-dago sind ja laulgo sind kites, ta laulgo kites so nimme, Sela.

5. Tulge ja wadage Jumjala teggusid: tedda tulleb karta sest, mis ta teeb innimestelaste jures.

6. Ta teeb merre tahhedaks maaks, nemmad käiwad jalla jöest läbbi; seal römüstame meie temma sees.

7. Ta wallitseb omma wäega iggaweste, ta silmad wahhiwad pagganatte peale, kangekaelsed ei ja ennast kõrgekš tösta, Sela.

8. Rahwas: kiitke meie Jummalat, ja laske kitusseheält temmast kuulda,

9. Kes meie hinge hea ellusse saatnud, ja ei lasnud meie jalgo mitte köikuda.

10. Sest ja olled meid läbbikatjunud, oh Jummal! ja olled meid sulla-

tanud, ofsego hõbbedat selgekš sullatasse.

11. Sa olled meid lastnud wörge sisse minna, ja olled waiutust pannud meie niuete peale.

12. Sa olled sandid innimesed lastnud meie Pea peal söita; meie olleme tulles ja wee sisse sanud; agga ja olled meid wäljasaatnud, et meie leit rohkestes sanud.

13. Ma lähhän so kotta põlletamisse ohwrittega; ma tassun sulle ommad tötutussed,

14. Mis minno uled on üllesrätinud ja mo su tötutanud, tui mul kitsas lä olli.

15. Ma tahhan sulle lihahawad põlletamisse ohwrid ohwerdada järade ärrapõlletamissegaga; ma tahhan weiksid sikkudega ohwriks walmistada, Sela.

16. Tulge, kuulge leit, kes teie Jummalat kardate, sest ma tahhan juttustada, mis temma mo hingele teinud.

17. Ma hüüdsin temma pole omma suga, ja tedda üllendati mo kele al.

18. Kui ma ommas jüd-

dames ollefsin nurjatuma asja peale wadanud, siis ei ollefs Issand mitte kuulnud.

19. Summal on töeste kuulnud, ta on mo palwe heäle tähhele pannud.

20. Ridetud olgo Summal, kes ei olle mo palwet ärralüftanud, egga omma heldust minnust ärrapöranud.

67. Laul.

Tänno Kristusse önnistusse ja hea wallitsusse eest.

1. Laul ja luggu üllema mängimehhele antud keeltega mängide peal.

Summal olgo meile armolinne ja önnistago meid, ja lasto omma paltele paista meie peale, Sela.

3. Et Ma peal sinno wisi tunnukse, keige pagganatte seas so önnistust.

4. Summal! sind tännawad rahwas, sind tännawad keif rahwas.

5. Rahwas on röömsad ja laulwad röömsaste, sest sinna möistad rahwale õigusfes kohhut, ja juhhatad rahwast Ma peal, Sela.

6. Summal! sind tännawad rahwas, sind tännawad keif rahwas.

7. Ma annab omma kasso wälja, Summal, meie Summal önnistago meid.

8. Summal önnistago meid, et keif mailma otjad tedda kardaksid.

68. Laul.

Kristusse suur wõimus, temma suur wäggi armorifis.

1. Taweti laul ja luggu üllema mängimehhele antud.

Sül Summal töuseb üles, temma waenlased sawad ärrapillatud, ja temma wihtajad peawad temma eest ärrapöggene ma.

3. Sa aiad neid ärraotsego suits ärraetasse; kui meewahha tullest ärrasullab, nenda lähhäwad böalad Summala eest hukka.

4. Agga õiged römused tawad ja hüppawad römomo pärrast Summala ees, ja on wägga röömsad.

5. Laulge Summalale, laulge fites temma nimemele, parrandage teed

fellele, kes sõidab nõmme
Ma peal; temma nimmi
on Jehowa, hüppagerõmo
pärrast temma ees.

6. Ta on waeste laste
issa ja lestnaeste kohto-
mõistja, Jummal ommas
pühhas ellomaias,

7. Jummal, kes ütsikkud
asjutab ühte maiasse, kes
wangid wäljawiib rikka
kohha peale; agga kange-
taelsed ellawad püdses
paitas.

8. Jummal kui sa om-
ma rahwa ees wäljalä-
sid, kui sa tühjas lanes
eddasi käisid, Sela.

9. Siis wärrises Ma,
taewad tiltusid ta Jum-
mala ees, jesamma Si-
nai ta Jummal, Iisraeli
Jummal, ees.

10. Müüd lassed sa,
Jummal! rohtet wihma
saddada, sa finnitad om-
ma nõrgaks läinud pär-
ris ossa.

11. Sinno ommaste selts
ellab seal, sinna, Jum-
mal, finnitad omma hea-
dusse läbbi willetsat.

12. Issand annab sanna,
hea sannumette kulutajaid
on suur wäggi.

13. Wäggede kunningad
pöggenewad ja pöggene-
wad, jubba perreemina
jaggab saki.

14. Kui teie kitsa koh-
tade wahhel maas ollete,
siis ollete kui tuitesse ti-
wad, mis hõbbedaga kae-
tud, ja tiwa sülled
on walwata koldje kulla
karwa.

15. Kui Keigewägge-
wam kunningad temma
sees laiati pillutab, siis
olled sa lumme karwa ta
pimmedas.

16. Basani mäggi on
Jummal mäggi, Basani
mäggi on üts mäggi
täis mäekünkaid.

17. Mispärrast warrit-
fete teie üffi filmi, teie
mäeküngastega mäed?
Sedda mägge on Jum-
mal ihhaldanud omma
elloassemets, ikka tahhab
Jehowa seal ellada lõp-
matta.

18. Jummal sôawan-
frid on katstümmend tuh-
hat, mitto tuhhat kord
tuhhat; Issand on neu-
de seas Sinai pühhas-
tusses.

19. Sinna läksid kõrgesse üles, ja wiisid wangihulga wangi, ja said andid inuimestest, ja kangekaelsistki, et sinna, Jehowa Jummal, pead siin ellama.

20. Kõdetud olgo Issand iggapäaw! ta paneb koorma meie peale, sesamma Jummal, kes meie ärrapeastja on, Sela.

21. Meie Jummal on ärrapeastja, ja Jehowa Issand sadab jurmast wälja.

22. Agga omma waenlaste Pea peksab Jummal kätti, ja selle pealae, kes omma süga edasi lähhäb.

23. Issand on öölnud: Ma toon Basanist tagasi, ma toon süggawaist merre kohtadest mönnigad tagasi,

24. Et sa waiutad omma jalla waenlaste werresse ja so loerad neist omma teie ossa kätte sawad.

25. Nõmmad on näinud so süsetullemissi, oh Jummal! sinno pühha

paita süsetullemissi, minno Jummal ja mo kuningas.

26. Lauljad käisid ees mängimehhed tagga, need neitsid, kes trummi löid, keskel.

27. Kiitke Jummalat koggoduste sees, kiitke Issandat Issraeli hallita pärrast.

28. Seal on se norem Benjamin, kes nende ülle wallitseb; Juda würstid omma koggodussega; Sebülöni würstid, Nawtali würstid.

29. Sinno Jummal on so kuningrigi tuggewaks teinud: oh Jummal! tinnita sedda, mis sa ette wõtnud meile tehha.

30. Sinno templi pärrast, mis Jerusalemmas on, peawad sulle kuningad andid toma.

31. Sõitle sedda ellajat pillirogu, ja wäggewa härgade hulka rahwa wassikattega; sõitle neid, kes jalge ette mahhahaidawad hõbbetükide pärrast: Jummal pillab laiali selle rahwa, kel söddimissese hea meel on.

32. Würstid Egiptussest tullewad, Morama firrutab ruttuga ommad käd Jummalala pole.

33. Teie, mailma tunningrigid, laulge Jummalale, laulge Issandat kites, Sela.

34. Kes sõidab taewaste taewas, mis wannast aiast olnud: wata temma tõstab waljo heält.

35. Andke Jummalale tuggewust; temma kõrgus on Issraeli ülle ja temma tuggewus üllematte pilwete sees.

36. Jummal! ja olled tartusse wäärt omma pühha paitade seest; Issraeli Jummal, se annab tuggewust ja rammo kül rahwale; kidetud olgo Jummal.

69. LauL.

Kristusse palwe kannatamisese aial, kitus ja tänno.

1. Laweti laul üllema mängimehhele antud tuelkse mängi peal.

Jummal! peasta mind ärra, sest weed on mo hingest sadit tõusnud.

3. Ma ollen süggawamudda jisse waiunud, kus

ei wõi seista; ma ollen wee süggawusse sanud, ja wolas wessi upputab mind ärra.

4. Ma ollen ärrawässinud hüüdmast, mo kurt on ärrakuiwand; mo silmad on ärralöppenud omma Jummalat odates.

5. Neid, kes mind ilma süta wihtawad, on ennam, kui mo juukse karwo; need on wäggewats sanud, kes mind pügawad ärrakautada, kes ilma minno süta mo waenlased on; ma pean maksma, mis ma polle wäggise käest ärrakistunud.

6. Oh Jummal! kül sinna muidogi tunned mo meletumat wiisi, ja mo süüd ep olle so ees warjul.

7. Ärra lasse mo pärrast häbbisse sada neid, kes otawad sind, Issand, wäggede Jehowa; ärra lasse häbbi pärrast ärrapunnastada neid, kes mo peale lotes sind otšiwad, oh Issraeli Jummal!

8. Sest sinno pärrast kannan ma laimamist; teutus on mo filmi katnud.

9. Ma ollen woõrats
läinud omma wendadele
ja woõra Ma innimes=
setš omma emma lastele.

10. Sest pühha wihha
so toia pärrast on mind
ärrasõnud, ja nende lai=
mamissed, kes sind lai=
masid, on mo peale lan=
genud.

11. Ja minna ollen
nutnud ja paastunud
ommas hinges; agga se
on mulle surets laima=
missets läinud.

12. Ja minna ollen kot=
tiriet ennese selga pan=
nud; agga ma ollen neile
tähhendamisse sannaks
sanud.

13. Meed, kes wärrawas
istuwad, aiawad minnuš
jutto, ja ma ollen nende
mäng, kes kanget joma=
aega jowad.

14. Agga minna, mo
palwe käib sinno pole,
Jehowa! sel aial, mis
so mele pärrast, Sum=
mal! so sure heldus=
se pärrast, wasta mulle
omma tõssist abbi möda.

15. Kõssu mind sest ro=
jast wälja, et ma sisse ei
waiu: sada, et ma pea=

sen omma wihkajatte kaeš
ja süggawast weest.

16. Ärgo upputago wo=
las wessi mind ärra, ja
ärgo nelago süggawuš
mind mitte ärra, ja ärgi
pango kaew omma suul
minno ülle mitte finni.

17. Wasta mulle, Je=
howa! sest so heldus on
hea; wata mo peale om=
marohket hallastušt möda.

18. Ja ärra panne om=
ma Ballet mitte omma
sullase eest warjule, sest
mul on kitsas kä; tule
mind usšinaste.

19. Tulle liggi mo hin=
gele, lunnasta tedda;
peasta mind ärra mo
waenlaste pärrast.

20. Sa tead mo häbbi
ja mo teotust, ja tuida
mind laimatakse; keit me
wihhamehhed on so ees.

21. Laimaminne mur=
rab mo süddant, ja mind
hulgutakse kaksipiddi: ma
otasin, kel piddi ärras
meel ollema, ja polle
kussagi; ja jahhutajaid,
ja ma ei leia mitte.

22. Waid nemmad on
šappi mulle roaks au=

nud, ja mo jaunus mind
ädilaga jootnud.

23. Nende laud sago
nende ees kõieks, ja kät-
temašmissets ja wörgu-
tamisje paelaks.

24. Nende filmad sago
pimmedaks, et nemmad
ei nä, ja panne nende
pusad allati wäratama.

25. Walla omma suur
melepahhandus nende
peale wälja, ja so tul-
line wihha wötto neid
finni.

26. Nende tuggew lin
sago laggedaks: ärgo olgo
nende teltide sees, kes
seal ellab.

27. Sest nemmad aia-
wad tedda tagga, tedda
sinna olled peksnud, ja
aiawad jutto nende wal-
laks, kes sinnust on ha-
watud.

28. Lasse neid üllekoh-
hut üllekohto peale tehha,
ja ärra lasse neid mitte
tulla sinno õigusse jure.

29. Sago nemmad ello
ramatust ärrakustatud,
ja ärgo sago nemmad õi-
getega üllešfirjutatud.

30. Agga minna ollen
willetš ja wallus; so

abbi, oh Summal! saat-
ko mind kõrge warjo-
paika.

31. Ma tahhan Sum-
mala nimme lauluga
fita, ja tänno lauluga
tedda üllendada.

32. Kül se parrem on
Jehowa melest kui härg
eht wärs, kel sarwed ja
sörrad on.

33. Häddalissed näwad
sedda, ja sawad rööm-
saks; teie, kes Summa-
lat nõuate, teiegi südda
peab ellama.

34. Sest Jehowa tuleb
waesid, ja ei laida neid
mitte, kes tenima pärrast
on kinnikõidetud.

35. Kiitko tedda taewas
ja Ma, merri ja leit,
mis seal sees ligub.

36. Sest Summal tah-
hab Sioni ärrapeasta,
ja Juda liinad üllešeh-
hitada, et nemmad seal
peawad ellama ja sedda
pärrima.

37. Ja temma sullaste
suggu peab sedda pärris-
ossaks sama, ja kes tem-
ma nimme armastawad,
need peawad seal ellama.

70. Paul.

Kristusse palwe, tui ta kannatas.

1. Taweti laul üllema mängimehhele antud mäletada.

Sh Jummal! tötta mind peastma; Jehowa, tötta mulle appi!

3. Häbbenego ja sago häbbisse, kes mo hinge püawad; tagganego taggasi ja punnastago häbbi pärrast ärra, kel hea meel on mo õnnetussest.

4. Mingo need taggasi omma häbbi pärrast, kes ütlewad: Hästi, hästi!

5. Olgo rõõmsad ja rõmustago sinno sees keif, kes sind otšiwad; ja kes õnnistust armastawad, bölgo allati: Jummal sago sureks.

6. Agga minna ollen willets ja waene: oh Jummal, tötta mo jure! sinna olled mo abbi ja mo ärrapeastja; Jehowa, ärra wiwi mitte.

71. Paul.

Taweti palwe, tui tedda taggaliufati.

Jehowa! sinno jure fiipun minna, ärra lasse

mind mitte häbbi sisse sada ei iggaweste.

2. Peasta mind omma õigusse läbbi ja kisse mind wälja; täna omma tõrwo mo pole, ja sada mulle abbi.

3. Olle mulle kaljopealseks honeks, et ma allati wöin sisseminna; sa olled täskinud mulle abbi sata: sest sa olled mo kaljo ja mo tuggew lin.

4. Mo Jummal! peasta mind wäla käest, ja pöratse ja ülleannetuma käest.

5. Sest sinna olled mo otus, Issand Jehowa! sa olled mo lotus mo norest põlwest.

6. Sinno peale ollen ma ennast toetanud emma ihhust, sinna olled mo wäljatoja mo emma sissekonna seest: sinnust on allati mo kiitminne.

7. Ma ollen mitmele tui immeassi olnud; agga sinna olled mulle tuggewaks warjopaigaks.

8. Sago mo su täisfiust ja so auu iggapääw.

9. Ärra heida mind ärra wannal eal; ärra jätta

mind mahha, kui mo ram-
mo lõppeb.

10. Sest mo waenlased
rägiwad mind, ja kes mo
hinge wahhiwad, need
peawad nõuu ühheskoos,

11. Sõlides: Summal
on tedda mahhajätnud,
aiage tagga ja wõtke ted-
da siini, ei olle temmal
ärrapeastjat.

12. Oh Summal! ärra
olle kaugel minnust ärra;
mo Summal, tõtta mulle
appi!

13. Sago nemmad häb-
bisje ja ärrakautatud, kes
mo hinge wastased on;
sago need laimamisega
ja teutussega kaetud, kes
mo õnnetust otsiwad.

14. Agga minna tahhan
allati lota, ja keige so ki-
tusse jure weel liisjada.

15. Mo su peab so õigust
juttustama, ja so ärra-
peastmist iggapääw; sest
nende arwo ei tea ma mitte.

16. Ma tahhan tulla
Issanda Jehowa sures
wäes; ma tahhan sinno õi-
gusse üksi mele tulletada.

17. Summal! ja olled
mind norelt õppetanud,

ja siit sadik ollen ma sinno
immeasjo kulutaund.

18. Sepärrast ärra jät-
ta mind ka mitte mahha,
oh Summal! kui ma
wannaks ja halliks läh-
hän, kuuini ma selle põl-
we rahwale so käsiwart
kulutan, ja so wägge kei-
file, kes järrele tulleswad.

19. Sest so õigus ulla-
tab taewasse, oh Sum-
mal! kes sa suri asjo teed;
Summal! kes on kui stina?

20. Kes ja mind olled
lasnud paljo abhastust ja
õnnetust nähha; te mind
jälle ellawaks ja tõmba
mind jälle Ma süggawus-
sest ülles.

21. Kaswata mo surust,
ja rõmusta mind keiki-
piddi.

22. Minna tahhan sind
ka nablimgiga tännada
so tõe eest; mo Summal!
ma tahhan sind kites laul-
da kandle peal, oh Pühha
Issraelis!

23. Mo uled peawad
õiskama, kui ma sind kites
laulan, ja minno hing,
mis sa olled lunnastand.

24. Mo keel peab ka ig-
gapääw so õigussest kõn-

nelema, sest jubba hääbe= nesid, jubba saiwad hää= bisse, kes mo õnnetust ot= sids.

72. Paul.

Selletus se palwe peale: sinno riit tulgo. Lut. 11, 2.

1. Salomonist.

Summal! anna ommad kohtoseadussed kunnin= gale, ja omma õigus kun= ninga poiale.

2. Siis mõistab temma kohhut so rahwale õigus= ses, ja so willetsatele, nen= da kui kohhus on.

3. Mäed ja mäekingud towad selle rahwale rahho.

4. Õigussega mõistab temma willetsatele rahwa seas kohhut, ta sadab san= di lastele abbi, ja rõhub selle mahha, kes liga teeb.

5. Nemmad kardawad sind, ni kaua kui päike, ja ni kaua kui ku paistab põl= west põlweni.

6. Ta tulleb mahha kui wihm hädalisse rohho peale, nenda kui wihma pisad pakkatand Ma peale.

7. Temma päwil õitseb se, kes õige on, ja suur

rahho on, kunni kuud teps ei olle.

8. Ja temma wallitseb merrest merresse, ja jõest Ma otsani.

9. Temma ette heidawad põlweli mahha pöudse Ma rahwas, ja temma waen= lased laskuwad põrmo.

10. Sure merre ja saar= te kunningad towad an= did: Arabia ja Seba kun= ningad towad melehead.

11. Ja keit kunningad kummardawad tedda, keit pagganad teniwad tedda.

12. Sest ta peastab ärra waese, kes kissendab, ja willetsa ja selle, kel ep olle abbimeest.

13. Temma annab armo alwale ja waesele, ja sa= dab waeste hingedele abbi.

14. Ta lunnastab nende hinged kawwalussest ja wäewallast, ja nende wer= ri on kallis temma melest.

15. Ja temma peab el= lama, ja temmale antakse Seba kullast, ja temma eest tehakse palwet al= lati, iggapääw õnnistakse tedda.

16. Wiljakord on Ma peal, ja mäggede otsas

ta kahhiseb kui Libanon,
ja võitseb linnast wälja,
kui rohhi Ma peal.

17. Temma nimmi jääb
iggaweste; ni laua kui
päike seisab, petakse tem-
ma nimmi üles laste läb-
bi, ja nemmad sawad õn-
nistatud temma sees; keif
pagganad tidawad tedda
õnsaks, ja ütlewad:

18. Kidetud olgo Jeho-
wa Summal, Israeli
Summal, kes üfsipäini
immeasjo teeb.

19. Kidetud olgo ta tem-
ma auulinne nimmi ig-
gaweste, ja keif mailm
sago temma auu täis.
Amen! ja Amen!

20. Laweti, Isai poja,
palwete ots.

73. Laul.

Siis on fallaja asst; ei sünni ennast
sest pahhandada.

1. Asawi laul.
Summal on siiski hea
Israelile, neile, kes
puhtad on süddamest.

2. Agga minno jallad
olleksid pea kõrwale läi-
nud, mo tallad olleksid
nikobhe libbistanud.

3. Sest ma faetsesin neid,

kes hulluste hooplesid, kui
ma wälatte rahhopölw-
näggin.

4. Sest nemmad ep olle
kimpus omma surmani,
waid nende rammo seisab
terwe.

5. Nemmad ep olle wae-
was kui muud waesed in-
nimesed, ja neid ei pi-
nata kui teisi innimesi.

6. Sepärrast on surus-
tus nende ümber kui seed,
wäggiwald kattab neid
kui ehhe.

7. Sedda näikse nende
lihawaist filmist, nem-
mad tewad ennam pahha,
kui südda wöib ärra-
mõelda.

8. Nemmad nülgiwad
teisi, ja rägiwad liateg-
gemist kurjast melest, nem-
mad rägiwad ülle rinna.

9. Nende su rägib kui
taewast mahha ja nende
teel käib ülle keige Ma.

10. Sepärrast pörab rah-
was seie; siin sawad nem-
mad rohkeste wet jua.

11. Ja nemmad ütle-
wad: Kuida peaks Sum-
mal sedda teadma? ja kas
Keigeförgem peaks sedda
tundma?

12. Wata, need on välad, ja neil on wainne asfi siin ilmaš, ja kaswatawad warrandust.

13. Agga ilmaasjata olen ma puhhastand omma süddant, ja ilmašüta töga omma käsfi pesnud;

14. Ja ollen waewatud olnud iggapääw, ja mind nomitakse igga hommiko.

15. Kui ma ollefsin möelnud: Ma tahhan nenda juttustada kui nemmad; wata siis ollefsin ma petust so laste suggu wasto teinud.

16. Sepärrast nõudsin ma sedda ärramöista; agga se olli mo melest üks waewalinne asfi.

17. Senni kui ma sain Jummalä pühha paika, ja pannin tähhele nende wiimse otsa.

18. Sinna panned neid töest libbeda peale, sa lasjed neid langeta sure ärrahäwmitamisse siisse.

19. Kuida häwmitatakse neid ärra silma pilkmisfel! Nemmad sawad otsa, nemmad löppewad ärra sure hirmo pärrast.

20. Otsego kaub selle

unnenäggo, kes üllesärkab, nenda ei panne sinna mikski, Issand! nende näggo liinäs.

21. Kui mo südda seifis paistetud, ja mind kihwati mo nerude sees:

22. Siis olin ma totter ja ei mõistnud sedda polegi; ma olin kui selge lojus sinno ees.

23. Siiski ollen ma ikka so jures! sa hakkad kinni mo parramast käest.

24. Omma nõuuga juhhatad sa mind, ja wõtad mind wimaks auuga wasto.

25. Kes on mulle taewas armsam. kui sinna? Kui ma sinno jures olen, ei himmusta ma ühtegi siin Ma peal.

26. Kui mo lihha ärralöppeb ja mo südda ka, siis olled sa, Jummal! mo süddame kaljo ja mo ošfa iggaweste.

27. Sest wata, kes sinust kangel ärra on, lähhäwad hukka; sa kautad ärra keif, kes hora wišil sinnušt ärralahkuwad.

28. Agga mulle on se hea Jummalä liggi olles;

Jehowat Issandat pan-
nen ma ommaks warjo-
paigaks, et ma juttustan
leifi sinno teggemisfi.

74. L a u l.

Mistifoggodusse palwe, et Jehowa
tebba hoiafs.

1. Asawi öppetusse laul.

S Jummal! mispä-
rast heidad sa ärra
löpmatta? Miks suitseb
so wihha sinno karjama
lammaste wasto?

2. Möttele omma foggo-
dusse peale, mis sa wan-
nast ennesele olled sa-
nud, mis sa omma pär-
risossa sugguarruks lun-
nastand; möttele se Sioni
mäe peale, kus sa ellad.

3. Astu suri sammusid
nende paitade pole, mis
weel ifka on ärrahäwi-
tatud; waenlane on leif
ärrarikkunud pühhas pai-
fas.

4. So wihhamehbed möi-
rawad so foggodusses,
nemmad on ommad ebba-
usso tähhed tähteks pan-
nud.

5. Reid näitse firwed
üllestöftwad, kui rägga-
dikko kallale.

6. Ja nüüd on nemmad
temma nikkertud asjad
ühtlase kirwe ja haamri-
tega ruskusks lönud.

7. Nemmad on so püh-
ha hone pannud tullega
pöllema; mani teutawad
nemmad so nimme ello-
maia ärra.

8. Nemmad mötlewad
ommas süddames: Waiu-
tagem neid hopis mahha!
nemmad põlletawad leif
Jummalafoggodussefoiad
seal maal ärra.

9. Omma tähti ei nä
meie mitte; prohwetit ei
olle ennam, ja ükski ep
olle meie seas, kes teaks,
kui kaua.

10. Jummal! kui kaua
peab wihhamees laima-
ma? Kas waenlane peab
löpmatta so nimme lait-
ma?

11. Miks sa wöttad om-
ma käre, omma parrema
käre taggasi? Wötta se
öiete wälja ommast põuest.

12. Ugga Jummal on
mo funningas wannast,
kes paljo önnistust sadab
seie Ma peale.

13. Sinna aiad merre
löhki omma tuggewusse

läbbi; ja murrad wallas-
kallade Pead katti wee
sees.

14. Sinna röhhud kro-
kodilli Pea katti; ja an-
nad neid pöudse Ma rah-
wale roaks.

15. Sa löhhud hallikad
ja jöed, ja teed woosad
jöed tuiwaks.

16. Sinno pärralt on
pääw, ö on ka so pärralt;
sinna olled walge ja päi-
lesse walmistanud.

17. Sinna olled teik Ma
raiad seadnud; suwwe ja
talwe, neid olled sinna
teinud.

18. Mötle se peale:
Waenlane laimab Jeho-
wat, ja jölle rahwas lai-
dab so nimme.

19. Arra anna mitte om-
ma tuiessesse hinge mets-
ellajale; omma willetsate
ello arra unnusta mitte
löpmatta arra.

20. Wata seadusse peale;
sest Ma pimmedad paigad
on täis ello assemid, kus
wäggwald sees on.

21. Arra lasse waewalist
mitte häbbiga taggasi tul-
la; willetsad ja waesed
tiitko so nimme.

22. Töuse ülles, Jum-
mal! selleta omma rioassi
ärra; mötle, kuidas se jölle
sind iggapääw laimab.

23. Arra unnusta mitte
omma wihameeeste heält
ärra; nende mürrin, kes
so wasto seisawad, läh-
háb allati rohkemaks.

75. Paul.

Jehowa immesib tibetasse; ta matsab
öälatte kätte.

1. Asawi laul ja luggu
üllema mängimehhele an-
tud, wiisil: ärra kauta!
laulda.

Meie tänname sind,
Jummal! meie tän-
name, et so nimmi liggi
on; so immeasjo juttus-
tataste ülles:

3. Kui ma seatud aia kät-
te saan, siis tahhan minna
öiget wiisi kohhut möista.

4. Ma ja teik, kes seal
peal ellasid, ollid ärrasul-
lanud; agga minna ollen
temma sambaid kinnita-
nud, Sela.

5. Ma ollen hullutajat-
tele öölnud: Urge hullu-
tage, ja öälatteie: Urge
töistke sarwe ülles.

6. Urge töistke omma sar-

we förgeſſe, ärge rätige mitte, miſ kõwwa, Pea ſelgaſ.

7. Et ey olle middagi karta ei päwatõuſmiſſe poolt egga õhto poolt egga mäggede kõrwe poolt.

8. Seſt Jummal on kohlomõiftja; teiſt ta allandab, ja teiſt ta üllendab.

9. Seſt Jehowa käes on karrikaſ, kange wiin, ſeggatud ja täiſ, ja temma wallab ſealt ſeeſt wälja; agga leiſ öälad Ma peal peawad temma pärimi tilgatumakſ ärrajoma.

10. Ja minna tahhan ſedda kullutada iggaweſte, ma tahhan Jakobi Jummalat kites laulda.

11. Ja leiſ öälatte ſarwed tahhan ma mahharaiuda! agga õiglaſte wõimust peab üllendatama.

76. Laul.

Jehowa on riſtiſogobuſſe kaitſija uhſete waſto.

1. Afawi laul ja luggu üllema mängimehhele antud keeltega mängidega laulda.

Jummal on Juda ſeaſtuttaw, Iſraeliſ on temma nimmi suur,

3. Ja Salemiſ on temma maia ja temma elloaſſe Sioniſ.

4. Seal murrab ta katti ammo tulliſed noled, tilbi ja moõga ja ſõariiſtad, Sela.

5. Sinna auulinne olled paljo ſelgem, kui riſumiſſe mäed.

6. Sure ſüddamega mehhed andwad ennaiſt riſutawakſ, nemmad tultuwad ommaſ unneſ, ja leiſ wahwad mehhed ei leia enneſte käſſi.

7. Sinno ſõitlemiſſe pärraſt, oh Jakobi Jummal! ſaid raſke unne ſiſſe ni häſti rüütliſ, kui hobbuſed.

8. Sinna, ſinna olled karuſſe wäärt, ja leiſ jõuab ſinno palle eeſ ſeiſta ſeiſta aiast, kui ſo wiha tõuſeb?

9. Sa annad kohlto ſanna kuulda taewaſt: Ma kohlendab ja temmale ſaab rahholinne aſſi.

10. Kui Jummal tõuſeb kohlhut mõiſtma, et ta abibi ſadab leiſe häddaliſtele Ma peal, Sela.

11. Seſt innimeſte tulline wiha peab ſo auuülleſtunniſtama; ja pan-

ned sure tullise wihha, mis järrele jänud, kui wö wöle.

12. Töutage ja tasfuge Jehowale, omma Jummalale; keif, kes temma ümber, togo andid sellele, fedda peab kartma.

13. Ta leitab würstide waimo kui winamarjad ärra, tedda peawad kuningad Ma peal kartma.

77. L a u l.

Ristifoggobuuse palwe sures häbbas; rööm Jummalast.

1. Asawi laul selle üllema mängimehhele antud, kes Sedutuni seltsi ülle.

Mo heäl käib Jummal pole ja ma küssendan; mo heäl käib Jummal pole, ja temma pörab omma kõrwa minno pole.

3. Sel päwal, kui mul kitsas tä, nöuan ma Issandad; mo küssi on öse wäljasirrutatud, ja ei ana järrele, mo hing ei tahha ennast lasta jahhutada.

4. Kui ma Jummal peale mötlen, siis wingun ma waljuste; kui järrele mötlen, siis mo waim nõrkeb ärra, Sela.

5. Sinna pidasid mo filmad, et nemmad walwasid; ma ollen roidund, et ma ei jõua rädida.

6. Ma mötlen nende päwade peale, mis wannast, nende aastate peale, mis ammust aiast.

7. Ma tulletan omma mele öse omma keeltega mängi; omma süddamega mötlen ma järrele, ja mo waim otšib fedda läbbi.

8. Kas Issand iggaweste ärralütkab, ja kas temmal posse ennam head meelt?

9. Kas temma heldus on hõpisi otsas? Kas se töutusse sanna on löppenud põlwest põlweni?

10. Kas Jummal on unustanud armolinne ollematta? Kas ta wihha sees omma hallastusse on kinnipannud? Sela.

11. Ja minna ütlesin: Se teeb mind nõdraks, selle Reigeförgema parrem küssi wöib teist wiisi seada.

12. Ma tahhan Jehowa teud mele tulletada, kül ma tahhan mele tulletada

so immeasjad, mis wannast sündinud,

13. Ja tahhan järrele mõelda keit sinno tööd, ja kõnnelda so teggudest.

14. Summal! sinno wiis on pühha; kes on ni suur Summal, kui meie Summal?

15. Sinna olled se Summal, kes immet teeb, ja olled omma tuggewusse rahwa seas teada annud,

16. Ja olled omma läe warrega lunnastanud omma rahwa, Jakobi ja Josephi lapsed, Sela.

17. Wesssi näggi sind, Summal, wesssi näggi sind ja kartis, süggawussed wärrisesid ta.

18. Paksud Piltwed walasid wet wälja, üllemad piltwed teggid heält; sinno noled lätsid ta sinna ja teinna.

19. So pitsse mürrin käis tule kerutamisses; wälgaud walgustasid mailma; Ma wärrises ja wabbises.

20. Sinno te olli merres ja so teradda sures wees; agga so jäljed ep oluud tundaqi.

21. Sa juhhatasid kui

puddolojuste karja omma rahwast Mosesse ja Arooni läbbi.

78. Laul.

Summala heateggemissed ja nuhtlus, sed Judite peale.

1. Asawi õppetuse laul.

Panne tähbele, mo rahwas, minno kässoõppetus, pörage ommad kõrwad mo su kõnnete pole.

2. Ma tahhan omma su lahti tehha tähhendamisse sannadega, ma tahhan mõistetussi, mis wannast, rohkeste ette sata,

3. Mis meie olleme kuulnud, ja mis meie teame, ja meie wannemad meile on juttustanud.

4. Meie ei tahha neid mitte nende laste eest ärasallata; meie tahhame tulles pölwe rahwale Jehowa kitusse wäärt teggusid juttustada, ja temma tuggewust ja temma immeasjo, mis ta teinud;

5. Et temma kindlaste seadnud ühhe tunnistusse Jakobis, ja annud kässoõppetusse Israclis, mis ta meie wannemaid

käskis, et nemmad neid omma lastele piddid teada audma.

6. Et sedda piddid tundra tulleswa põlwe rahwas, need lapsed, mis piddid sündima; kui need piddid tõusma, et nemmad ka omma lastele sedda piddid juttustama,

7. Et nemmad Jummalale peale omma lotust piddid pannema, ja ei mitte Jummalale tööd ärraunustama, waid temma käsjud piddama.

8. Et nemmad ei pidand jäma, kui nende wannemad, kangelaelised ja wastopanniaks rahwaks, ühheks rahwaks, kes omma süddant ei olle finitand, ja kelle waim ep olnud ustaw Jummalale wasto.

9. Erwaimi lapsed, kes ollid ehhitatud sõa tarwis nendega, kes ammu-ga lastsid, need põrasid selga söddimisse päwal.

10. Nemmad ei piddanud mitte Jummalale seadust, ja tõrkusid wasto temma kässoõppetusse järrel käies.

11. Ja unnustasid temma teud ja ta immeasjad ärra, mis ta neile annud nähha.

12. Nende wannematte ees teggi temma immet Egiptusse maal Soani wäljal.

13. Ta lõhtus merre, ja satis neid läbbiminnema, ja panni wee seisma kui ühte hunniko.

14. Ja temma juhhatas neid päwa aial pilwega ja keit se õ tulle walgega.

15. Ta lõhtus kaljud kõrbes, ja jotis neid otsego suurte merrehaudade seest,

16. Ja satis weesoned wälja kaljust, ja panni wee jooksuma kui jõed.

17. Siiski teggid nemmad weel ennam patto temma wasto, et nemmad kuiwas kõrbes Reigelör-gema wasto pannid,

18. Ja kiusasid Jummalat ommas süddames, et nemmad sömist küssisid omma himmo pärrast.

19. Ja nemmad rätisid Jummalale wasto, nemmad ütlesid: Kas Jum-

mal wõib kõrbes sõma lauda walmistada?

20. Ennä, ta on kaljo lõnud, et weed jooksid ja jõed wolafid; kas ta wõib ka leiba anda? Kas ta wõib lihha omma rahwale walmistada?

21. Sepärrast fulis Jehowa, ja sai wägga wihhaseks, ja tulli süttis põlema Jakobis, ja wihha tulli ka Israeli peale,

22. Et nemmad Summala fiske ei uskunud, ja ei lootnud mitte temma abbi peale.

23. Ja ta andis kässo üllematte pilwetele üllewal, ja teggi taewa ufjed lahti,

24. Ja lastis Manna nende peale saddada roa tarwis, ja andis neile taewa wilja.

25. Iggamees sõi wägewatte leiba, ta läkkitas neile toidust kül.

26. Ta panni päwatõusma tuult taewa al käima, ja aias omma tuggewussega lõuna tuult ülles.

27. Ja lastis lihha neile saddada kui põrmo, ja ti-

badega lindufid, kui liwa merre äres.

28. Ja lastis neid langeta kest nende leri nende maiade ümber.

29. Ja nemmad sõid ja nende kõht sai wägga täis, ja ta satis, mis nemmad iggatsefid, nende kätte.

30. Nemmad ei sanud weel mitte ommast iggatsemissest lahti, nende roog olli alles nende suus:

31. Siis tulli Summala wihha nende peale, ja tappis neid nende rohke sõmaia jure, ja löi Israeli nored mehhed mahha.

32. Peale se keit teggid nemmad weel patto, ja ei uskunud mitte temma imeasjo.

33. Sepärrast lõppetatas nende päwad tühja käimiselega, ja nende aastad hirmuga.

34. Kui ta neid tappis, siis nõudfid nemmad teda, ja põrasid ennast ja otfsid Summalataegjaste.

35. Ja tulletasid mele, et Summal nende kaljo ja feigeförgem Summal nende lunnastaja olli.

36. Ja nemmad rätifid

libbedaste omma suga, ja omma telega walletasid nemmad temma ette.

37. Agga nende südda ei jänud mitte kindlaste temma jure, ja nemmad ei olnud mitte ustawad ta seadusfes.

38. Agga temmal olli halle meel; ta leppitas nende üllekohto ärra, ja ei rikkund neid mitte ärra, ja pöras mittokorda omma wihha ärra, ja ei lasnud mitte keik omma tullist wihha töusta.

39. Sest ta mötles se peale, et nemmad lihha on, üks öht, mis ärra-lähhäb ja ei tulle taggasi.

40. Kui mitto lorda pannid nemmad ta wasto kõrbes, ja teggid nemmad temmale melehaigust tühjas lanes!

41. Ja nemmad kiusasid Jummalat jälle, ja tahtsid Israeli pühha lunastajale mära panna.

42. Nemmad ei möelnud mitte temma kääpeale sel päwal, kui ta neid waenlaste käest aralunnastas.

43. Nenda kui ta om-

mad immetähhed Egip-tusses olli teinud ja ommad immeteud Soani wäljal,

44. Kui ta nende jöed ja nende weesoned werreks mutis, et nemmad ei sanud jua.

45. Ta läffitäs nende sekka keiksuggu pahha lindude seltsi, mis neid ärrasöid, ja konne, mis neid ärrarikkusid.

46. Ja andis nende wilja asililindudele, ja nende werrewaewa roh-hotirtsudele.

47. Ta löi mahha nende winapuud rahhega, ja nende metswigi puud jämmeda rahhega,

48. Ja andis nende lojussed ärra rahhe kätte, ja nende weiksed tullise noolte kätte.

49. Ta läffitäs nende peale omma tullise hirmsa wihha, ja sure melepahhandusse ja abhas-tusse, ja lastis turjad inglid lahti.

50. Ta teggi te lahti omma wihhale, ta ei keelnud nende hingesid mitte surmasse minnemast, ja

andis nende ellajad ärra katto kätte.

51. Ja ta löi teif essemessed pöeglapsed Egip-tussesse mahha, teif essemesse jõuo, mis Hami maiade sees.

52. Ja lastis omma rahwa kui puddolokussed tele miina, ja satis neid kui karja kõrbes,

53. Ja juhhatas neid julgeste, et nemmad hirmo ei tunnud; agga merri kattis nende waenlased.

54. Ja temma wiis neid omma pühha raia peale, siina mäele, mis ta parrem lässi olli saatnud,

55. Ja aias pagganad nende eest ärra, ja jagas nende maad nöri läbbi pärrisosfaks, ja panni Iisraeli suguarud nende maiade siisse ellama.

56. Agga nemmad kiusasid ja wihhastasid teigeförgemat Summalat wägga, ja ei pidanud mitte temma tunnistusfi,

57. Ja tagganefid taggasi ja teggid pettust,

nenda kui nende wanne-mad, ja heitsid körwale kui ammo, mis pettab.

58. Ja ärritasid tedda omma kõrge paikadega, ja omma nikkerdatud kuu-dega teggid nemmad, et temma pühha wihhaga wihhastas.

59. Summal tulus ja wihhastas wägga ja põl-gas Iisraeli wägga ärra.

60. Ja temma jättis mahha se maia, mis Silus, se telgi, mis ta in-nimeste seas olli maiaks teinud.

61. Ja andis nende tuggewusse wangi, ja nende illo waenlaste kätte.

62. Ja andis omma rahwa ärra moöga kätte, ja wihhastas wägga omma pärrisosja peale.

63. Tulli söi ärra nende nöred mehhed, ja nende neitsid ei saand pulma illo.

64. Nende preestrid langesid moöga läbbi, ja nende lestnaesed ei sanud nutta.

65. Ja Iisand ärtas ülles kui unnest, kui wäg-

gew mees, kes winast
õistab,

66. Ja löi ommad waen=
lased takka, ta teggi neile
iggawesse teutusse.

67. Ja põlgas Josepi
maiasid, ja ei wallitsend
mitte Ewraimi suggu=
arro ärra.

68. Agga Juda suggu=
arro wallitses ta enne=
sele, selle Sioni mäe,
mis ta armastab.

69. Ja temma ehhitas
ülles omma pühha maia,
kui lõrged hõned, kui se
mailm, mis ta kindlaks
raianud iggaweste.

70. Ja wallitses omma
sullase Daweti ärra, ja
wõttis tedda puddolojuste
lautade jurest ärra:

71. Immetajatte lam=
maste järrelt tõi ta tedda
ärra, et ta kui karjane
pidi hoidma temma Sa=
kobi rahwast ja Israelit,
temma pärrisõssa.

72. Ja ta hoidis neid
kui karjane omma süd=
dame waggadusse jär=
rele, ja juhhatas neid
mõistlikko wiisi omma
lättega.

79. Laul.

Hiiskifoggobus kaebab; pallub abbi
waenlaste wasto.

1. Mawi laul.

Summal! pagganad on
sinno pärrisõssa sisse
tulnud, nemmad on so
pühha templi rojasetš
teinud, ja Jerusalemma
kiwwiwarreks pannud.

2. Nemmad on so sul=
laste kehhad lindudele,
mis taewa al, roaks an=
nud, ja so waggade lih=
ha metsellajattele.

3. Nemmad on walla=
nud nende werd Jerusa=
lemma ümber kui wet, ja
ep olnud sedda, kes mah=
hamattis.

4. Meie olleme jänud
omma naabrite laimata,
irwitamisses ja pilka=
misses neile, kes meie
ümber on.

5. Jehowa, kui kaua
tahhad sa lõpmatta wi=
hane olla? So pühha
wihha põlleb nenda kui
tulli.

6. Walla omma tulline
wihha pagganatte peale,
kes sind ei tunne, ja nen=
de kunningritide peale, kes
sinno nimme appi ei hüa.

7. Sest Jakob on ärra-
söbud, ja temma elloas-
seme on nemmad ärra-
häwwitanud.

8. Ärra tulleta omma
mele keif meie endist
üllekohhut; jöua pea
meie wasto omma hal-
lastusfega, sest meie
olleme wägga alwaks
janud.

9. Mita meid, meie ün-
nistusse Jummal! omma
nimme auu pärrast, ja
peasta meid ärra, ja te
ärraleppitamist meie pat-
tude eest omma nimme
pärrast.

10. Mispärrast peawad
pagganad ütlema: Kus
on nende Jummal? Sago-
teada meie silma ees pag-
ganatte seas, et nende tät-
te maksetakse so sullaste
werri, mis on ärrawalla-
tud.

11. Tulgo so palle ette
wangide äggaminne: om-
ma jure käewarre järrele
jätta ülle neid, kedda pididi
surmatama.

12. Ja tassu meie naab-
rite kätte, seitsewörra nen-
de sülle nende laimamist,

miska nemmad sind, Is-
sand! on laimanud.

13. Agga meie, sinno
rahwas ja so karja lam-
bad, tänname sind igga-
weste; meie tahhame põl-
west põlweni so titust jut-
tustada.

80. Laul.

Palwe, et Jehowa koggobusse häd-
bast peastaks ja hoiaks.

1. Asawi laul üllema
mängimehhele antud fue-
keelse mängiga Eduti wi-
sil laulda.

Sinna, Israeli karjane!
tule, kes sa Josepi sa-
dad kui lambad, kes sa
Kerubite peal istud, pais-
ta ette!

3. Ürrata ülles omma
wäggi Ewraimi ja Ben-
jamini ja Manasse ees, ja
tulle meid ärrapeastma.

4. Jummal! põra meid
ja walgusta omma palle,
siis same meie abbi.

5. Jehowa, wäggede
Jummal! kui kaua peab
so wihha suitsema so rah-
wa palwe wasto?

6. Sa södad neid nutto
leinwaga, ja jodad neid
rohke silmatwee moöduga.

7. Sa panned meid meie naabritele riuks, ja meie waenlased irwitawad meid.

8. Wäggede Summal! põra meid ja walgusta omma palle, siis same meie abbi.

9. Sa olled ühhe winapu Egiptussest seie tonud; ja olled pagganad ärraaiatud, ja sedda istutand.

10. Sa olled temma ette te walmistanud ja pannud temma jured juurduma, et ta selle Ma on täitnud.

11. Mäed on temma warjuga kaetud, ja temma oksad on kui Summalaseedrid.

12. Ta lautab omma wäned merrest sadik, ja ommad wõsjud Wratti jweni.

13. Mispärrast olled sa temma fiwviaiad mahhastiskunud, et teif need, kes sedda teed möda lähhäwad, tedda paljaks noppiwad?

14. Metsfigga on tedda ärratustind, ja lojussed wälja peal on tedda paljaks sõnud.

15. Wäggede Summal! et põra: wõtta nähha tae-

wast ja wata, ja tulle katsuma sedda winapuud,

16. Ja sedda wõsso, mis so parrem käsfi on istutanud, ja sedda se Boia pärast, sedda sa ennesele olled finnitand.

17. Se winapu on ärrapõlletatud tullega, mahha on se raiutud; nemmad on so palle sõitlemisse pärast hukka läinud.

18. Sinno käsfi olgo so parrema kää mehhe ülle, selle innimesse Boia ülle, sedda sa ennesele olled finnitand.

19. Siis ei tahha meie sinnust ärratagganeda: te meid ellawaks, siis tahhame meie so nimme appi hüda.

20. Jehowa, wäggede Summal! põra meid, walgusta omma palle, siis same meie abbi.

81. P a u l .

Maenitsus, et rahwas peab tännamatta melest põrama.

1. Asawi laul üllema mängimehhele antud Ritti mängiga laulda.

Siisage Summalale, kes meie tuggewus on;

hüüdke rõmuga Jakobi
Jummala pole.

3. Wõtke ette kites laul-
da, ja andke tenna trum-
mid, ja kaunid tandle-
nablimängidega.

4. Puhhüge norel kuul
passunat, täiel kuul meie
lehtmaia pühhapäwal.

5. Sest se on Israelis
üks seatud wiis, ja üks
kohhus Jakobi Jumma-
lale.

6. Sedda on ta Josepi
suggu sees seadnud tun-
nistusfeks, kui ta Egip-
tusse Ma wasto wälja-
läks: seal kuulsin ma ühhe
fele, mis minna mitte ei
mõistnud.

7. Minna saatsin tem-
ma ölla koorma alt ärra,
temma käed said kormide
kallalt ärra.

8. Kui litsas kä, siis
hüüdsid sinna, ja minna
peastsin sind lahti; ma
wastasin sulle pittse war-
jo sees, ma katjusin sind
läbbi Meriba wee jures,
Sela.

9. Kule, mo rahwas, ja
ma tahhan so sees tunnis-
tada; Israael, oh et sinna
mo sanna kuleksid!

10. Ei pea so seas wõ-
rast jummalat ollema, ei
pea sinna ka mitte ühhe
wõbra Ma jummalate
kummardama.

11. Minna ollen Jeho-
wa, so Jummal, kes sind
Egiptusse maalt on ülles-
tonud: te omma su laiali
lahti, siis tahhan ma sed-
da täita.

12. Agga mo rahwas ei
kuulnud mo sanna mitte,
ja Israael ei tahtnud mind
mitte.

13. Sepärrast ollen ma
neid jätnud nende südda-
me armamisse sisse, et
nemmad omma nõupidda-
miste järrel käisid.

14. Oh et mo rahwas
mo sanna kuleks! oh et
Israeli lapsed mo tefid
mõda käiksid!

15. Kui pea tahhaksin
minna nende waenlased
mahharudjuda, ja nende
wihhameeste wasto om-
ma käe pörata.

16. Kes Jehowat wihka-
wad, need peaksid tedda
melitama, ja siis testaks
nende aeg iggaweste.

17. Ja temma sõdaks
tedda teigeparrema nissu-

ga, ja minna täidatfin
sind meega kaljust.

82. Laul.

Pöratfid Ma- ja kohtowannemaid
nomitasse.

1. Asawi laul.

Summal on üllewataja
Summala koggodusfes,
ta mõistab kohhut jum=
malatte seas.

2. Kui kaua tahhate teie
kõwwerat kohhut mõista,
ja välatteft luggu pid=
dada? Sela.

3. Mõistte kohhut al=
wale ja waese lapsese,
saatke õigust willetsale ja
kehvale.

4. Peastte sedda, kes
alb ja waene on, kiskuge
neid ärra välatte käest.

5. Nemmad ei tea egga
mõista sedda mitte; nem=
mad käiwad ikka peale
pimmedusfes; sepärrast
peawad keik Ma allusfed
kõikumä.

6. Minna ollen bölnud:
Teie ollete jummalad, ja
teie keik ollete Reigeför=
gema lapsed.

7. Ommeti peate teie
surrema kui üks mu inni=
menne, ja kui üks neist
würstidest langema.

8. Summal! wõtta kätte
ja mõista kohhut Ma
peale, sest sinna saad pär=
risoosja keikide pagganatte
seas.

83. Laul.

Ristikoggodus pallub abbi mitme
waenlasse wasto.

1. Asawi laul ja luggu.
Summal! ärra olle ni
wait, ärra seisa ni
rahkul, ärra wiwi aita=
matta, mo Summal!

3. Sest wata, so waen=
lased möllawad, ja so
wihkajad tõstawad Pead
ülles.

4. Nemmad aiawad sal=
laja ja kawwalaste om=
ma asja so rahwa wasto,
ja peawad nõuu nende
wasto, kes so warjo al on.

5. Nemmad ütlewad:
Lähme ja kautagem neid
ärra, et nemmad ei jä
ennam rahwaks, et Is=
raeli nimme ennam ei
mällestatagi.

6. Sest nemmad pea=
wad nõuu issetesfis süd=
dames, ja tewad seadust
sinno wasto.

7. Edomite maia rah=
was, ja Ismaeli, Moabi
ja Hagri rahwas.

8. Kejali ja Ammoni ja Amaleki rahwas, Wi- listid Tirusse rahwaga.

9. Asfur on ta nende seltsi heitnud, ja on Lotti lastele abbits sanud, Sela.

10. Te neile kui Mid- jani rahwale, kui Sise- rale, kui Sabinile Kisoni jõe jures.

11. Neid kautati ärra Endoris; nemmad on sõnnikuts sanud Ma peal.

12. Panne nende würs- tid Drebi ja Sebi sarnatses, ja teit nende mawallitsejad Seba ja Salmuna sarnatses,

13. Kes ütlewad: Meie tahhame Jummalaello as- semed ennestele pärrida.

14. Mo Jummal! panne neid keruma kui põrm, kui kõrs tule ees.

15. Nenda kui tulli ärra- põlletab metsa, ja kui tul- leleef panneb mäggesid le- gitsema:

16. Nenda aia neid tag- ga omma kange tulega, ja te neile hirmo omma tu- lispeaga.

17. Täida nende filmad häbbinaeruga, et nemmad so nimme otsiksid, Jehowa!

18. Häbbenego nemmad ja tundko hirmo ikka igga- weste, ja sago nemmad häbbisse, ja mingo hukka.

19. Siis nemmad tun- newad, et sinna Jehowa, sinna üffi omma nimmega olled teigetörgem teit ülle mailma.

84. Laul.

Ufflit hing himmustab Jehowa jures olla ja ellada.

1. Kora laste laul Nit- titi mängiga laulda, ülle- ma mängimehhele antud.

Sui armsad on sinno ho- ned, wäggede Jehowa!

3. Jehowa õuesid ihhal- dab mo hing, et ta ka ärranörkeb; mo südda ja mo lihha, need hüawad sure heälega ellawa Jum- mala pole.

4. Lind on ka asfeme, ja päsoke ennesele pessa leidnud, kus ta ommad poiad panneb; sinno al- tarite jure, wäggede Je- howa, mo kunningas ja minno Jummal!

5. Wägga õnsjad on need, kes sinno koias ellawad, need tidawad sind allati, Sela.

6. Wägga önnis on se innimenne, kel tuggewus on sinno sees, kelle süddames on üks parrandatud te.

7. Kes nutto orrust lähbi käiwad, tewad jedda kaewuks; se öppetaja katatab neid sure önnistussegaga.

8. Memmad käiwad ühhest wäest teise; iggäüks näitse Jummal jures ollewad Sionis.

9. Jehowa, wäggede Jummal! tule mo palwet, wötta kuulda, Jakobis Jummal, Sela.

10. Meie kilp, Jummal! wötta nähha, ja wata omma wöitüd mehhe peale.

11. Sest üks pääw so öuede sees on parrem, kui muud tuhhat; ma tahhan enneminne läwwe jures seista omma Jummal koiäs, kui kaua seista neis maiades, kus wäalus sees on.

12. Sest Jehowa Jummal on päike ja kilp; kül Jehowa annab armo ja auu, ei ta kela head neile, kes ilmalaitmatta ellawad.

13. Wäggede Jehowa! wägga önnis on se innimenne, kes sinno peale lodab.

85. Paul.

Jubite suur häbba, palwe, ja pöraminne wiimsel aial.

1. Kora laste laul üllema mängimehhele antud.

Jehowa! sul on so maast hea meel olnud, sa olled Jakobis wangipölwwe pöranud.

3. Sa olled omma rahwa üllekohto andeks annud, sa olled keik nende pattud finnikatnud, Sela.

4. Sa olled omma hirmsa wiha hopis ärrawötanud, sa olled ennast pöranud ommast tullisest wihasast.

5. Pöra meid, meie önnistusse Jummal! ja lõpeta omma melepahhandus, mis meie wasto olnud.

6. Kas sa iggaweste tahhad meie peale wiuhane olla, ja omma wiha ühte luggu piddada põlwest põlweni?

7. Eks sa ei tahha meid jälle ellawaks tehha, et so

rahwas wõitfid römusta-
da sinno sees?

8. Jehowa! anna meile
omma heldust nähha, ja
anna meile omma abbi.

9. Ma tahhan kuulda,
mis Summal Jehowa rä-
gib; sest ta rägib rahho
omma rahwa wasto, ja
omma waggade wasto, et
nemmad mitte ei pöra jöl-
ledusse pole.

10. Agga temma õnnis-
tus on liggi neile, kes ted-
da kardawad, et meie maal
au ellaks.

11. Heldus ja tödde tul-
lewad teine teise wasto;
õigus ja rahho andwad
teine teisele suud.

12. Tödde tõuseb maast,
ja õigus watab taewast
mahha.

13. Kui Jehowa annab
felle hea, siis annab meie
Ma omma wilja.

14. Õigus peab temma
eel käima, ja temma pan-
neb ommad jäljed te peale
ärrapeastmisses.

86. Laul.

Taweti palwe, kui ta uskus kannata-
misse ajal pallub.

1. Taweti laul.

Jehowa! pöra omma
S kõrw ja tule mind, sest
minna ollen willets ja
waene.

2. Hoiat mo hing, sest
minna ollen so melest ar-
mas; peasta sinna, mo
Summal, omma sullane,
kes sinno peale lodab.

3. Issand! olle mulle
armolinne, sest ma hüan
so pole teik se päwa.

4. Römusta omma sul-
lase hinge, sest ma htm-
mustan wägga sinno jär-
rele, Issand!

5. Sest sinna, Issand!
olled hea ja andeksandja,
ja rikkas heldussest teitide
wasto, kes sind appi hüa-
wad.

6. Wõtta kuulda, Jeho-
wa! mo palwet; ja panne
tähele mo allandlikko pal-
lumisse heäl.

7. Omma abhastusse
päwal hüan ma sind appi,
sest sinna tuled mind.

8. Issand! sinno sar-
nast ei olle jummalatte
seas, ja ep olle neid teg-
gusid, kui sinno tend on.

9. Keik pagganad, mis
sa olled teinud, sawad
tulles ja so ette tum-

mardama, Issand! ja sinno nimme auustama.

10. Sest sinna olled suur ja teed immeasjo, sinna olled Jummal, sinna ütsti.

11. Öppetä mind, Jehowa! omma teed, siis tahhan ma sinno töes käia; ühhenda mo südda ennesega, et ma sinno nimme kardan.

12. Siis tahhan ma sind tännada, Issand mo Jummal! teigest ommast süddamest, ja so nimme auustada iggaweste.

13. Sest so heldus on suur mo wasto, ja sa olled mo hinge allumisest pörgust ärrakiskunud.

14. Jummal! uhked kipuwad mo peale; ja wägga waljude selts püawad mo hinge; ja nemmad ei panne sind mitte ennesste ette.

15. Agga sinna, Issand! olled üks hallastaja ja armolinne Jummal, pitka melega ja rikkas heldusfest ja töest.

16. Pöra minno pole, ja olle mulle armolinne; anna omma sullasele omma tuggerus, ja sada

abbi omma ümmardaja poiale.

17. Te mulle tähte mo heaks, et need, kes mind wihtawad, saaksid nähha ja häbbeneda, et sinna, Jehowa! mind olled aidanud ja mind finnitunud.

87. Laul.

Kristusje töggebüsse au.

1. Kora laste laul ja luggu.

Temma allus on pühha mäggede peal.

2. Jehowa armastab Sioni wärrawaid ennam, kui teiki Jakobi honid.

3. Sinno sees rägitakse auustamisse wäärt asjo, sinna Jummalä lin! Sela.

4. Ma teen, et peab mötlema torreda Egiptusse ja Pabeli peale, kui nisugguste peale, kes mind tundwad; wata, Wilistid ja Tirusse rahwas Mora rahwaga, need peawad seal sündima.

5. Ja Sionile peab ööldama: Se ja teine on seal sündinud, ja temma isse, Köigeförgem, finnitab tedda.

6. Jehowa loeb ülles,

tui rahwast ülleskirjotakse; sesinnane on ka seal sammas üllewelt sündind, Sela.

7. Ja lauljad on tui need, kes riddastikko tantfiwad; keif mo hallikad on sinno sees.

88. Laul.

Kristusse palwe surma hädda sees.

1. Luggu ja laul Kora lastele; Esramehhe Semani õppetusse laul, ülema mängimehhele antud, Mahhalati mängiga wastastikko laulda.

Jehowa, mo õnnistusse Jummal! päwa aeges küssendan ma, õie ollen ma sinno ees.

3. Tulgo mo palwe so ette, pöra omma kõrw mo kange hüüdmisse pole.

4. Sest mo hing on õnetust küll sanud, ja mo ello on haua liggijõudnud.

5. Mind arwatakse nende seffa, kes allalähkawad auto; ma ollen sanud tui üks mees, kel ex olle rammo.

6. Surnute seas ollen ma tui sinnust lahti: tui need, kes mahhalõdud,

kes haudas maggawad, kelle peale sinna ennam ei mõtle, ja kes so täega ärraleigatud.

7. Sinna olled mind allumisse auto pannud, pimmedatte ja süggawatte tohtade fissse.

8. So tulline wiuha tungib mo peale, ja keige omma laenetega wawad ja mind, Sela.

9. Mo tuttawad olled ja kaugele minnuist ärrasaatnud, ja olled mind nende melest teinud hirmsaks asjaks, ma ollen tinni ja ei ja wälja.

10. Mo film on oimato mo willetsusse pärrast; Jehowa, sind hüan ma appi keif se päwa, ma lautan ommad käed so pole laiali.

11. Kas sinna surnute kallal immed teed? Kas need kaddunud üllestõusewad, ja sind tännawad? Sela.

12. Kas haua sees so heldust juttustakse ja hukatusses so tõsfidust?

13. Kas tunnukse so immetõ pimmedas, ja so õigus unnustusse maal?

14. Agga minna kissen-
dan sinno pole, Jehowa!
ja mo palwe jõuab war-
ratselt sinno ette.

15. Mits sinna, Jeho-
wa, heidad mo hinge ärra,
ja panned omma palle
mo eest warjule?

16. Ma ollen willets
ja heidan hinge pörru-
missse pärrast; ma kan-
nan so hirmutusfi, et
minna kahhe wahhelollen.

17. So suur kange wih-
ha käib mo peale, so hir-
mutamissed löppetawad
mind hopis ärra.

18. Keif se päwa on
nemmad mo ümber kui
wessfi, nemmad pirawad
mo ümber hopis.

19. Sa olled mo head
söbrad ja seltsimehhed
kaugele minnuft ärrasaat-
nud, mo tuttawad on
pimmedusses.

89. Laul.

usfikkub iggaftewad omnas sures
häbdas Kristust.

1. Etani, Esramehhe,
bypetusse laul.

Ma tahhan Jehowa su-
rest heldussfest igga-
weste laulda; põlwest põl-
weni tahhan ma so tõs-

sidust omma suga teada
anda.

3. Sest ma ütlesin:
heldus peab sama ülleseh-
hitatud iggawesses aiaks;
taewaste sees, seal kinni-
tad ja omma tõsitudust.

4. Ma ollen seadusse
teinud sellega, kedda ma
ärrawallitsenud, ma ol-
len Lawetile, omma sul-
lasele, wandunud:

5. Ma tahhan iggaweste
so suggu kinnitada, ja so
aujärje üllesehhitada põl-
west põlweni, Sela.

6. Ja taewad tunnista-
wad so immetö ülles,
Jehowa! ka sinno tõsfi-
dusse pühhade koggodus-
ses.

7. Sest kedda tulleb
Jehowa wasto arwata
üllematte pilwete sees?
Kes on Jehowa sarnane
wäggewatte laste seas?

8. Jummalat tulleb wäg-
ga karta pühhade sures
sallajas koggodusses, ja
ta on kartusse wäärt kei-
tide jures, kes temma
ümber on.

9. Jehowa, wäggede
Jummal! kes on ni wäg-
gew, kui sinna, oh Jeho-

wa! So tõsitudus on sinno ümber.

10. Sinna wallitsed mere tõusmisse ülle; kui ta ommad laened tõstab, siis waigistad sinna neid.

11. Sa rõhjud mahha neid, kel torre meel on, nenda kui neid, kes mahhalõdud; omma tuggewa kääwarrega pillad ja ärra ommad waenlased.

12. Sinno pärralt on taewad, ka sinno pärralt on Ma; mailmale ja selle täiussele, neile olled sinna allusse pannud.

13. Põhja ja lõuna, neid olled sinna lenud; Tabori ja Ermoni mäggi, need laulawad rõõmsaste so nimmele.

14. Sinnul on wäggew kääsiwars, sinno kääsi on tuggew, so parram kääsi on sureks tõstetud.

15. Digus ja kohhus on so aujärje kinnitus, helidus ja tõdde käiwad so palle ees.

16. Wägga õnnis on se rahwas, mis pühha õisfamist tunneb; Jehowa: sinno palle walgusses käiwad nemmad.

17. Nemmad on sinno nimmel wägga rõõmsad iggapääw, ja sinno õigusse sees tõstetakse neid sureks.

18. Sest sinna olled nende tuggewusse illo, ja so hea mele pärrast tõstetakse meie sarw sureks.

19. Sest Jehowa on meie kilp, ja pühha Israeli lunnastaja on meie kunningas.

20. Siis rätisid sa omma waggadele näggemisses, ja ütlesid: Ma ollen abbiks seadnud ühhe wäggewa mehhe, ma ollen ühhe ärrawallitsetud mehhe rahwa hulgast sureks tõstnud.

21. Ma ollen Taweti, omma sullase, leidnud, omma pühha õlliga ollen ma tedda wõidnud.

22. Sest mo kääsi peab tedda kinnitama, mo kääsiwars peab tedda ka tuggewaks teggema.

23. Waenlane ei pea tedda mitte petma, ja pörane inuimenne ei pea tedda mitte rammaks teggema;

24. Waid temma waen-

lased tahhan ma ta eest ärrapeksta, ja temma wihtajad tahhan ma mahhalüa.

25. Agga mo tössidus ja mo heldus on temmaga, ja temma sarw peab mo nimmel sureks töstetama.

26. Ja temma kät tahhan ma merre peale panna, ja ta parremat kät jöggede peale.

27. Temma peab mind hüüdma: Sinna olled mo isja, mo Jummal ja mo õnnistusse kaljo.

28. Minna tahhan tedda ta essimesseks Poiaks tehha, ja teigeförgemaks mailma funningatte seas.

29. Iggaweste tahhan ma temmale omma heldust hoida, ja mo seadus peab temmale tössiseks jäma.

30. Ja ma tahhan temma suggu seada iggawesseks aiaks, ja temma aujärje, nenda kui taewa päwad.

31. Kui temma lapsed mo kässoppetust mahhajatwad, mo kohtoseadmistest järrel ei täi;

32. Kui nemmad mo seadmissi teutawad ja mo käsufid ei pea:

33. Siis tahhan ma kül nende ülleastumist wihtajaga nihhelda, ja nende üllekohhut harwadega;

34. Agga omma heldust ei tahha ma mitte tühjakst tehha temma jures, egga mahhajätta omma tössidust.

35. Ei ma tahha omma seadust mitte tentada, egga sest tagganeda, mis mo uledest wäljaläinud.

36. Ma ollen üksford omma pühastusse jures wandunud: Ei ma tahha Lawetile wassetada.

37. Temma suggu peab iggaweste jäma, ja temma aujärj kui päike minno ees.

38. Nenda kui ku peab ta iggaweste kindlaks jäma, ja kui se tössine tunnistusmees pilwes, Sela.

39. Agga nüüd lütkad sinna tedda ärra, ja põlgad tedda, sa wihtastad wägga omma woitud mehhe peale.

40. Sa heidad omma sullase seadusse ärra, sa teutad temma kroni manni ärra.

41. Sa kistsud keit temma fitwviaiad mahha, sa panned ommad tuggewad liinnad ehmatussesk.

42. Keit, kes sedda teed möda lähhäwad, need risuwad tedda paljaks; ta on teutussek sanud omma naabritele.

43. Sa töstod jureks temma wihhameeste parrema käe, sa teed keige temma waenlastele römo.

44. Sa olled ka temma mööga terra taggasi pöranud, ja ei anna temmale mitte jõudo taplussek seista.

45. Temma puhtusse lassed sa ärralöppeta, ja temma aujärje lütkad sa mahha.

46. Sa lühhendad temma nore ea päwad, ja kattad tedda häbbiga, Sela.

47. Kui kaua tahhad sa, Jehowa! ikka warjul olla? Kui kaua peab so tulline wihha kui tullose põllema?

48. Möttele, mis ellokord mul on; mispärrast ollet-

sid sinna keit innimesse lapsed pidand ilma aego loma?

49. Mis mees peaks ellama, ja mitte surma näggema? kes omma ello haua käest wõiks ärrapeasta? Sela.

50. Kus on so endised heldussed, Issand! mis sa Lawetile omma tössidusse jures olled wandunud!

51. Möttele, Issand! omma sullaste teutusse peale, mis ma keigest surest rahwast ommas fülles kannan.

52. Et so waenlased sind, Jehowa! laimawad, et nemmad so wõitud mehhe jälgi laimawad.

53. Kidetud olgo Jehowa iggaweste, Amen ja Amen!

90. Laul.

Jummeeste ello on wägga waene fiin ladduwas mailmas.

1. Mosesse, Jummalala mehhe, palwe.

Issand, sa olled meile elloassemeks olnud põlwest põlweni.

2. Enne kui mäed sün-

difid, ja enne kui Ma ja mailm lodi, olled sinna, Jummal, iggawesssest iggaweste.

3. Sinna teed, et innimenne jälle pörmuks saab, ja ütled: Tulge taggasi, innimesse lapsed!

4. Sest tuhhat aastat on sinno melest kui eilne pääw, kui se saab mödaläinud, ehk kui wahhiford öse.

5. Sa wöttad neid ärra kui suur wesssi, nemmad on kui unni; ta kaub warratselt ärra kui rohhi.

6. Temma öitseb hommiko ja on haljas, öhto leigatakse tedda ärra, ja ta kuiwab ärra.

7. Sest so wihha läbbi löppeme meie ärra, ja so tullise wihha läbbi tunneme meie hirmo.

8. Sa panned teif meie üllekohto ennese ette, meie teadmatta patto omma passe walguße ette.

9. Sest teif meie päwad lähhäwad ärra so hirmsa wihha läbbi, meie löppetame ommad aastad jutto wissi.

10. Meie aastate päiwi

on seitsekümmend aastat, ja kui tegi wägga tuggew on, siis on kahhetskümmend aastat, ja nende üllem asssi on waew ja willetsus: sest need sawad otsego äkkitselt ärranidatud, ja meie lähhäme lennates ärra.

11. Kes tunneb sinno tanget wihha, ja so hirmust wihha, nenda kui kohhus on sind karta?

12. Öppeta meid meie päiwi üllesarwama, et meie tarkust süddamesse same.

13. Pöra jälle, Jehowa! Oh kui kaua? ja kahhetse omma sullaste pärrast.

14. Täida meid warratselt omma heldussenga, siis tahhame röömsaste laulda, ja römustada teige omma ello aia.

15. Römusta meid neid päiwi möda, kui sa meid olled waewanud, neid aastaid möda, kui meie olleme önnetusst näinud.

16. Sago sinno tö nähha so sullastele, ja nende lastele so auustus.

17. Issandal, meie Jummalal, olgo lahke meel

meie wasto; ta finnitago meie kätte tööd meie juures; sedda meie kätte tööd finnitago temma.

91. Laul.

Jehowa kaitseb wäggewaste neid, kes tõešte ussuwab.

Res keigeförgema Jumala kaitsemisse all ellab, ja allati keigewäggewama warjo alla jääb,

2. Se ütleb Jehowale: Sinna olled mo warjopait ja mo tuggew lin; mo Jummal, kelle peale ma lodan.

3. Sest temma peastab sind ärra liinopüüdja paelast, kahjoteggewa katko käest.

4. Omma tiwa sulgedega kattab ta sind, ja temma tibade alla wöid sa kippuda; temma tödde on kilp ja sõariist.

5. Ei sa pea mitte kartma õ hirmo, ei sedda noolt, mis päwa aial lendab,

6. Ei sedda katko, mis mustas pimmedas käib, ei sedda surmatöbbe, mis lõuna aial ärraraiskab.

7. Eht tuhhat langewad sinno kõrwa, ja kümme-

tuhhat so parrema pole, ei pea se mitte so liggi sama.

8. Agga omma filmaga pead sa watama ja nähha sama, kuida wälatte kätte maksetakse.

9. Sest sinna, Jehowa! olled mo warjopait; sinna, mo hing, olled keigeförgemat omma elloassemeks wötnud.

10. Ei lasta õnnetust so peale tulla, ja wigga ei pea mitte so maia liggi sama.

11. Sest temma tahhab ommad inglid sinno pärast kästida, et nemmad sind peawad hoidma keige so teede peal.

12. Kätte peal peawad nemmad sind kandma, et sa omma jalga kiwi wasto ei tõuka.

13. Tõmmo lõukoerte ja wihhasematte maddude peale pead sa tallama; sa pead nori lõukoeri ja lendawaid maddusid ärratallama.

14. Sest ta armatsseb mind wägga, sepärrast tahhan ma tedda ärrapeasta; ma tahhan ted-

da üllendada, sest ta tunneb mo nimme.

15. Temma hüab mind appi, ja ma tahhan temmale wastata; miina ollen temma jures ahastusses, ma tahhan tedda wäljakiskuda ja tedda aunstada.

16. Pitka eaga tahhan ma tedda täita, ja omma õnnistust temmale nähha anda.

92. Laul.

Summala kitus; waggade õn on igawam, kui öälatte õn.

1. Laul ja luggu hingamisje päwal.

Se on hea, et Jehowat tännatakse, ja sinno nimme lauldakse kites, ja Reigeförgem!

3. Et so heldust hommi-ko, ja so tössidust ö aegus fulutakse,

4. Kümnekeelse mäangi peal ja nablümäangi peal, tandle peal Higgajoni wifil.

5. Sest sinna, Jehowa! olled mind omma töga römustanud, so lätte tegemiste pärrast tahhan ma röömsaste laulda.

6. Kui sured on so teud, Jehowa! wägga süggawad on so mõtted.

7. Däl mees ei tunne sedda mitte, ja halp ei mõista sedda mitte.

8. Kui öälad haljandawad kui rohhi, ja keif, kes nurjatumat tööd tewad, öitsewad, siis nemmad peawad iggaweste sama ärrakautud.

9. Agga sinna olled kõrges iggaweste, Jehowa!

10. Sest wata, so waenlased, Jehowa! sest wata, so waenlased sawad hukka, neid keif, kes nurjatumat tööd tewad, lahhutakse ärra.

11. Agga minno sarwe olled ja üllendanud kui metshärijale, mind wöitakse wärste ölliga.

12. Ja mo film saab römo nähha neist, kes mind warritsewad, mo kõrwad kuulwad römo neist tiggedaist, kes mo peale kippuwad.

13. Se, kes öige, peab haljandama kui palmipu, ta peab kossuma kui seedripu Libanonis.

14. Kes Jehowa koiasse

on istutatud, need sawad meie Jummalä buede peal haljandama.

15. Sures wannusses peawad nemmad weel kossuma, nemmad peawad rammukad ja haljad ollema.

16. Et nemmad kulutawad, et Jehowa öige on; temma on mo kaljo, ei olle ühtegi köwwerust temma sees.

93. Laul.

*Ettekulutamine Kristusse kunning-
rigist.*

Jehowa on kunningaks sanud, temma on kõrgusfega ennast ehitanud; Jehowa on ennast ehitanud, ta on tuggewusse ennese wõle pannud; maailm on kinnitatud, et ta ei kõigu.

2. Wannast aiast on jinno aujürg kinnitatud, jinna olled iggawessest aiast.

3. Jöed töstwad, Jehowa! jöed töstwad omma kõhhisemist, jöed töstwad omma lastumist.

4. Jehowa on kõrges wäggewam, kui sure wee kõhhisemissed, kui kanged merre laened.

5. Sinno tunnistusjed on wägga tössjed, sinno koias on illus pühhastus, oh Jehowa! pittaks aiaks.

94. Laul.

Palwe ristiloggobusse waenlaste wästo.

Jehowa Jummal! kelle pärralt kättemaksmissjed on, Jummal! kelle pärralt kättemaksmissjed on, ilmu sa.

2. Tõuse ülles, sinna mailma kõhtomõistja! mäkksa kõrkide kätte, mis nemmad wäärt on.

3. Jehowa! kui kaua peawad wälad, kui kaua peawad wälad rõmo pärrast hüppama?

4. Nemmad aiawad suust wälja ja rägiwad waljusid sanno; keik, kes nurjatumat tööd tewad, kõrkistellewad.

5. Jehowa! nemmad rõhuhwad sinno rahwa mahha, ja waewawad so pärrisossa.

6. Lesknaesid ja woõraid tappawad nemmad ärra, ja löwad waesid lapsi surnaks.

7. Ja mõtlewad: Jeho-

wa ei nä, ja Jakobi Summal ei märka mitte.

8. Et mõistke, teie totrad rahwa seas: ja teie halbid, millal tahhate teie ommad asjad targaste aiada?

9. Kes kõrwa istutanud, eks se peaks kuulma? Kes silma walmistand, eks se peaks nägema?

10. Kes pagganaid karistab, eks se peaks no mima? kes innimeest õppetab sedda, mis ta teab?

11. Jehowa teab innimesse mõtted ärra, et nemmad tühjad on.

12. Wägga õnnis on se mees, kedda sinna, Jehowa, karistad, ja õppetad tedda omma kässoõppetusest.

13. Et sa temmale rahholise asja sadad kurjal aial, funni välale auf kaewatakse.

14. Seft Jehowa ei anna omma rahwast mitte ülle, ja ei jätta omma pärrisõssa mitte mahha.

15. Seft kohhus tulles jälle nenda kui õigus on,

ja selle järrel täiwad keites õiglase süddamega on.

16. Kes seisab mo eest tiggedatte wasto? Kes seisab mo kõrwas nende wasto, kes nurjatumat tööd tewad?

17. Kui Jehowa mulle ei olleks abbits olnud, siis olleks mo hing pea mahhabeitnud sinna waitse paika.

18. Kui ma mõtlefin: Mo jalg wäratab; siis sinno heldus, Jehowa! toetas mind.

19. Kui mul paljo raskid mõttid olli, siis sinno rõmustamissed jahhutasid mo hinge.

20. Kas se järg, mis kahjo teeb, sinno seltsi sünnib? se wõttab ommast peast waewa, ja rikkub ärra, mis sinna seadsid.

21. Nemmad kippuwad hulgaliste õiglase hinge peale, ja mõistwad wagga werd hukka.

22. Agga Jehowa on mulle kõrgets warjopai-gaks, ja mo Summal mulle kaljuks sanud, kuhho ma kippun.

23. Temma sadab nende

nurjatuma tõ nende peale taggasi, ja nende kurjusse pärrast võttab ta neid ärrakautada, Jehowa, meie Jummal, võttab neid ärrakautada.

95. Laul.

Kristust peab tänama, tummarbama ja ta janna kuulma.

Tulge, õisagem Jehowale, hüüdtem rõmuga omma õnnistusse kaljo pole.

2. Jõudkem temma palle ette tännamissjega, kitusse lauludega õisagem temmale.

3. Sest Jehowa on suur Jummal, ja suur kunnigas ülle keige jummalatte.

4. Kelle kä on süggawamad Ma kohhad, ja keigeüllemad mäggede otsad on temma pärrast.

5. Temma pärrast on merri, ja temma isse on sedda teinud, ja temma läed on kuitwa Ma walmistanud.

6. Tulge, tummardagem ja nikkutagem, heitkem põlveli mahha Jehowa palle ette, kes meid on teinud.

7. Sest temma on meie Jummal, ja meie temma karja rahwas ja lambad, mis ta kää al; tänna, kui teie temma janna kulete,

8. Urge tehke omma süddant mitte kõwwaks, nenda kui Meribas, kui kiusamisse päwal kõrbes:

9. Kui teie wannemad mind kiusasid, katsusid mo peale, ja näggid ka minno tööd.

10. Kellikümmend aasat olli mul tüddimus selle põlwe rahwa pärrast, ja ma ütlesin: Need on üks rahwas, mis süddames eksib, ja nemmad ei tunne mo wiisid,

11. Et minna omma wiha sees wandusin: nemmad ei pea mitte mo hingamisse sisse tullesse.

96. Laul.

Kitusse laul Kristusse wallitussest ja aurigist.

Taulge Jehowale uut laulo, laulge Jehowale, keif mailm.

2. Laulge Jehowale, kiitke temma nimme, kullutage rõõmsaste pääw päwast temma õnnistust.

3. Juttustage pagganatte seas temma auu, temma immeasjo feige rahwaseas.

4. Sest Jehowa on suur, ja tedda tulleb wägga kita, temma on ennam kartusse wäärt, kui keif jummalad.

5. Sest keif mu rahwa jummalad on tühjad jummalad; agga Jehowa on taewad teinud.

6. Suur au ja aaustus on temma palle ees, tugewus ja illo on temma pühhas paitas.

7. Teie, rahwa suggu wösfad, andke Jehowale, andke Jehowale auu ja tuggewust.

8. Andke Jehowale temma nimme auu, toge andid ja tulge temma öuede peale.

9. Kummardage Jehowat pühhas ehtes, keif mailm kartko wärrisedes temma palle ees.

10. Dölge pagganatte seas: Jehowa on kuningas sanud, mailm on kinnitatud, ei ta löigu; ta möistab rahwale öigel wisil kohhut.

11. Taewad römustago,

ja Ma olgo wägga römüs, merri ja ta täius kohhisego.

12. Wäljad hüppago römö pärrast ja keif, mis seal peal; öisago keif metsa puud.

13. Jehowa palle ees; sest ta tulleb, sest temma tulleb feige male kohhut möistma; ta möistab kohhut mailmale öigusfes ja rahwale ommas tössidusfes.

97. Laul.

Öppetus Kristusse armo ja auu kunningrigist.

Jehowa on kuningas, Ma olgo wägga römüs; römustago sared, ni mitto kui neid on.

2. Pilwed ja suur pimme on temma ümber, öigus ja kohhus on ta aujärje kinnitus.

3. Tulli läib temma palle ees, ja sütab temma waenlased ümberkaudo põllema.

4. Temma walgud tewad mailma walget, Ma näab ja tunneb wallo.

5. Mäed sullawad ärra kui meewahha Jehowa

ees, keige mailma Issanda ees.

6. Laewad kulutawad temma õigust, ja keif rahwas näwad temma auu.

7. Häbbi sisse sawad keif, kes nifferdatud kuisid teniwad, kes kiitlewad tühja Jummalatte pärast; kumardage tedda, keif jummalad!

8. Sion kuleb sedda ja römustab, ja Juda tütre on wägga röömsjad sinno õige nuhtluste pärast, oh Jehowa!

9. Sest sinna, Jehowa, olled Keigeförgem ülle keige ilmama, wägga ülendatud ülle keige jummalatte.

10. Kes teie Jehowat armastate, et wihhage kurja; temma hoiab omma waggade hinged, wälalte käest peastab ta neid ärra.

11. Walgus on külwatud õigele, ja rөөm neile, kes õiglased süddamest on.

12. Römustage, teie õiged! Jehowa sees, ja tunnistage temma auu ülles temma pühhasustuse mälestusfeks.

98. Laul.

Ritusse: ja rөmolaul Kristusse ärrapeastmisfesi.

1. Üks laul.

Laulge Jehowale uut laulo, sest ta on imemasjo teinud: temma parem käsji ja temma pühha käsjiwars on temmale abbi saatnud.

2. Jehowa annab omma õnnistust teada, temma ilmutab omma õigust pagganatte silma ees.

3. Ta on mele tulle-tand omma heldusse ja omma tõssidusse Israeli suggu wasto, keif Ma otsjad sawad meie Jummalala õnnistust nähha.

4. Öisage Jehowale, keige Ma rahwas: tehke heält ja laulge rөөmsaste, ja laulge kites.

5. Laulge Jehowat kites kandlega, kandle ja kitusse laulo heälega.

6. Trumpetite ja pasjuna heälega öisage tunninga Jehowa ees.

7. Kohhifego merri ja ta täius, mailm ja kes seal ellawad.

8. Ööd lafsutago käsji, mäed öisago ühtlase

9. Jehowa ees; sest ta tulleb feige Ma rahwale kohhut mõistma, ta mõistab kohhut mailmale õigusses, ja rahwale õigel wiisil.

99. Laul.

Kristusfe kuningriik on wägga suur ja pühha.

Jehowa on kuningaks sanud; rahwas wärerisewad; ta istub Kerubite peal; Ma wärriseb.

2. Jehowa on Sionis suur, ja kõrge on temma ülle feige rahwa.

3. Nemmad tunnistago sinno nimme auu ülles, mis suur ja kartusfe wäärt; se on pühha.

4. Se tuggew kunnigas armastab kohhut; sinna sinnitad õigid wiisid, sinna teed, mis kohhus ja õigus, Jakobis.

5. Tõstke sureks Jehowat, meie Jummalat, ja kummardage temma jalge allusse ette; Temma on pühha.

6. Moses ja Aron temma preestrite seast, ja Samuel nende seast, kes temma nimme appi hüawad, nemmad hütidsid

Jehowa pole, ja ta wastas neile.

7. Pilwe sambast rätkis ta nende wasto; nemmad hoidsid temma tunnistused, ja seadmisses andis ta neile.

8. Sinna, Jehowa, meie Jummal! kuulsid neid; ja olled nende seas olnud üks Jummal, kes andeks annud, ja kes nende tööd nende kätte maksnud.

9. Tõstke sureks Jehowat, meie Jummalat, ja kummardage temma pühha mäe wasto, sest Jehowa, meie Jummal, on pühha.

100. Laul.

Kristusfe sisse peab uskuma, tebda kiitma ja tänamama.

1. Täanno laul.

Õisage Jehowale, feige Ma rahwas.

2. Tenige Jehowat rõmuga, tulge temma ette rõõmsa lauluga.

3. Õppige tundma, et Jehowa Jummal on: temma on meid teinud, ja ei mitte meie isse, ommaks rahwaks ja omma karja lambuks.

4. Tulge ta wärrawat-
test sisse tännuga, temma
öuedest sisse kitussega;
tännage tedda, kiitle tem-
ma nimme.

5. Sest Jehowa on hea,
temma heldus kestab ig-
gaweste, ja temma tõs-
sidus põlwest põlweni.

101. Laul.

Misuggused Ma- ja kohtowannemad
auusad ja õiged on.

1. Tatweti laul.

Seldussest ja kohtust tah-
han ma laulda, ja
sind, Jehowa! kites laulda.

2. Ma tahhan targaste
ommad asjad aiada il-
malaitmatta te peal; mil-
lal tülled sa mo jure?
Ma tahhan omma süd-
dame waggadusjes käia
ommas foias.

3. Ei ma tahha pah-
haretti asja omma silma
ette panna: ma wihtan
nende tööd, kes kõrwale
lähhawad, ei need pea
mitte mo seltsi jäma.

4. Üks pörane südda
peab minnust ärralahku-
ma, ei ma tahha mitte
holida sest, kes kurri on.

5. Kes sallaja omma

liggimesse peale keelt pek-
sab, tedda tahhan ma är-
rakautada; ei ma falli
sedda, kel ülbed silmad ja
hooplil südda on.

6. Mo silmad watawad
nende järrele, kes Ma
peal ustawad, et nemmad
minno jures ellawad: kes
ilmalaitmatta te peal käib,
se peab mo tener ollema.

7. Ei pea se mitte mo
kotta jäma, kes pettust
teeb; kes walstkust rägib,
se ei pea mo silma ette
mitte ikka jäma.

8. Igga hommiko kantan
minna keik wälad siit
maalt ärra, et ma Jeho-
wa liina seest keik ärra-
huffan, kes nurjatumat
tööd tewad.

102. Laul.

Kristusse ja igga willetsa laebbus,
palwe ja rõõm.

1. Ühhe willetsa palwe,
kui ta wägga turb on, ja
omma laebdust Jehowa
ette wälhawallab.

Jehowa! tule mo pal-
wet, ja mo küssenda-
minne tulgo so ette.

3. Ärra panne omma
pallet mitte warjule min-

no eest sel aial, kui mul kitsas kä on; põra omma kõrw mo pole, tule mind pea sel päwal, kui ma hüan.

4. Sest mo päwad on lõppenud nenda kui suits, ja mo luudfondid on är-rapõllend kui tulle sütes.

5. Mo südda on mah-halõdud ja ärrakuinud kui rohhi, et ma unnus-tan omma leiwa sömatta.

6. Minno luud on mo lihha külges kinni, mo õhtamisse heäle pärrast.

7. Ma ollen kõrwe liino sarnatseks sanud, ma olen kui õkul ärrahäwitud kohtades.

8. Ma walwan ja ollen kui üksik lind kattukse peal.

9. Mo waenlased laimawad mind keif se päwa: kes kui hullud mo peale käiwad, need waännuwad mo nimmega.

10. Sest ma söön tuhka kui leiba, ja seggan om-ma jomaaega nuttuga

11. Sinno sure melepah-handusse ja so wihha pär-rast; sest sa olled mind üllestõstnud ja mind was-to maad wissanud.

12. Mo päwad on kui warri, mis pitkemaks läh-häb, ja minna kuiwan ärra kui rohhi.

13. Agga sinna, Jehowa! jääd iggaweste, ja sinno mällestus põlwest põl-weni.

14. Kül sa tõused ülles ja hallastad Sioni peale; sest aeg on, et sa temma peale armo heidad, sest seatud aeg on kätte sanud.

15. Sest sinno sullastel on hea meel temma kiw-widest, ja neil on halle meel temma põrmo pärrast.

16. Siis kardawad pag-ganad Jehowa nimme, ja keif Ma kunningad sin-no auu:

17. Kui Jehowa saab Sioni ehitanud, ja saab nähtud omma auu sees,

18. Kui ta saab wada-nud nende palwe peale, kes üksi jäetud, ja nende palwet mitte laitnud.

19. Sedda peab kirja pandama tulleswa põlwe rahwale: siis se rahwas, mis luakse, wõib Jeho-wat kita.

20. Sest temma on ül-lewelt ommast pühhast

paigast näinud, Jehowa on taewast wadanud Ma peale,

21. Et ta wangide äg-gamist kuleks, ja lahti-peastaks surma lapsed,

22. Et nemmad Sionis peawad juttustama Jehowa nimme ja Jerusa-lemmas temma titust;

23. Kui rahwas ühtla-se koggutakse, ja funning-rigid, et nemmad Jeho-wat teniwad.

24. Eht temma kül mo rammo te peal rammaks teinud, ja mo päwad lüh-hendanud;

25. Siiski ütlen minna: Mo Summal! ärra kor-rista mind mitte ärra kest mo ea seest; sinno aastad kestawad põlwest põlweni.

26. Sa olled jo wan-nast male allukse pau-und, ja taewad on so kätte tö.

27. Nemmad lähhäwad huffa, agga sinna jääd seisma, ja keif need sa-wad wannaks kui kuub; sa wöttad neid muta nen-da kui ride, ja nemmad sawad mudetud.

28. Agga sinna olled se-samma, ja so aastad ei löppe mitte ärra.

29. So sullaste lapsed sawad elloasjet, ja nende suggu peab sinno ees finnitatud sama.

103. L a u l.

Jehowa helbust kibetakse neist, kes tebba tarbawad.

1. Laweti laul.

Mo hing! kida Jeho-wat, ja keif, mis minno sees, temma püh-ha nimme.

2. Mo hing! kida Jeho-wat, ja ärra unnusta mit-te temma heateggemisfi ärra,

3. Temma on se, kes keif üllekohto andeks annab, kes ärraparrandab keif so wiggadusjed.

4. Kes so ello lunnastab huffatussest, kes sind ehhi-tab heldusse ja hallastus-sega kui kroniga.

5. Kes sinno su täidab heaga, et so igga uest saab kui kotal.

6. Jehowa teeb õigust, ja annab kohhut keifile, kellele liga tehakse.

7. Ta on Mosessele om-

ma wiisid teada annud, Iisraeli lastele omma tegusid.

8. Hallastaja ja armuline on Jehowa, pitka melega ja rikkas heldussest.

9. Ei ta wotta löpmatta kowwaste waielda, egga iggaweste wihha piddada.

10. Temma ei te meile mitte meie patto möda, ja ei tasfu mitte meie lätte feik meie üllekohhut möda.

11. Sest ni kõrge kui taewas on ülle Ma, nenda wottab temma heldus wõimusse nende ülle, kes tedda kardawad.

12. Otsekui hommiko pool kangel on õhto poolt ärra, ni kaugele sadab ta meie ülleastumissed meist ärra.

13. Otsekui isja laste peale hallastab, nenda hallastab Jehowa nende peale, kes tedda kardawad.

14. Sest ta teab meie sündimist, se on temma meles, et meie põrm olleme.

15. Waese inimesse pä=

wad on kui rohhi, ta ütseb nenda kui öiefe wäljal;

16. Kui tuul temma ülle lähhäb, siis ep olle tedda ennam, ja temma asse ei tunne tedda mitte ennam.

17. Agga Jehowa heldus on iggawessest iggaweste nende peal, kes tedda kardawad, ja temma wigus jääb laste lastele,

18. Meile, kes temma seadust peawad, ja kes mötlewad temma lästimate peale, et nemmad nende järrele keefid.

19. Jehowa on omma aujärge taewas finnitannud, ja temma kuningriik wallitseb keifide ülle.

20. Kiitke Jehowat, teie, temma inglid, teie wäggewad wahwad, kes teie temma sanna järrele tete, temma sanna heält kuuldes.

21. Kiitke Jehowat, feik temma wäed, temma teenidrid, kes temma mele pärast tete.

22. Kiitke Jehowat, feik temma teud keifis temma wallitsusse paitus! Kida, mo hing! Jehowat.

104. Laul.

Jehowa teggusid libetaksje, et ta teit hästi lonud.

Sida, mo hing! Jehowat. Jehowa, mo Summal! sinna olled wägga suur, sure auu ja auustussega olled sa ennast kui ridega ehhitand.

2. Ta kattab ennast walgussega kui kuega, ta lautab taewad kui ühhe waeba wälja.

3. Ta kummitab weega ommad üllemad toad, ta teeb paksud pilwed ommaks töllaks, ta käib tule tibade peal.

4. Ta teeb ommad inglid tuleks, ommad teendrid legitsewaks tulleks,

5. Ta on Ma kindlaste raianud temma alluste peale, et se ei pea köikuma, ei ial, egga iggaweste.

6. Süggawusse kohha olled sa katnud otsetui kuega; wessi seisjs mägedede peal.

7. Sinno sötlemisse pärrast pöggenesid nemmad ärra, sinno kōue mürristamisest ruttasid nemmad ärra.

8. Nemmad tõusid mägedeks, nemmad waiusid orgudeks, sinna paita, mis ja nende allusseks olled pannud.

9. Sa olled raia pannud, ei nemmad lähhä sealt ülle, ei nemmad sa taggasi maad ärrakatma.

10. Sinna sadad hallikad orgude seest wälja, nemmad jootsewad mägedede wahhel.

11. Nemmad jootwad keik metsalissed, metseeslid aiawad omma janno ärra.

12. Liinud taewa altewad nende äre pessja, okste wahhel laulwad nemmad.

13. Ta kastab mäed omma üllemaist tubbade; sinno tehtud asjust saab sefinnane Ma kül.

14. Ta lassib rohho kaswata lojustele, ja orraksed innimeste tarwidusseks, et ta maast leiba wäljasadab.

15. Et wiin waese innimesse süddant rōmusstab, ja temma palle rōmsaks teeb ommast rammust,

ja leib waese innimesse
süddant finnitab.

16. Jehowa puud sawad
rammo kül, Libanoni
seedrid, mis ta istutand,

17. Kus lünnud pessa
tewad; tonefurgede maiad
on männad.

18. Kõrged mäed on kiw-
wikitse ja kaljud mäerot-
tide warjopaigad.

19. Ta on teinud ku
aegade arruks; päike teab
omma lojaminnemist.

20. Sa teed pimmedat,
et õ saab, siis romawad
wälja keif metsellajad,

21. Nored lõukoerad, kes
mõirawad, et saatsid mur-
da, ja et nemmad otsi-
wad Summala käest om-
ma toidust.

22. Tõuseb pääw, siis
lähhawad nemmad om-
ma teed, ja heidawad
mahha omma pessaesse.

23. Siis lähhäb inni-
menne wälja omma töö
kallale, ja omma tegge-
mist teggema õhtuni.

24. Kui sured on sinno
teud, Jehowa! ja olled
neid keif targaste teinud:
Ma on täis sinno pär-
randusfi.

25. Siin on suur merri
ja lai keigelt polelt! Seal
on ellajaid lifumas ilma-
arwamatta palju, pisso-
kessi ja furi.

26. Seal käiwad lae-
wad; se wallaskalla, mis
sinna walmistand, et ta
seal sees peab mängima.

27. Keif need otawad
sind, et sa neile nende
roa annad ommal aial.

28. Unnad sa neile, siis
korjawad nemmad kokko;
teed sa omma käe lahti,
siis sawad nende kõhjud
täis head.

29. Panned sa omma
palle warjule, siis tund-
wad nemmad hirmo; kor-
ristad sa ärra nende
waimo, siis heidawad
nemmad hinge ja sawad
jälle põrmuks.

30. Lassed sa omma
waimo wälja, siis luakse
neid, ja sinna teed Ma
näo ueks.

31. Au olgo Jehowale
iggaweste! Jehowa rõ-
mustab omma teggude
sees.

32. Kui ta watab Ma
peale, siis se wabbiseb;
Ta pudub mäggede kül-

ge, siis suitsewad nemmad.

33. Ma tahhan Jehowale laulda omma ello aial, ja omma Jummalat kites laulda, kunni ma alles ollen.

34. Olgo mo järrele-mõtleminne temma melest armas; minna tahhan Jehowa sees rõmustada.

35. Lõppego pattused Ma peält ärra ja välaid ärgo olgo ennam teys. Kida, mo hing! Jehowat, Halleluja.

105. L a u l.

Ritus ja tänno se eest, et Jummal
Israelele head teinud.

Tännage Jehowat, kuulutage temma nimme, andke teada rahwa seas temma teggusid.

2. Laulgetemmale, laulge tedda kites, kõnnelege teikist ta immeasjust.

3. Kiidelge temma pühha nimme pärrast, rõmustago nende südda, kes Jehowat otsiwad.

4. Mõudke Jehowat ja temma tuggewust, otsige temma palwet allati.

5. Piddage meles ta im-

measjad, mis temma teinud, temma immeteud ja ta kohtoasjad, mis temma su rätind.

6. Teie, Abraami, temma sullase, suggu, Jakobibi, ta ärrawallitsetud sullase, lapsed!

7. Temma on Jehowa, meie Jummal, temma kohtomõistmised on teige Ma peal.

8. Temma peab iggaweste omma seadusse meles, se sanna, mis ta tõutanud tuhhandest põlwest sadit,

9. Mis ta teinud Abraamiga, ja omma wande mis ta wandunud Isaafile,

10. Ja on sedda pannud Jakobile seatud wiisiks, Israeli iggawessets seadussets,

11. Ja öölnud: Sinule tahhan ma Kanaani Ma anda teie pärrisossa jauts.

12. Kui neid pissut olli, wägga pissut ja nemmad woõrad ollid sealsammas,

13. Ja nemmad käisid ühhest rahwast teise, üh-

hest kunningrigist teise rahwa jure.

14. Ei ta lastnud ei üht innimest neile liga tehha, ja nomis kunningaid nende pärrast:

15. Ärge putuge mo wöitud rahwa külge, ja ärge tehke mitte kurja prohwetitele.

16. Ja temma kutsus nälga Ma peale, ta wötis keik leiwa jätko ärra.

17. Ta läkkitas nende ele ühhe mehhe: Josepit müdi orjaks ärra.

18. Nemmad waewasid temma jalgo paktus, tedda ennast pandi raudo,

19. Seis aiaks, kui temma sanna töeks sai, kui Jehowa Sanna tedda olli selgetks sullatanud.

20. Siis läkkitas kunningas, ja lastis tedda lahtipeasta; kes mitme rahwa ülle wallitses, se teggi tedda lahti.

21. Temma seadis tedda isjandaks omma koia ülle, ja wallitsejaks keige omma pärrandusse ülle.

22. Et ta temma würs= tid pididi omma tahtmise järrele kinnisidduma,

ja temma wannemaid tar= kust öppetama.

23. Ja Israel tulli Egip= tusseste, ja Jakob olli kui woöbras Hami maal.

24. Ja Summal satis omma rahwale paljo sug= gu, ja teggi tedda wäg= gewamaks, kui temma waenlased.

25. Nenda pöras nende südda, et nemmad temma rahwast wihtasid, et nemmad temma sullaste wasto kawwalaste nõuu pidasid.

26. Ta läkkitas omma sullase Mosesse ja Maro= ni, tedda ta olli ärrawal= litsenud.

27. Need teggid temma kästud immetähhed nende seas, ja immeteud Hami maal.

28. Ta läkkitas pimme= dusse ja teggi keik pim= medaks, ja nemmad ei pannud temma sanna wasto.

29. Ta mutis nende wee werreks, ja surretas nende kallad.

30. Nende Ma kihhises täis konne nende kunnin= gatte lambrate sees.

31. Ta kästis, ja keif-
suggused pahhad linnud
ja täid tullid teige nende
raiaide peale.

32. Ta teggi nende wi-
ma rahheks, ja satis tul-
lelegid nende male.

33. Ja löi nende wina-
puud ja nende wigipuud
mahha, ja murdis puud
katti nende raia peal.

34. Ta kästis, siis tulli
ilmaarwamatta rohho-
tirtsusid, ja putlasid.

35. Ja nemmad söid keif
rohho nende maal ärra,
ja söid nende põllo wilja
ärra.

36. Temma löi ta keif
essimesesed poeglapsed
mahha, mis nende maal,
keif nende essimesse jöuo,

37. Ja satis neid hõb-
beda ja kullaga wälja, ja
ei olnud wiggast teddagi
nende sugguarrude seas.

38. Egiptus sai rööm-
saks, kui nemmad ärra-
läksid, sest hirm nende pär-
rast olli nende peale lan-
genud.

39. Ta lautas ühhe pil-
we wälja katteks, ja tuld,
mis piddi walget näita-
ma öje.

40. Nemmad pallusid,
ja ta lastis tulla wee-
wuttisid ja taewa leiwaga
täitis ta neid.

41. Ta teggi kaljo lahti,
et wet wäljajooksis, se
jooksis kui jõggi möda
põuast maad.

42. Sest temma mötles
omma pühha sanna peale,
ja omma sullase Abraa-
mi peale.

43. Ja satis omma rah-
wa rõmustussega wälja,
ja ommad ärrawallitse-
tud öiskamisega,

44. Ja andis neile pag-
ganatte Ma, et nemmad
teise rahwa werrewaewa
pärriid.

45. Sepärrast et nem-
mad temma seadmissed
piddid piddama, ja ta käs-
söppetusseid tähhele pan-
nema, Halleluja.

106. Laul.

Zännamatta Ißrael peab Jehowat
kittima, et ta helde.

1. Halleluja.

Zännage Jehowat, sest
temma on hea, sest
temma heldus kestab ig-
gawesseks aiaks.

2. Kes wöib Jehowa

wäggewaid teggusid ülles=
rätida, ja keif temma ki=
tust kulumada?

3. Wägga önsad on
need, kes hoiawad, mis
kohhus on, ja kes õigust
teeb iggal aial.

4. Mõttele mo peale, Je=
howa! nenda kui sul hea
meel on ommast rahwast;
tulle mind katsuma om=
ma õnnistusjega,

5. Et ma saan nähha
so ärrawallitsetud rahwa
head põlwe, et ma saan
rõmustada so rahwa rõ=
muga, et ma kiitlen so
pärriis õsaga.

6. Meie olleme patto
teinud omma wannemat=
tega, meie olleme ülle=
kohhut teinud, meie olle=
me välaste teinud.

7. Meie wannemad G=
giptusjes ep olle mitte
targaste ärraarwanud so
immeasjo, ei nemmad
polle meles piddanud so
wägga suurt heldust, ja
nemmad pannid wasto
merre äres, förkiatte mer=
re äres.

8. Agga temma peastis
neid ärra omma nimme

pärrast, et ta omma wäg=
ge pididi teada andma.

9. Ja temma sõitles för=
kiatte merd, siis sai se tah=
hedaks, ja satis neid min=
nema süggawamaist koh=
tadest läbbi, nenda kui
förbes.

10. Ja peastis neid selle
kääst, kes neid wihtas ja
lunnastas neid waenlase
kääst.

11. Ja wessi kattis nen=
de waenlased, ei jänud
ühtainust neist järrele.

12. Siis uskusiid nem=
mad temma sanno, nem=
mad laulsiid temma kitust.

13. Nemmad unustasiid
pea ärra temma teud, ei
nemmad odanud temma
tõutust.

14. Agga suur himmo
tulli nende peale förbes,
ja nemmad kiufasiid Sum=
malat tühjas lanes.

15. Ja temma andis
neile, mis nemmad pallu=
siid; agga ta läkkitas koe=
ratõwwe nende hinge him=
mo peale.

16. Ja nemmad kaetsesiid
leris Mosest, ja Aaronit,
sedda pühha Jehowa meest.

17. Ma teggi ennast lah=

ti, ja nelas Tatani ärra, ja mattis Abirami seltsi finni.

18. Ja tulluse põlles nende seltsis, tulleleef pan- ni need välad põllema.

19. Nemmad teggid was- sika Drebi mäe jures, ja kumardasid wallatud kuis ette.

20. Ja nemmad pannid omma auu asfemele ühhe härja kuis, mis rohto sööb.

21. Nemmad unnustasid ärra Jummalat omma ärrapeastjat, kes suri asjo teggi Egiptuses.

22. Immeasjo Hami maal, kartusse wäärt asjo kõrtiatte merre äres.

23. Ja temma lästis neid ärra kautada, kui ep olleks Moses, temma är- rawallitsetud, temma pal- le ees seisnud läbbimur- misse wasto, et ta pididi ärrapõörma temma tul- lise wihha, et ta neid mitte ärra ei rikkunud.

24. Ja nemmad põlga- sid ärra sedda iggatsetud maad; ei nemmad usku- nud temma sanna mitte,

25. Waid nurrisesid om- ma telkide sees; ei nem-

mad wõtnud Jehowa sanna kuulda.

26. Ja temma tõstis omma käe ülles nende wasto, et ta neid pididi lastma kõrbe langeta,

27. Ja et ta pididi nen- de suggu ärraheitma pag- ganatte sekka, ja neid laia- li wiskama made sisse.

28. Ja nemmad heitsid Paalpeori pole, ja söid furno jummalatte ohwrid.

29. Ja nemmad ärrita- sid Jehowat omma teg- gudega, nenda et nuhtlus wäggise nende peale tuli.

30. Siis seisid Pineas ja teggi kohhut, ja se nuht- lus sai ärrakeeldud.

31. Ja se on temmale õigusseks arwatud põlwest põlweni iggawesseks aiaks.

32. Nemmad wihhast- sid ta Tedda wägga Me- riba wee jures, ja Mo- sessele tuli pahha luggu nende pärrast.

33. Sest nemmad wih- hastasid wägga temma waimo, nenda et ta om- ma ulede seest sanno wäl- jaaias.

34. Ei nemmad kautand neid rahwast mitte ärra,

mis Jehowa neile olli
öölud;

35. Baid nemmad seg-
gasid ennast pagganatte-
ga, ja öppisid nende teud.

36. Ja nemmad tenisid
nende ebbajummalaid, ja
need said neile wörguta-
misse paelaks.

37. Ja nemmad ohwerda-
sid omma poege ja omma
tütrid kurja waimudele.

38. Ja wallasid ärra
wagga werd, omma poe-
gade ja omma tüttarte
werd, mis nemmad Ka-
naani Ma ebbajummalat-
tele ohwerdasid: ja se Ma
sai roppuks werresü läbbi.

39. Ja nemmad teggid
ennast rojasaks omma teg-
gemistega, ja ellasid hora
wisil omma teggudega.

40. Siis süttis Jehowa
wihha põllema omma
rahwa wasto, ja temma
pärriis ossa olli hirmus
temma melest.

41. Ja temma andis
neid pagganatte kätte, et
nende ülle wallitjesid need,
kes neid wihkasid.

42. Ja nende waenlased
teggid neile hädda, ja neid
allandati nende käre alla.

43. Mitmel korral peas-
tas temma neid; agga
nemmad teggid wasto of-
sa omma nõuuga, ja said
wäetimaks omma üllekoh-
to pärrast.

44. Ja temma näggi, et
neil kitsas kä olli, kui ta
nende karjumist kulis;

45. Ja mötles omma
seadusse peale nende pär-
rast, ja tahhetes omma
sure heldusse järrele.

46. Ja temma andis
neile hallastust nende kei-
tide ees, kes neid wangis
piddasid.

47. Peasta meid, Jeho-
wa, meie Jummal! ja
kogu meid pagganatte
seast, et meie so pühha
nimme tänname, ja kiit-
leme sinno kitussest.

48. Ribetud olgo Je-
howa, Israeli Jummal,
iggawessest aiast igga-
wesseks aiaks, ja keik rah-
was öölgo: Amen! Hal-
leluja.

107. L a u l.

Tännolaul, et Jehowa mõnne hädda
seest peastnud.

Tännage Jehowat, sest
temma on hea, sest

temma heldus on igga-
wessfels aiaks.

2. Sedda bölgö need
Jehowa ärralunnasta-
tud, kedda temma on
waenlase käest ärralun-
nastanud,

3. Ja on neid foggunud
nende maade seest, hom-
mito poolt ja öhto poolt,
pöhja poolt ja löuna poolt.

4. Nemmad ekfifid ärra
förbes tühja lane te peal,
ja ei leidnud mitte üht
liina, kus nemmad pid-
did ellama.

5. Neil olli nälg ja
janno, nende hing nörs-
les nende sees ärra.

6. Ja nemmad kissen-
dasid Jehowa pole, kui
neil kitsas kä olli: temma
peastas neid nende ah-
hastussest,

7. Ja satis neid öige
te peale käima, et nem-
mad läksid siina liina,
kus nemmad piddid ellama.

8. Tännago nemmad
Jehowat ta heldusse pär-
rast, ja temma immeas-
jade pärrast innimeste las-
te ees.

9. Sest temma annab
kül selle hingele, mis

püab sada, ja täidab näl-
jatse hinge heaga.

10. Need, kes istusid
pimmedusses, ja surma-
warjus, kinni willetsus-
ses ja raudus,

11. Sepärrast et nem-
mad Jummalä sannade
wasto pannid, ja laitsid
Reigetörgema nõuu.

12. Sest ta rudjus nen-
de süddame mahha wae-
waga; nemmad kommis-
tasid, ja ep olnud abbi-
meest.

13. Siis kiffendasid nem-
mad Jehowa pole, kui
neil kitsas kä olli, ja
temma peastas neid nen-
de ahhastussest;

14. Ja satis neid wäl-
ja pimmedussest ja surma-
warjust, ja kistus katti
nende juttad.

15. Tännago nemmad
Jehowat ta heldusse pär-
rast, ja ta immeasjade
pärrast innimeste laste ees.

16. Sest temma on wast-
uksed kattimurdnud, ja
raudpomid on ta katti-
rainunud.

17. Jölledad waewati
omma ülleastumisse pär-
rast, mis nemmad wifits

wötnud, ja omma sure
üllekohto pärrast;

18. Keit roog olli hir-
mus nende melest, ja nem-
mad said surma wärra-
watte liggi:

19. Siis küssendasid nem-
mad Jehowa pole, kui
neil kitsas kä, ja temma
peastas neid nende ah-
hastussest.

20. Ta läkkitas omma
sanna ja parrandas neid,
ja peastas neid nende
huffatusse aukude seest.

21. Tännago nemmad
Jehowat ta heldusse pär-
rast, ja ta immeasjade
pärrast innimeste las-
te ees.

22. Ja ohwerdago nem-
mad tänno ohwrid, ja
juttustago nemmad tem-
ma teggusid öiskamisega.

23. Kes laewadega mer-
re peal käisid, kes omma
asjo aiapid sure wee peal;

24. Kes Jehowa teggu-
sid näggid, ja ta imme-
asjo süggawusses;

25. Sest temma ütles,
ja satis tanget tuult töus-
ma, ja töstis selle lae-
ned kõrgele;

26. Nemmad läkfid ülles

taewa pole, nemmad läk-
fid alla merre haudades-
se, et nende hing ärra-
fullas kes önnetuskes;

27. Nende meel käis
üumber, ja nemmad wa-
rusid kui joobnud, ja keit
nende tartus nelati ärra.

28. Ja nemmad küssen-
dasid Jehowa pole, kui
neil kitsas kä, ja ta satis
neid nende ahhastusse
seest wälja;

29. Ta pöras kange tule
waitseks ilmaks, nenda et
nende laened soiko jäid.

30. Siis römustasid
nemmad, et laened soiko
jänud, ja et ta neid saat-
nud süüna saddamasse,
kuhho nemmad tahtsid.

31. Tännago nemmad
Jehowat ta heldusse pär-
rast, ja ta immeasjade
pärrast innimeste laste
ees.

32. Ja nemmad töstko
tedda sureks rahwa kog-
godusses, ja kiitko nem-
mad tedda seal, kus wan-
nemad istuwad.

33. Jöed teggi temma
kõrweks, ja weehallikad
kuiwaks maak;

34. Wilja maad pahhaks

nõmmemaats nende kur-
jusse pärrast kes seal el-
lawad.

35. Ja teggi kõrwe jär-
weks, ja pöuase Ma hal-
litaks.

36. Ja ta panni süna
ellama näljatsed, et nem-
mad linna pidid wal-
mistama elvassemeks.

37. Ja nemmad külwa-
sid põldusid, ja istutasid
winamäggesid, ja nem-
mad pannid wilja tokko.

38. Ja temma õnnistas
neid, et neid sai wägga
paljo, ja nende lojusid
ei wähhendand temma
mitte.

39. Agga kui neid wähh-
hendakse, et nemmad pea-
wad mahha kumardama
kurjade abhastamisse ja
murre pärrast;

40. Siis wallab ta lait-
mist würstide peale, ja
sabad neid efsima tühja
male, kus ep olle teed.

41. Agga ta üllendab
waest willetsusse seest, ja
panneb temma sugguwös-
sa figgima kui puddolo-
jusjed.

42. Diglased näwad sed-
da, ja jawad rõõmsaks,

ja igga pöratse melega
peab omma su tinnipid-
dama.

43. Kes on tark, ja hoiab
sedda, et nemmad Jeho-
wa suurt heldust wõitsid
tähhele panna?

108. Laul.

useititud iggatsewad Kristusse kun-
ningrigi tullemist.

1. Taweti laul ja luggu.
Walmis on mo südda,
Summal! ma tahhan
laulda, ja tites laulda,
ja minno hing ka.

3. Urta ülles, nabli-
mäng ja kannel; ma tah-
han toido aial üllesär-
rata.

4. Ma tahhan sind tän-
nada, Jehowa! rahwa
seas, ja sind tites laulda
innimeste seas.

5. Sest suur on so hel-
dus taewast sadik, ja so
tõddeüllemist pilwist sadik.

6. Summal! üllenda en-
nast ülle taewaste, ja
omma auu teik ülle ma-
ilma.

7. Et so armotesjed saak-
sid ärrapeastetud, peasta
omma parrema täega, ja
wasta mulle.

8. Summal on rätinud ommas pühhas paitas; ma tahhan römo pärrast hüppata, ma tahhan Selemi ärrajaggada ja Sufofi orro ärramoõta.

9. Kilead on minno pärralt, Manasse on minno pärralt, ja Ewraim mo Beä finnitus, Juda on mo kääsoandja.

10. Moab on mo pesforiist, Edomi rahwa peale heidan ma omma tinga; ma öiskan Wilistite pärrast.

11. Kes wiib mind tugewa liina sisse? Kes juhhatab mind Edomist sadif?

12. Eks mitte sinna, Summal, kes sa meid olid ärraheitnud, ja ei läinud mitte wälja, oh Summal! meie söawäega?

13. Anna meile abbi waenlaste wasto, sest innimesse abbi on tühhine.

14. Summalaga tahhame meie wahwaste tehha, ja temma tassab meie waenlased ärra.

109. Laul.

Kristus taebab Jubite ja Juba pärrast: nende nihtlus.

1. Laweti laul üllema mängimehhele antud.

Mõ kitusse Summal! ärra olle wait;

2. Sest nemmad on öäla su ja pettise su mo wasto lahtiteinud, nemmad on minnuga rätinud walstusse telega,

3. Ja wihtamisse sanadega on nemmad mo ümber tulnud, ja taplewad mo wasto ilma minno süta.

4. Se eest, et ma neid armastan, on nemmad mo wastased; agga ma seisjan ikka palwes.

5. Ja nemmad tewad mulle kurja hea eest, ja wihtawad mind mo armastamisse eest.

6. Panne üks öäl temma ülle, ja Sadan seisko temma parremal kael.

7. Kui ta peale lohjut mõistetakse, siis mingo ta wälja kui üks öäl, ja temmapalwe olgo pattuks.

8. Temma päiwi olgo pissut, temma ammet sago teine.

9. Temma lapsed sago waesiks lapsiks, ja temma naene lestnaeseks.

10. Temma lapsedki hul- kugo ikka ümber ja fer- jago, omma ärrahäwi- tatud kohtadest ärrapel- letatud.

11. Sago tassowötja ärrawötma feit, mis tem- mal on, ja woörad risu- go ärra temma werre- waewa.

12. Ärgo olgo temmal ei leddagi, kes temma wasto ikka helde olleks, ja ärgo olgo leddagi, kes temma waeste laste peale armo heidaks.

13. Temma sugguwösso sago pärrast tedda ärra- kautatud, ja teises põl- wes sago nende nimmi ärrakustutatud.

14. Nende wannematte üllekohhus seisko Jehowa meles, ja ärgo sago tem- ma emma pat mitte ärra- kustutatud.

15. Olgo need Jehowa ees allati, ja Temma kau- tago Ma pealt nende mäl- lestusse ärra.

16. Sepärrast et temma meles ei olnud head teh-

ha, waid ta kiusas tag- ga sedda willetsjat ja waest meest, kel ruskuks pekstud südda olli, et ta tedda piddi ärrasurmama.

17. Temma on ärra- wandumist armastanud, ja se on ka temma kätte tulnud; ja temmal ei olnud head meelt önnis- tamisest, ja se on kau- gele temmast ärralainud.

18. Ja temma on ärra- wandumisse kui kae selga pannud, ja se on kui wesji temma sissekonna sisse lainud, ja kui ölli temma lufontide sisse.

19. Se olgo temmale kui kuub, miska ta ennast kattab, ja kui wö, mis ta allati wöle panneb.

20. Se on nende pall Jehowa käest, kes mo wastased on, ja kes kur- ja rägiwad mo hinge wasto.

21. Ja sinna, Jehowa, Issand! seisa mo eest om- ma nimme pärrast, sest so heldus on mo jahhu- taja, peasta mind.

22. Sest minna ollen wil- lets ja waene, ja mo südda on läbbipistetud mo sees.

23. Ma pean ärrajöud= ma kui warri, mis pitte= maks lähhäb, ma saan ärraetud kui rohhotirts.

24. Mo põlwed nõtku= wad paastumissest, ja mo lihha lõppeb ärra, kui õlli lambist.

25. Ma ollen neile teu= tussfeks sanud; kes mind näwad, wangutawad om= ma Pead.

28. Aita mind, Jehowa, mo Jummal! peasta mind omma heldusse järrele.

27. Et nemmad tund= wad, et se sinno käsfi on, et sinna, Jehowa, sedda teed.

28. Kui nemmad ärra= waännuwad, siis õnnis= tad sinna: kui nemmad pealekippuwad, siis pea= wad nemmad häbbene= ma; agga so sullane sago rõõmsaks.

29. Mo wastased wõtfo teutusse kui tue ennese selga, ja katfo ennast om= ma häbbiga, kui tuega.

30. Ma tahhan Jeho= wat wägga tännada om= ma suga, ja rahwa hul= ga seas tedda fita;

31. Sest ta seisab waese

parremal polel, et ta tedda peastab neist, kes temma hinge peale koh= hut mõistawad.

110. Laul.

Kristus on meie kunningas, prohwet ja illem preester.

1. Tatweti laul.

Jehowa on öölnud mo Issandale: Jstu mo parrema täele, senni kui ma saan so waenlased pannud so jalgealluseks järjeks.

2. Sinno tuggewa wal= litsusse leppi läkkitab Je= howa Sionist, wallitse kest omma waenlaste hulgas.

3. So rahwas walmis= tab rõmuga pühhas eh= tes ohwrid so wõido pä= wal; so nored söddiad on kui kaste sündinud koido lapskoiast.

4. Jehowa on wandu= nud, ja temma ei kahhet= se sedda mitte: sinna ol= led preester iggaweste Mektijedeke wisi järrele.

5. Se Issand, kes so parremal kael on, wõt= tab kunningaid omma wi= ha päwal mahhapeksta.

6. Temma mõistab kohhut pagganatte seas, ta täidab keit furno kehha-dega; ta peksab mahha se Pea, mis ühhe sure Ma ülle on.

7. Temma joob jöest te äres; sepärrast tõstab ta omma Pea ülles.

111. L a u l.

Jehowa tööb libetasse, ihho, hinge polest.

1. Halleluja.

Ma tännan Jehowat keigest süddamest õiglaste sallajas nõupidamisest ja koggodusest.

2. Sured on Jehowa teud; neid nõutakse keitist, kennel neist hea meel on.

3. Temma töö on suur au ja auustus, ja temma õigus seisab iggaweste.

4. Temma on ühhe mälestusse teinud omma immeasjadele: armolinne ja hallastaja on Jehowa.

5. Temma annab toidust neile, kes tedda kardawad, temma mõtleb iggaweste omma seadusse peale.

6. Omma teggude rammo kulutab temma omma rahwale, et ta neile

annaks pagganatte pärris ossa.

7. Temma kätte tööd on tödde ja kohhus; tössised on keit temma kästimisest;

8. Neid toetakse ikka ja iggaweste; neid anti töes ja õigusse wiisil.

9. Temma läffitab ärälunnastamisse omma rahwale, temma finnitab omma seadusse iggawests; pühha ja kartusse wäärt on temma nimmi.

10. Jehowa kartus on tarkusse hakkatus; hea mõistus on neil keitil, kes sedda möda tewad; Temma kästimiste titus seisab iggaweste.

112. L a u l.

Selle õnnis põlw, kes Jehowat süddamest kardab.

1. Halleluja.

Wägga õnnis on se mees, kes Jehowat kardab, kel wägga hea meel on temma käskudest.

2. Temma suggu peab wäggen ollema Ma peal; õiglaste suggu peab ollema õnnistatud.

3. Barra ja riffus on

temma toias, ja ta õigus seisab itka.

4. Pimmedusses tõuseb walguš õiglastele; armolinne ja hallastaja ja õige on Summal.

5. Õnnis on se mees, kes armolinne on, ja laenuš annab; kes ommad asjad üllespeab, nenda kui lohhus on.

6. Sest ta ei pea ial mitte kõituma; üks õige jääb iggawesses mälles= tusses.

7. Kurja kõnnet ei kardada temma mitte; kindel on temma südda ja lo= dab Jehowa peale.

8. Toetatud on temma südda, ei ta kardada mitte senni kui ta saab nähha omma waenlastest, mis ta tahhab.

9. Ta külbab ja annab waestele; temma õigus seisab itka; temma sarw tõstetakse sureks auu sees.

10. Säl nääb sedda, ja temma meel lähhäb pah= hats, ta firristab ham= baid, ja sullab ärra; vä= latte iggatseminne lähhäb huffa.

113. Laul.

Jehowa auu fidetakse; ta annab allandlittudele armo.

1. Halleluja.

Siitte, Jehowa sullased!
Siitte Jehowa nimme.

2. Jehowa nimmi olgo fidetud nüüd ja iggaweste.

3. Päwa tõusmisest tem= ma lojaminnemisest sa= dit olgo fidetud Jehowa nimmi.

4. Jehowa on kõrge keit üle pagganatte, temma au on üle taewaste.

5. Kes on jesuggune, kui Jehowa, meie Sum= mal, kes kõrgesse läinud istuma?

6. Kes ennast allandab watama, mis taewas ja Ma peal on.

7. Kes üllestöstab pör= mo seest alba, kes santi üllendab sõnniko pealt,

8. Et ta panneb tedda istuma üllematte kõrwa, ommo rahwa üllematte kõrwa.

9. Kes sadab, et se, kes figgimatta toias ellab, saab röömsaks lapse em= maks. Halleluja.

114. Paul.

Ruiba Iisrael Egiptusse maalt on wäljawidub.

Sui Iisrael Egiptussest wäljaläks, ja Jakobisuggu umbkeelse rahwa jurest,

2. Siis sai Juda temma pühhaks rahwaks, ja Iisrael temma wallitsusse rahwaks.

3. Merri näggi ja pöggenes: Jordan pöras ümber taggast.

4. Mäed hüppasid nenda kui järäd, mäefingud nenda kui lamba talled.

5. Mis sul olli, merri, et sa pöggenesid? sinna Jordan, et sa ümberpörasid taggast?

6. Teie mäed, et teie hüppasite kui järäd, teie mäefingud kui lamba talled?

7. Oh sinna Ma! kardawärrisedes Iisanda pallest, Jakobisummala pallest,

8. Kes mutis kaljo järweks, keigeköwwema kiwitaljo weehallitaks.

115. Paul.

Jehowa on auu wäärt, kes meid wäib ja tahhab önnistada.

Gi mitte meile, Jehowa! ei mitte meile, waid

omma nimmele anna auu, omma heldusse pärrast, omma töe pärrast.

2. Mispärrast peawad pagganad üttelema: Kus on nüüd nende Summal?

3. Agga meie Summal on taewas, temma teeb teit, mis ta tahhab.

4. Nende ebbajummalad on hõbbe ja tuld, inimeste kätte tö.

5. Su on neil, ja nemmad ei rägi mitte; filmad on neil, ja nemmad ei nä mitte.

6. Kõrwad on neil, ja nemmad ei kule mitte; ninna on neil, ja nemmad ei tunne haiso.

7. Käed on neil, ja nemmad ei wõi katsuda; jallad on neil, ja nemmad ei kõnni; nemmad ei kõnnele ommast kurgust.

8. Otskui nemmad on, nenda on need, kes neid tewad, ja iggaüks, kes nende peale lodab.

9. Iisrael! loda Jehowa peale; sesamma on nende abbi ja nende kilp.

10. Aaroni suggu, lootke Jehowa peale; sesam-

ma on nende abbi ja nende kilp.

11. Kes teie Jehowat kardate, lootke Jehowa peale; sesamma on nende abbi ja nende kilp.

12. Jehowa mötleb meie peale, temma õnnistab; temma õnnistab Israeli suggu, ta õnnistab Aaroni suggu.

13. Ja õnnistab neid, kes Jehowat kardavad, piisofessi ni hästi kui suri.

14. Jehowa liisago teile weel õnne jure, teile ja teie lastele.

15. Teie olete Jehowa õnnistatud, kes taewa ja Ma on teinud.

16. Taewas, taewas on Jehowa pärralt, ja Ma on ta annud innimeste lastele.

17. Surnud ei tida mitte Jehowat, egga need teit, kes allalähkawad sinna waitse woõga paika.

18. Agga meie tahhame Jehowat kita nüüd ja iggaweste. Halleluja.

116. Laul.

Palwe willetfusse aial; tänno, kui Jesand peastab.

Ma ollen rõmus, et Jehowa tuleb mo

heält, ja mo allandlikkusi pallumisfi.

2. Et ta omma kõrwa mo pole pörab, tahhan minna omma ello aia tedda appi hüda.

3. Paljo surma wallo sai mo ümber, ja pörgo ahhastussed juhtusid mulle; ma leidfin kitsikust ja murret.

4. Agga ma hüüdsin Jehowa nimme appi: oi: oi! Jehowa peasta mo hing!

5. Armolinne on Jehowa ja õige, ja meie Jummal on hallastaja.

6. Kohtlased hoiab Jehowa; ma ollen alwaks sanud, ja ta satis mulle abbi.

7. Pöra ümber, mo hing! omma hingamisje jure, sest Jehowa teeb sulle head.

8. Sest sinna kissud mo hinge surmast ärra, mo filmad filmaweest, mo jalla takkifemissest.

9. Ma tahhan ikka kãia Jehowa ees ellawatte made peal.

10. Ma ussun, sest rã-

gin minna, ma olin sure
res waewas.

11. Ma ütlesin ommas
wärrisemisjes: Keik inni-
messed on wallekkud.

12. Mis pean ma Jehowale
tassuma keige
temma heateggemiste eest
minno wasto?

13. Se sure önnistusse
karrika tahhan ma wötta,
ja Jehowa nimme appi
hüda.

14. Ömmad töutusjed
tahhan ma Jehowale
tassuda, kül keige ta rah-
wa nähhes.

15. Kallis on Jehowa me-
lest temma waggade surm.

16. Oh Jehowa! ma
ollen jo so sullane, min-
na ollen so sullane, so
ümardaja poeg; ja olled
mo juttad lahtipeastnud.

17. Sulle tahhan ma oh-
werdada tänno ohwri, ja
Jehowa nimme appi hüda.

18. Ömmad töutusjed
tahhan ma Jehowale tas-
suda, kül keige ta rahwa
nähhes,

19. Jehowa koia buede
peal kest paikas sinno
sees, oh Jerusalem! Hal-
leluja.

117. Paul.

Kristusse armoriit tulles pagganatte
tassuks.

Sittke Jehowat keit pag-
ganad! auustage ted-
da keit rahwas!

2. Sest temma heldus
on meie ülle wöimust
wötnud, ja Jehowa töd-
de jääb iggawessesks aiaks.
Halleluja.

118. Paul.

Tänno Kristusse heldusse ja lunnas-
tamisse eest.

Tännage Jehowat, sest
ta on hea, sest tem-
ma heldus jääb iggawes-
sesks aiaks.

2. Et öölgo nüüd Is-
rael, et temma heldus on
iggawessesks aiaks.

3. Et olgo nüüd Maroni
suggu, et temma heldus
on iggawessesks aiaks.

4. Et öölgo nüüd, kes
Jehowat kardawad, et
temma heldus on igga-
wessesks aiaks.

5. Kitfikussjest ollen ma
Jehowat appi hüüdnud;
Jehowa wastas mulle ja
jatis mind laggedale.

6. Jehowa on minnuga,
ei ma kardada mitte; mis

wõib innimenne mulle
tehha?

7. Jehowa on mulle
nende aasemel, kes mind
aitawad; sepärrast saan
ma nähha neist, kes mind
wihtawad, mis ma tahhan.

8. Parrem on Jehowa
jure kippuda, kui inni=
messe peale lota.

9. Parrem on Jehowa
jure kippuda, kui würsti=
de peale lota.

10. Keif pagganad on
mo ümber tulnud; Je=
howa nimmel tahhan ma
neid kül mahhatõugata.

11. Nemmad on mo
ümber tulnud, kül nem=
mad on mo ümber tul=
nud; Jehowa nimmel
tahhan ma neid kül mah=
hatõugata.

12. Nemmad on mo
ümber tulnud kui messi=
lased, nemmad on ärra=
kustutud kui kibbowitsa
tullute: Jehowa nimmel
tahhan ma neid kül mah=
hatõugata.

13. Mind lütkati wal=
juste, et ma piddin lan=
gema; agga Jehowa ai=
tas mind.

14. Jehowa on mo tug=

geuus ja titusse laul;
sest temma on mulle ab=
biks sanud.

15. Distamisse ja wõi=
do laul on õigete maia=
de sees: Jehowa parram
käsfi teeb teif wahwaste.

16. Jehowa parram
käsfi on ennast sureks
tõstnud, Jehowa parram
käsfi teeb teif wahwaste.

17. Ei ma kül surre,
waid jään ellama, ja
tahhan Jehowa teggusid
juttustada.

18. Jehowa farristab
mind rängaste; agga ta
ei anna mind mitte sur=
ma kätte.

19. Tehke mulle õigus=
se wärrawad lahti: ma
tahhan neist sissemiina,
ja Jehowat tännada.

20. Se on Jehowa
wärraw; õiged lähhäwad
sealt sisse.

21. Ma tahhan sind tän=
nada, et sa mind wõt=
nud kuulda, ja olled mul=
le abbiks sanud.

22. Se kiwwi, mis ho=
ne ehhitajad on ärra=
põllanud, se on nurga=
kiwwiks sanud.

23. Jehowa käest on se

sündinud, se on imme-
asfi meie silma ees.

24. Se on se pääw,
mis Jehowa on teinud :
olgem wägga rõõmsad,
ja rõmustagem temmast.

25. Oh Jehowa! et
peasta nüüd ärra, oh
Jehowa! et sada sedda
hästi korda.

26. Ünnistud olgo se
kes tulleb Jehowa nim-
mel; meie ünnistame teid
Jehowa koias.

27. Se on Jummal,
Jehowa, kes meile on
paistnud kui walgus; eh-
hitage lehtokstega altari
temma sarwedest sadik.

28. Sinna olled mo
Jummal, ja minna tah-
han sind tännada, mo
Jummal! sind tahhan ma
sureks tõsta.

29. Tännage Jehowat,
sest temma on hea, sest
temma heldus jääb igga-
wessfeks aiaks.

119. Laul.

Jummala sanna ja jummalakartlikko
ello libetaks.

Wägga õnsad on need,
kelle ello te on ilma-
laitmatta, kes käiwad Je-

howa kässoõppetusse jär-
rel.

2. Wägga õnsad on, kes
temma tunnistused pea-
wad, ja keigest süddamest
tedda tagganõuawad.

3. Need ei te tõeste mit-
te kõwwerust, ja käiwad
temma teede peal.

4. Sinna olled kästinud
ommad käskimissed sure
holega piddada.

5. Oh et mo ello teed
saaksid finnitatud, et sin-
no seadmissed saaksid pe-
tud!

6. Siis ei sa minna häb-
bi fiske, kui ma keige so
käskude peale watan.

7. Ma tahhan sind õig-
lastest süddamest tännada,
kui ma õppin so õigusse
kohtoseadusfed.

8. Ma tahhan piddada
so seadmissed, ärra jätta
mind mitte kauaksmahha.

9. Miska teeb üks noor
innimenne omma teraa
selgeks? kui ta ennast
peab sinno sanna järrele.

10. Ma nõuan sind kei-
gest ommast süddamest
tagga, ärra lasse mind
ekfida sinno käskudest.

11. Ma pamen so san-

na tallele omma südda-
messe, et ma patto ei te
sinno wasto.

12. Kidetud olgo sinna,
Jehowa! õppeta mind
omma seadmissi.

13. Omma uledega jut-
tustan ma teiki sinno su-
fanna kohtoseadussi.

14. Mul on rõõm so
tunnistuste te pärrast,
ennam kui teigesugguse
riffusse pärrast.

15. Ma mötlen järrele
so käskimissed, ja watan
sinno teraddade peale.

16. Ma jahhutan enmast
so seadmistega, ei ma un-
nusta mitte ärra sinno
fanna.

17. Te head omma sul-
lasele, et ma ellan ja
hoian sinno fanna.

18. Te lahti mo filmad,
et ma nään Sinno im-
measjo so kässoõppetus-
sest.

19. Ma ollen woõras
Ma peal, ärra panne en-
nese käsko mitte minno
eest warjule.

20. Minno hing on rus-
sukš läinud iggatsemis-
se pärrast so kohtoseaduste
järrele iggal aial.

21. Sa sõitled neid, kes
uhked ja ärranetud on, kes
eksiwad so käskudest.

22. Wereta mo pealt
ärra laimaminne ja lait-
minne, sest ma pean so
tunnistussed.

23. Würstidki istuwad
ja kõnnelewad isfetekis
wasto mind; agga so
sullane mötleb järrele
sinno seadmissed.

24. So tunnistussed on
ka mo rõmustajad, ja mo
nöuandjad.

25. Mo hing on põrmo
külges finni; te mind el-
lawaks omma fanna jär-
rele.

26. Sulle ma juttustan
omma tesid, ja sa kuled
mind; õppeta mind en-
nese seadmissi.

27. Anna omma käski-
miste wiisid mulle ärra-
mõista; siis tahhan ma
so immeasjad järrele
mõelda.

28. Mo hing nõrteb är-
ra melehäarmi pärrast;
linnita mind omma san-
na järrele.

29. Walstusse wiisid sa-
da minnuft ärra, ja anna

mulle armust omma käs-
soöppetust.

30. Ma ollen ärrawal-
litsenud tössidusse wiwid,
ma ollen ennese ette sead-
nud so kohtoseadusjed.

31. Ma pean finni so
tunnistusfiist: Jehowa!
ärra lasse mind mitte
häbbi sisse sada.

32. Ma jooksen so käs-
tude teed, sest sa olled mo
süddamele laia Ma teinud.

33. Öppetä mind, Je-
howa! omma seadmiste
teed, et ma sedda hoian
otsani.

34. Anna mulle möis-
tust, et ma pean so käs-
soöppetusse, ja sedda hoian
keigest süddamest.

35. Talluta mind om-
ma kästude jalgte peale,
sest mul on hea meel sest-
sammas.

36. Käna mo südda om-
ma tunnistuste pole, ja
ei mitte ahnukse pole.

37. Pöra mo filmad
ärra tühja watamast, te
mind ellawaks omma te
peal.

38. Rinnita omma san-
na omma sullasele, se sa-
dab sind kartma.

39. Sada ärra mo teu-
tus, mis ma kardan, sest
so kohtoseadusjed on head.

40. Wata, ma iggatsen
so käskimiste järrele; te
mind ellawaks omma vi-
gusse läbbi.

41. So heldus tulgo
mulle, Jehowa! ja so ön-
nistus so sanna järrele.

42. Et ma wöin kosta
ühhe sanna sellele, kes
mind laimab; sest ma lo-
dan so sanna peale.

43. Ärra kisku ial min-
no suust töe sanna, sest
ma lodan so kohtoseadus-
se peale.

44. Ja ma tahhan hoi-
da so kässööppetust allati,
ikka ja iggaweste.

45. Ja tahhan ikka käia
laia Ma peal, sest ma
nöuan so käskimisji.

46. Ja ma tahhan rä-
tida so tunnistusfiist kun-
ningatte ette, ja ei mitte
häbeneda.

47. Ja ma tahhan en-
nast jahhutada sinno käs-
tudega, mis ma armastan.

48. Ja ma töstan om-
mad käed ülles so kästude
pole, mis ma armastan,

ja mötlen järrele so seadmissed.

49. Mälleta omma sulase heaks omma töutusse sanna, mis peale sa mind olled pannud lootma.

50. Se on mulle rõmus-tamisses mo willetsuses, et so sanna mind elawaks teeb.

51. Uhted pillawad mind üpris wägga, fiiski ei falla ma mitte ärra so kässoppetusesest.

52. Ma ollen möelnud, Jehowa! so öige nuhtlusse peale wannast aiaist, ja ollen rõmustatud.

53. Jällestus on mind finniwötnud nende wälalte pärrast, kes so kässoppetusse mahhajättawad.

54. So seadmissed on mo kitusse laulud olnud minno woörapölwe koias.

55. Ma tulletan, Jehowa! öse so nimme omma mele, ja hoian so kässoppetust.

56. Se on mulle olnud rõmuks, et ma ollen sinno kässtmisshed piddanud.

57. Jehowa on mo osja; jedda ollen ma wöl-

nud, et ma so sannad hoian.

58. Ma pallun so Walle ees allandlikkult teigest süddamest, olle mulle armolinne omma sanna järrele.

59. Ma arwan ärra omma teed, ja pöran omma jallad jälle so tunnistuste pole.

60. Ma töttan, ja ei wiwi so käsusid piddamatta.

61. Wälatte hulgad koguwad mo ümber: agga minna ei unnusta mitte so kässoppetust.

62. Rest wöd töusen ma ülles, sind tännama so öige kohtoseaduste pärrast.

63. Minna ollen nende teikide seltsimees, kes sind kardawad, ja so kässtmisshed hoiawad.

64. Jehowa! mailm on täis sinno heldust; öpeta mind omma seadmissi.

65. Sinna, Jehowa! olled head teinud omma sullasele omma sanna järrele.

66. Öpeta mind head mõistust ja tundmist, sest ma usjun so käsusid.

67. Ennego mind allan-
datti, eksiin minna: agga
nüüd hoian ma sinno
sanna.

68. Sinna olled hea,
ja teed head; öppetä mind
omma seadmisfi.

69. Uhted seuwad mo
wasto wallet kokko: agga
minna pean teigest süd-
damest so käskimissed.

70. Nende südda on
angunud kui rasw: agga
ma jahhutan ennast so
käsoöppetussiega.

71. Se on mulle hea,
et mind on allandatud,
et ma so seadmissed
öppin.

72. So ju käsoöppe-
tus on mulle kallim, kui
mitto tuhhat kuld- ja
höbбетükki.

73. Sinno käed on mind
teinud ja mind walmis-
tanud; anna mulle möis-
tust, et ma öppin sinno
käsjud.

74. Kes sind kardawad,
näwad mind ja rõmus-
tawad, et minna so san-
na peale ollen lootnud.

75. Ma tean, Jehowa!
et so nuhtlussed on sel-
ged öiged, ja et sa mind

ustawast melest olled al-
landanud.

76. Et olgo so heldus
mind rõmustamas, nen-
da kui sinna omma sul-
lasele olled rätinud.

77. So hallastussed
tulgo minno peale, et
ma ellan, sest so käso-
öppetus on mo jahhuta-
minne.

78. Sago häbbisse uh-
ked, et nemmad mind tah-
hawad walskussiega rik-
tuda: agga minna möt-
len järrele so käskimissed.

79. Siis tullewad jälle
minno jure need, kes sind
kardawad, ja so tunnis-
tusfi tunnewad.

80. Mo südda olgo
täieste wagga so sead-
miste sees, et ma ei sa
häbbisse.

81. Mo hing on ärra-
löppenud, so abbi odates:
ma lodan so sanna peale.

82. Mo filmad on ärra-
löppenud so sanna oda-
tes, et ma ütlen: Millal
tahhad sa mind jahhu-
tada?

83. Sest ma ollen kui
nahkasti suitsus; so sead-

missi ei unnusta ma mitte ärra.

84. Mitto päwa on weel so sullasel? Millal mõistad sa kohhut nende peale, kes mind taggatusawad?

85. Ühted on mulle auksid kaewanud, ei sünni se sinno kässoöppetusega ühte.

86. Keit so käsjud on tössised: nemmad tiusawad mind tagga walskusega, aita mind.

87. Nemmad tewad pea otsa mo peale Ma peal! agga minna ei jätta mitte mahha so käskimisfi.

88. So heldusse järrele te mind ellawaks, et ma hoian so su tunnistust.

89. Sinna, Jehowa! jääd iggaweste, so sanna jääb kindlaste seisma taewas.

90. Põlwest põlweni kestab so tössidus: sa oled maad kinnitanud, ja se seisab.

91. So kohtoseaduste pärrast seisawad nemmad weel tänapäwani, sest need on keit sinno sulased.

92. Kui sinno kässoöppetus ep olleks mo jahutaminne olnud, siis olleksiu ma ommas willetsuses hukka läinud.

93. Minna ei tahha ial so käskimisfi ärraunnustada, sest nende läbbi olled sa mind ellawaks teinud.

94. Sinno pärralt ollen minna, peasta mind, sest ma nõuan so käskimisfi.

95. Dälad wahhiwad mind, et nemmad wõitsid mind hukka sata: agga ma pannen tähhele so tunnistused.

96. Igga keigekallima asja otsa ollen ma näinud: agga sinno käst on otsata lai.

97. Kui wägga armastan minna so kässoöppetust! iggapäaw mötlen ma sedda järrele.

98. So käskude läbbi teed sa mind targemaks, kui mo waenlased on, sest need on mo kä iggaweste.

99. Ma ollen targem kui keit need, kes mind öppetäsid, sest ma mötlen järrele so tunnistused.

100. Ma mõistan en-

nam tui wannad, sest ma pean so käsümisfed.

101. Ma kelan ommad jallad ärra teige turja teraa eest, et ma wöitsin hoida sinno sanna.

102. Minna ei lahku so kohtoseadusfist, sest sinna öppetad mind.

103. Kui maggusad on so sannad mo sulaele, need on ennam tui mesji mo suus.

104. So käsümiste seest ollen ma möistust sanud, sepärrast wihtan ma teiki walle teraddasid.

105. Sinno sanna on mo jallale lambiks, ja walgusfeks mo jalgte peal.

106. Ma ollen wandunud, ja jedda kindlaste piddanud, et ma piddin hoidma so öiged kohtoseadusfed.

107. Ma ollen üpris wägga allandatud; Jehowa! te mind ellawaks omma sanna järrele.

108. Et olgo sul hea meel sest, mis ma heal meel tötutan, Jehowa! ja öppeta mind omma kohtoseadusfi.

109. Mo hing on allati mo peus, ja minna ei unnusta so käsööppetust mitte ärra.

110. Sälad on mulle töit pannud: agga minna ei efsi mitte ärra so käsümistest.

111. So tunnistusfed ollen ma pärris osfaks sanud iggaweste, sest need on mo süddame rõmustus.

112. Ma ollen omma süddame kallanud so seadümiste järrele teggema iggaweste otsani.

113. Ma wihtan seggasid möttid; agga so käsööppetust armastan minna.

114. Sinna olled mo warjopail ja mo tilp: ma lodan so sanna peale.

115. Lahtuge minnust ärra, teie tiggedad, sest minna pean omma Summala käsjud.

116. Toeta mind omma sanna järrele, et ma ellan, ja ärra lasse mind mitte mo otamisses häbbisse sada.

117. Toeta mind, et ma peasen, siis watan ma

rõmuga so seadmiste peale allati.

118. Sa tallad mahha keif, kes so seadmistest ärraeksiwad, sest nende kawwalus on walle.

119. Sa rüüstad ärra keif wälad Ma pealt kui hõbbeda fitta; sepärrast armastan ma sinno tunnistusfi.

120. So hirmo pärrast tulleb jällestus mo lihha peale, ja ma kardan so wige nuhtluste eest.

121. Ma teen, mis kohhus ja wigus on; ärra tätta mind mitte nende jätte, kes mulle liga tewad.

122. Olle käemees omma sullase heaks, et uhked mulle ei te liga.

123. Mo filmad lõppewad ärra, so abbi ja so wigusse sanna odates.

124. Te omma sulajega omma heldusse järrele, ja õppeta mind omma seadmisfi.

125. Minna ollen so sullane, anna mulle mõistust, et ma tunnen so tunnistusfi.

126. Aleg on, et Jeho=

wa wigust teeb: nemmad on tühjaks teinud sinno käsoõppetust.

127. Sepärrast armastan minna so kästusid enam, kui kulda ja selgemat kulda.

128. Sepärrast arwan ma keif so kästimisfed keifipiddi wigeks; ma wihtan keifi walstusse teradadafid.

129. So tunnistusfed on immelikud, sepärrast peab neid minno hing.

130. Kui so sanna ilmub, siis ta walgustab, ja annab mõistust neile, kes kohtlased on.

131. Ma teen omma sulaiali lahti ahmides, sest ma iggatsen so kästude järrele.

132. Wata minno pole, ja olle mulle armolinne, nenda kui kohhus on nende wasto, kes so nimme armastawad.

133. Kinnita mo samud omma sanna fisse, ja ärra lasse ühtegi nurjatumat wiifi mo ülle melewalda sada.

134. Lunnasta mind selle innimesse läest, kes

153. Wata mo willet= sust, ja kistu mind sest wälja, sest ma ei unnus= ta mitte so kässoöppetust.

154. Selleta mo riva= jad ärra, ja lunnasta mind; te mind ellawaks omma sanna järrele.

155. Dälattest on ön= nistus kangel ärra, sest nemmad ei holi so sead= misist.

156. So hallastus on suur, Jehowa! te mind ellawaks omma tohtosea= duste järrele.

157. Neid on paljo, kes mind taggatusawad ja mo waenlased on; agga minna ei kalla ärra so tunnistusist.

158. Ma nään neid, kes pettust tewad, ja mul on tüddimus, et nemmad so sanna ei hoia.

159. Wata, et ma so kässemissi armastan; Je= howa! te mind ellawaks omma heldusse pärrast.

160. So sanna haktu= tus on tössi, ja keif so wigusse tohhus jääb ig= gaweste.

161. Würstid tiusawad mind tagga ilmaasjata;

agga mo südda tunneb hirmo so sanna pärrast

162. Ma ollen rõmus so sanna pärrast kui se, kes paljo saki leiab.

163. Ma wihtan wals= tust, ja se on mo melest hirmus: agga sinno kässo= öppetust armastan minna.

164. Ma tidan find seit= seford päwas so wigusse tohtoseaduste pärrast.

165. Suur rahho on neil, kes so kässoöppetust armastawad, ja nemmad ei kommista mitte.

166. Ma otan so önnis= tust, Jehowa! ja teen so kästude järrele.

167. Mo hing hoiab so tunnistusjed, ja ma ar= mastan neid wägga.

168. Ma hoian so käs= timissjed ja so tunnitus= sed, et keif mo teed on sinno ees.

169. Tulgo mo kange hüüdminne sinno ette lig= gi, Jehowa! anna mulle mõistust omma sanna järrele.

170. Tulgo mo alland= lik palluminne so ette: peasta mind omma san= na möda.

171. Minno uled peawad titust rohkeste ette saatma, kui sa mind saad õppetanud omma seadmisfi.

172. Mo keel peab so sanna tulutama, sest teit so kässud on õigus.

173. Olgo so kässi mind aitamas, sest ma ollen so kästimisfed ärrawallitfenud.

174. Ma iggatsen sinno õnnistust, Jehowa! ja so kässõõppetus jahhutab mind.

175. Ellago minno hing, et ta sind tidab, ja so kohtoseadus aidago mind.

176. Ma ollen ekfiinud, otfi omma sullast kui ärrakaddunud lammas, sest minna ei unnusta mitte ärra so kässufid.

120. L a u l.

Wagga hinge järg kurja ja pöratse rahwa seas.

1. Üks laul templi treppide peal laulda.

Sui mul wäaga kitsas kä olli, hüüdsin ma Jehowa pole, ja temma tulus mind.

2. Jehowa! peasta mo

hing walstusse uledest, ja pettifest kelest.

3. Mis wõib temma sulle anda, eht mis wõib pettis keel sulle weel ennam tehha?

4. Need on kui wäggewa mehhe terrawad nõled, nisammoti kui tullised kaddaka sõed.

5. Oh hädda on mul! et ma kui woõras ellan Meseki rahwa seas, et ma ollen Kedari rahwa maia-de jures.

6. Mo hing on kaua ellanud selle jures, kes rahho wihtab.

7. Minna ollen rahho nõudja; agga kui ma rägin, siis on nemmad wal-mis taplema.

121. L a u l.

Jehowa kä on teigellem abbi; ta on parras warjopait.

1. Üks laul templi treppide peal laulda.

Ma tõstan ommad silmad ülles nende mägedede pole, kust mo abbi tulleb.

2. Mo abbi tulleb Jehowa käest, kes taewa ja Ma teinud.

3. Ei ta lasse so jalga wäratada; ei se tukku, kes sind hoiab.

4. Wata, ei se tukku egga uinu maggama, kes Israeli hoiab.

5. Jehowa on, kes sind hoiab, Jehowa on so warri so parrema läe poolt.

6. Päwal ei pea päite sind waewama, egga ku öse.

7. Jehowa hoiab sind feige turja eest, temma hoiab so hinge.

8. Jehowa hoiab so wäljaminemist ja sinno sisetullemist nüüd ja igga weste.

122. Laul.

Rõmus meel Jerusalemma õnsa põlwe pärrast.

1. Taweti laul templi treppide peal laulda.

Ma rõmustan nende pärrast, kes mulle ütlewad: Lähme Jehowa kotta.

2. Meie jallad on sanud seista so wärrawatte sees, oh Jerusaleml!

3. Jerusaleml on ehhitud nenda kui lin, mis hästi on ehhitud.

4. Sest siina lähhäwad sugguarrud ülesse, Jehowa sugguarrud Israele lile tunnistusseks, Jehowa nimme tännama.

5. Sest siina on seatud aujärjed kohtomõistmisseks, Taweti suggu aujärjed.

6. Palluge Jerusaleml male rahho: waitne asst olgo neile, kes sind armastawad.

7. Rahho olgo so müride wahhel, waitne asst so suurte koddade sees.

8. Omma wendade ja omma sõbrade pärrast tahhan ma nüüd rätida sest rahhust, mis sinno sees on.

9. Jehowa, meie Summala, koia pärrast tahhan ma otsida, mis sulle heaks tulleb.

123. Laul.

Rust waggab abbi otsiwad mailma teutusse wasto.

1. Üks laul templi treppide peal laulda.

Ma tõstan ommad filmad üles sinno pole, kes ja taewas istud.

2. Wata, otsekui sullaste

filmad watawad omma isсандatte k e peale; otsetui t drufto filmad watawad omma emmanda k e peale: nenda watawad meie filmad Jehowa, meie Summala, peale, kunni temma armo meie peale heidab.

3. Olle meie armolinne, Jehowa! olle meie armolinne, sest meie olleme w gga t is laitmist sanud.

4. Meie hing on w gga t is sanud holetumatte irwitamist, ja k rkide laitmist.

124. Laul.

Ritus, et Jehowa teigesuremast h b-
dast peastab.

1. Taweti laul templi treppide peal laulda.

Kui ep olleks Jehowa se, kes meie jures olnud, v lgo Israel,

2. Kui ep olleks Jehowa se, kes meie jures olnud, kui innimesed meie peale kippusid:

3. Siis olleksid nemmad meid ellawalt  rranela- nud, kui nende wihsa s ttis meie wasto p llega,

4. Siis olleksid weed meid  rraupputanud, j g gi olleks  lle meie hing- l inud,

5. Siis olleksid uhted weed  lle meie hinge l inud.

6. Jehowa olgo tidedud, kes ep olle meid annud nende hammastele roaks.

7. Meie hing on kui lind  rrapeasenud liino- p  djatte paelast: pael on katkil inud, ja meie olleme  rrapeasenud.

8. Meie abbi on Jehowa nimme sees, kes tae- wa ja Ma on teinud.

125. Laul.

Jehowa on ussittude warjopatt:  alab sawab hukka.

1.  ts laul templi treppide peal laulda.

Kes Jehowa peale lo- dawad, need on kui Sioni m ggi, mis ei k i- gu, mis iggaweste seisab.

2. Jerusalemma  mber on m ed, ja Jehowa on omma rahwa  mber n  d ja iggaweste.

3. Sest  ala wallitsusse kep ei pea mitte j ma  i- gete liso ossa peale, et

õiged mitte enneste kãssi ei pista kõwverusse külge.

4. Jehowa! te head neile, kes head on, ja neile, kes õiglased on ommas süddames.

5. Agga kes kallawad omma kõwvera tede peale, neid sadab Jehowa ärraminne nendega, kes nurjatumat tööd tewad. Rahho olgo Issraeli ülle.

126. Paul.

usklikkude kurbdus muudetakse wimalaks rõõmiks.

1. Üks laul templi treppide peal laulda.

Sui Jehowa saab taggasi saanud neid, kedda Sioni seltsist peab taggasi sadetama, siis peame ollema kui unnis-tajad.

2. Siis saab meie su naeramist, ja meie keel õiskamist täis; siis võldakse pagganatte seas: Jehowa on suri asjo neile teinud.

3. Jehowa on suri asjo meile teinud, sest olleme rõõmsad.

4. Sada meie wangid

taggasi, Jehowa! nenda kui weeviad lõuna pool.

5. Kes filmaweega külwawad, need leikawad õiskamisega.

6. Kes käib ifka peale ja nuttab, semet külwi tarwis kandes, se tulleb tõeste õiskamisega, ja kannab omma wihkusid.

127. Paul.

Jehowa on teige õnne ja õnnistusse hallitas.

1. Salomoni laul templi treppide peal laulda.

Sui Jehowa ei ehita kodda, siis hone ehita-tajad näwad seal kallal waewa ilmaaego; kui Jehowa ei hoia liinna, siis walwab waht ilmaaego.

2. Ilmaaego on se teile, et teie warraüllestõusete, ja kaua üllewel istute, ja sõte leiba sure walluga; nenda se on: Jehowa annab sedda omma armotessele unnes.

3. Wata, lapsed on Jehowa pärris ossa, ihho suggu on armopalk.

4. Otsigo noled wägge-wa mehhe lääes, nenda on nore põlwe poiad.

5. Wägga õnnis on se

mees, kes omma noletupe nendega täitnud: ei ja nemmad häbbisse, kui nemmad waenlastega räägiwad wärrawa suus.

128. L a u l.

Selle õnnis põlw abbiellus, kes Jumalat kardab.

1. Üks laul templi treypide peal laulda.

Wägga õnnis on iggamees, kes Jehowat kardab, kes temma tede peal käib.

2. Kui ja omma kätte waewast sööd, siis olled ja wägga õnnis, ja sul on hea põlli.

3. So naene on kui winapu, mis wilja kannab so koia müride külges; so poiad on kui õlipu wõssud so laua ümber.

4. Wata, nenda õnnistasse wiisiste sedda meest, kes Jehowat kardab.

5. Jehowa õnnistab sind Sionist, ja sago sinna Jerusalemma head nähha keige omma ello aia.

6. Ja sago sinna omma laste lapsi nähha. Rahho olgo Israeilile.

129. L a u l.

Nistifoggobus peaseb ilka keige waenlaste käest.

1. Üks laul templi treypide peal laulda.

Nemmad on mulle wägga kitsast teinud mo norest põlwest, öölgo nüüd Israel.

2. Nemmad on mulle wägga kitsast teinud mo norest põlwest; ommeti ep olle nemmad mitte wõimust mo peale sanud.

3. Mo selja peal on kündjad tunnud, nemmad on ommad waud pittaks aianud.

4. Jehowa on õige, ja on wälatte kõied katti leiganud.

5. Häbbisse peawad sama, ja taggasi taggane ma keik, kes Sionit wihtawad.

6. Nemmad peawad ollema kui kattuste rohhi, mis ärrakuiwab, enne kui sedda ärrakittutakse,

7. Mistka leitaja ei täida omma kät, ja sidduja ei sa jülletäit,

8. Ja kellest, kes mõdalähhawad, mitte ei ütle:

Jehowa õnnistus olgo teie peal, meie õnnistame teid Jehowa nimmel.

130. Laul.

Selle usklik palwe ja wiis, kes biete pattust pörab.

1. Üks laul templi treppide peal laulda.

Õhjatuma hädda seest hüan minna sinno po-
le, Jehowa!

2. Issand! kule mo heält, sinno kõrwad pango täh-
hele mo allandlikko pal-
lumiste heäl.

3. Kui sinna, Jehowa!
tahhaksid teif üllekohto
meles piddada, kes siis
jõuaks, Issand! so ees
seista?

4. Sest sinno kä on
andeksandminne, et sind
peab kardetama.

5. Minng otan Jeho-
wat, mo hing otab, ja
ma lodan temma sanna
peale.

6. Mo hing otab Iss-
sandat ennem, kui wahhi-
mehhed hommikut, kes
hommikoni wahhi kor-
ral on.

7. Issrael! loda Jeho-
wa peale, sest Jehowa

jures on heldus, ja tem-
ma jures on teigerohkem
lunnastus.

8. Sesamma lunnas-
tab Issraeli teigest temma
üllekohtust.

131. Laul.

Taweti allandlik meel wihtab ukhust.

1. Taweti laul templi
treppide peal laulda.

Jehowa! mo südda ep
solle ülbe, ja mo sil-
mad ep olle kõrgid, ja
minna ei olle mitte nõud-
nud neid asjo, mis mulle
wägga sured ja imme-
littud on.

2. Kui ma omma hinge
ei tallitsenud egga wai-
gistanud, siis olli minno
hing mo jures otsego är-
rawoõrutud, nenda kui
ärrawoõrutud laps omma
emma jures.

3. Issrael! loda Jeho-
wa peale nüüd ja igga-
weste.

132. Laul.

Palwe hea hinge ja ihho põlwe pär-
rast: Kristusfesti.

1. Üks laul templi treppide peal laulda.

Jehowa! mötle Daweti peale, feige temma willetsfusse peale,

2. Kes Jehowale on wandunud, Jakobi wäg-gewa Jummalale töu-tanud:

3. Ei ma lähhä omma foia warjo alla, ei ma astu omma wodi asfeme peale,

4. Ei ma anna und omma filmile, egga tuk-kumist omma filmalau-gudele;

5. Kunni ma saan leid-nud ühhe paiga Jeho-wale, ja honed wäg-gewa Jakobi Jummalale.

6. Ennä, meie olleme sedda kuulnud Ewratas ollewad, meie olleme sed-da leidnud metsa wälja-de pealt.

7. Meie tahhame miinna temma honete jure, meie tahhamekummardada tem-ma jalgealluse järje ette.

8. Tõuse ülles, Jehowa! omma hingamisfele, sin-na ja so tuggewusse laegas.

9. Sinno preestrid eh-hitago ennast õigussega, ja so waggad õijago.

10. Omma sullase Da-weti pärrast ärra põra omma wõitnud mehhe pal-let mitte häbbisse.

11. Jehowa on Dawe-tile tõeste wandunud, temma ei taggane sedda mitte: so ihho suggu tah-han ma panna so aujär-je peale.

12. Kui so lapsed pea-wad minno seadusse ja mo tunnisfussed, mis ma neid tahhan õppetada; siis peawad ka nende poiad iggaweste istuma so aujärje peal.

13. Sest Jehowa on Sioni ärrawallitsenud, ja sedda ennesele elloasse-meks ihhaldanud.

14. Se on mo hinga-minne iggaweste; jeie tahhan ma jada, sest ma ollen sedda ihhaldanud.

15. Ma tahhan temma toidust rohkeste õnnista-da, temma waesed tahhan ma leiwaga täita,

16. Ja temma preestrid õnnistussega ehhitada, ja temma waggad peawad wägga õiskama.

17. Seal tahhan ma lasta ühhe sarwe Dawe-

tile üllestaswata; ma olen ühhe lambi seadnud omma wõitnud mehhele.

18. Temma waenlased tahhan ma katta häbbiga; agga temma peal peab temma kroon õitsemä.

133. Laul.

Tõstne armastus ja rahho on wägga tallis asfi.

1. Taweti laul templi treppide peal laulda.

Wata, mis hea ja mis löbbus on se, et wennad ka ühhes ellawad.

2. Menda kui hea ölli Pea peal, mis mahhajo-seb habbeme sisse, Aroni habbeme sisse, mis ulla-tab temma pealmisse riete pallistusesse,

3. Kui Ermoni laste, mis mahhalangeb Sionimäggede peale; sest seal on Jehowa töutanud anda õnne ja ello iggawes-ses aiaks.

134. Laul.

Jehowa sullaste ammet on Jehowat palluda ja tita.

1. Üks laul templi treppide peal laulda.

Wata, kiitte Jehowat, keif Jehowa sullased! kes teie seisate Jehowa koias ö aegus.

2. Tõstke ülles ommad käed pühha paiga pole, ja kiitte Jehowat.

3. Jehowa õnnistago sind Sionist, kes taewa ja Ma teinud.

135. Laul.

Jehowa helbus ja wäggi tulles ille teige asjabe tita.

1. Halleluja.

Kiitte Jehowa nimme, teie, Jehowa sullased, kiitte.

2. Kes teie seisate Jehowa koias, meie Jum-mala koia õuedes,

3. Kiitte Jehowat, sest Jehowa on hea; laulge tites temma nimme, sest se on löbbus.

4. Sest Jehowa on Jakobi ennesele ärrawallit-senud, Israeli ommaks isserahwaks.

5. Sest minna tean, et Jehowa on suur, ja meie Issand surem, kui keif jummalad.

6. Keif, mis Jehowa tahhab, teeb temma tae-

was ja Ma peal, merre-
de ja keitide süggawuste
sees.

7. Ta sadab pilwed tõus-
ma Ma otsast; ta sadab
wälgolõmist ja wihma,
ta toob tuult wälja om-
ma warrandusse paikust.

8. Ta löi mahha Egip-
tusse rahwa esimesesed
isfased lomad, ni hästi
innimesist kui weikist.

9. Ta läkkitas imme-
tähti ja immeteggusid sin-
no setka, ja Egiptusse
rahwas! Warao peale ja
keige ta sullaste peale.

10. Ta löi mahha pal-
jo pagganaid, ja tappis
ärra wäggewad kunnin-
gad:

11. Sihoni, Emorite
kuninga, ja Dgi, Basa-
ni kuninga, ja teit Ra-
naani kuningrigid.

12. Ja andis nende
Ma pärris ossaks omma
Israeli rahwale.

13. Jehowa! sinno nim-
mi jääb iggaweste; Je-
howa! so mällestus kes-
tab põlwest põlweni.

14. Sest Jehowa annab
kohhut omma rahwale,

ja omma sullaste peale on
temmal halle meel.

15. Pagganatte ebba-
jummalad on hõbbe ja
fuld, innimesse lätte tö.

16. Su on neil, ja nem-
mad ei rägi mitte; sil-
mad on neil, ja nemmad
ei nä mitte.

17. Kõrwad on neil, ja
nemmad ei tule mitte, ei
olle ta hinge nende suus.

18. Otskui nemmad,
nenda on need, kes neid
tewad, ja iggawiks kes
nende peale lodab.

19. Israeli suggu! kiit-
te Jehowat; Aaroni sug-
gu! kiitke Jehowat;

20. Lewi suggu! kiitke
Jehowat; kes teie Jeho-
wat kardate, kiitke Je-
howat.

21. Kidetud olgo Jeho-
wa Sionist, kes ellab Je-
rusalemmas, Halleluja.

136. L a u l.

Jehowa helbus on arwamatta suur
ja tänno wäärt.

Tännage Jehowat, sest
ta on hea, sest tem-
ma helbus jääb iggawes-
seks aiaks.

2. Tännage jummalatte

Summalat, sest temma heldus jääb iggawessjeks aiaks.

3. Tännage issandatte Issandat, sest temma heldus jääb iggawessjeks aiaks.

4. Tännage tedda, kes üffi suri immeasjo teeb, sest temma heldus jääb iggawessjeks aiaks.

5. Kes taewad teinud mõistussega, sest temma heldus jääb iggawessjeks aiaks.

6. Kes on wäljalautand Ma wee ülle, sest temma heldus jääb iggawessjeks aiaks.

7. Kes on teinud sured walgussed, sest temma heldus jääb iggawessjeks aiaks;

8. Päikesse wallitsema päwa aial, sest temma heldus jääb iggawessjeks aiaks;

9. Ku ja tähhed wallitsema öse, sest temma heldus jääb iggawessjeks aiaks.

10. Kes mahhalõnud Egiptusse rahwa esimesed poiad, sest temma

heldus jääb iggawessjeks aiaks.

11. Ja on wäljatonud Issraeli rahwa nende keskelt, sest temma heldus jääb iggawessjeks aiaks;

12. Wäggewa käega ja wäljasirrutud käewarrega, sest temma heldus jääb iggawessjeks aiaks.

13. Kes kõrriatte merre on lahhetš leiganud, sest temma heldus jääb iggawessjeks aiaks;

14. Ja lastnud Issraeli rahwa sealt läbbimiina, sest temma heldus jääb iggawessjeks aiaks;

15. Ja on Warao ja temma wäe kõrriatte merresse aianud, sest temma heldus jääb iggawessjeks aiaks.

16. Kes on saatnud oma rahwa kõrwest läbbi, sest temma heldus jääb iggawessjeks aiaks.

17. Kes on mahhalõnud wäggewad tunningad, sest temma heldus jääb iggawessjeks aiaks;

18. Ja on ärratõpnud suurtsuggu tunningad, sest temma heldus jääb iggawessjeks aiaks:

19. Sihoni, Emori rahwa funninga, sest temma heldus jääb iggawessets aiaks;

20. Ja Dgi, Basani funninga, sest temma heldus jääb iggawessets aiaks;

21. Ja on annud nende Ma pärris ossaks, sest temma heldus jääb iggawessets aiaks;

22. Pärris ossaks omma sullasele Israelile, sest temma heldus jääb iggawessets aiaks.

23. Kes meie peale möelnud meie allanduses, sest temma heldus jääb iggawessets aiaks;

24. Ja on meid ärrafiskunud meie waenlaste käest, sest temma heldus jääb iggawessets aiaks;

25. Kes teige lihhale roga annab, sest temma heldus jääb iggawessets aiaks.

26. Lännage taewa Jummalat, sest temma heldus jääb iggawessets aiaks.

137. Laul.

Israeli rahwa nuttolaul Babeli wangipölmes.

Babeli jöggede kaldal, seal istufime meie,

meie nutfime ka, kui mötlesime Sioni peale.

2. Meie pannime rip-puma omma kandlede remmalde külge, mis seal sammast.

3. Sest seal küssifid need, kes meid wangi winud, meie käest laulo sanno, ja kes meid ärraraiskafid, römolaulo: laulge meile üks laul Sionist.

4. Kuida wõifime laulda Jehowa laulo wõöra rahwa maal?

5. Kui minna find unnustan, Jerusaleem! siis unnustago mo parram kässi isseennast ärra.

6. Jägo mo keel minno sulae külge kinni, kui ma sinno peale ei mötle, kui minna ei lasse Jerusalemma ennese teigeüllemaks römuts olla.

7. Tulleta omma mele, Jehowa! Edomi lapsed, kes Jerusalemma hukatusse päwal ütlesid: Tehke paljaks, tehke paljaks allustest sadit, mis seal sees on.

8. Sa Babeli tüttar! kes peab ärraraisatud sama, wägga önnis on se,

kes sulle tassub sedda möda, kui sa wäärt olled, mis sinna meile teinud.

9. Wägga önnis on se, kes so nored lapsed kätte wöttab, ja wasto kaljo rabbab.

138. L a u l.

Tänno Jummalata armo ja töe eest
Jesuses Kristusses.

1. Taweti laul.

Ma tahhan sind tännada keigest ommast jüddamest; jummalatte ees tahhan ma sind kites laulda.

2. Ma tahhan kummarada so pühha templi wasto, ja so nimme tännada so heldusse pärrast, ja sinno töe pärrast; sest sa olled omma nimme ülle keige asjade sureks teinud, omma töutust möda.

3. Sel päwal, kui ma hüüdsin, siis wastasid sinna mulle. Sa olled mind julgeks teinud; mo hinge sees on tugewus.

4. Sind, Jehowa! tännawad leit Ma tunnigad, kui nemmad sawad kuulnud sinno su sanno.

5. Ja laulwad Jehowa tebe peal käies, et Jehowa au suur on.

6. Sest Jehowa on kõrge, ja watab maddala peale: agga ülbed tunneb ta kaugelt ärra.

7. Kui ma käin keft kitskusses, teed sinna mind ellawaks; mo waenlaste wiha wasto sirrutad sa omma käe, ja so parrem kässi peastab mind.

8. Jehowa sadab mulle head otsust; Jehowa! so heldus jääb iggawesses aiaks, ärra jätta omma kätte tööd mitte mahha.

139. L a u l.

Jehowa teab leit ja murretes
leitibe eest.

1. Taweti laul üllema mängimehhele antud.

Jehowa! sa kiused mind läbbi, ja tunned mind ärra.

2. Sinna tead mo magamist ja mo üllestõusmist; sinna mõistad mo mõtted kaugelt ärra.

3. Sa pirad mo käimisse ja mo maas = ollemisse ümber, ja olled leit mo teed õppind ärrakatsuma.

4. Kui ey olle weel sannagi mo kele peal, wata, siis tead sinna, Jehowa! jedda leit ärra.

5. Tatta ja eest olled sa wägga liggi mo ümber, ja panned omma kät mo peale.

6. Se tundminne on wägga immelik minno melest; se on wägga kõrge, ei ma sa sedda kätte.

7. Kuhho pean ma minnema sinno Waimo eest? ja kuhho pean ma pöggenema so palle eest?

8. Kui ma astuksin taewa, siis olled sinna seal; kui ma peaksin asset tegema surma walda, wata, siis olled sinna seal.

9. Kui ma wöttaksin koido tiwad, ja ellaksin wiimses merre otsas;

10. Siis sealgi so käsfi mind juhataks, ja sinno parrem käsfi peaks mind finni.

11. Ka kui ma ütlesin: Ommeti wõib pimmedus mind katta; siis õ on walguš minno ümber.

12. Ei te ka pimmedus sinno ees wõd pimmedaks, ja õ teeb walget kui pääw, pimmedus on nenda kui walguš.

13. Sest sinna walmistasid mo seestpidiše, ja

katsid mind mo emma ihhus.

14. Ma tännan sind, sepärrast et ma ni immelikult ollen tehtud, et ehmatuš peale tulles; immelikud on sinno teud, ja mo hing teab sedda hästi kül.

15. Minno luud ei olnud so eest warjul, kui mind tehti sallajas paitas, kui mind illuſaste tehti allumis Ma paituš.

16. So silmad on mo ihho näinud, kui ta segane alles olli, ja so ramatusse ollid need asjad teit kirjotud ja need päwad, kui liikmed pidid sama walmistud, ja ühteainusti neist ep olnud weel mitte.

17. Kui kallid on sepärrast mo melest sinno mõteted, oh Jummal! kui wägga suur on nende arro!

18. Kui ma peaksin neid üllesarwama, siis on neid ennam kui liwa; kui ma üllesärkan, siis ollen ma alles sinno jures.

19. Oh et sa tappaksid ärra sedda, kes wäl on!

Teie mehhed, kel werre-
süüd on, lahtuge minnust
ärä,

20. Kes rägiwad so was-
to kurja nõuuga; so waen-
lased surustellewad ilma-
aego.

21. Jehowa! efs ma
peaks wihkama neid, kes
sind wihkawad? ja efs
mul peaks tüddimus olle-
ma neist, kes so wasto
seisawad?

22. Täie wihhaga wih-
kan ma neid, nemmad on
mo waenlasiks sanud.

23. Oh Jummal! kin-
sa mind läbbi, ja wötta
tunda mo süddant; kat-
su mind läbbi, ja wötta
tunda mo möttid;

24. Ja wata, kas walle
te on minno sees, ja
juhata mind iggawesse
te peale.

140. Paul.

Taweti palwe sallaja ja arwalikko
waenlaste wasto.

1. Taweti laul üllema
mängimehhele antud.

Peasta mind, Jehowa!
Kurjast innimessest,
hoia mind wäggiwaldse
mehhe eest,

3. Kes mötlewad paljo
kurja süddames, igga-
päaw tulleswad nemmad
koffo taplema.

4. Nemmad ihhuwad
omma keelt kui maddo;
pahha mao wihha on
nende ulede al, Sela.

5. Hoia mind, Jehowa!
öäla kätte eest, wäggi-
waldse mehhe eest hoia
mind, kes mötlewad mo
jassad alt ärralükkata.

6. Rõrgid on mulle sal-
laja kõisi ja paelo pan-
nud, nemmad on wõrko
wäljalautanud teraa för-
wa, ja wõrgutamisse pae-
lo mulle seadnud, Sela.

7. Ma ütlesin Jehowa-
le: Sinna olled mo Jum-
mal, kule, Jehowa! mo
allandlikko pallumiste
heält.

8. Jehowa Issand, mo
tuggew abbi! ja olled mo
Pea warjanud taplusse-
päwal.

9. Jehowa! ärä anna
mitte, miswäl ihhaldab;
ärä lasse korda minna
temma möttet, muido tõs-
tawad nemmad ennast su-
reks, Sela.

10. Nende sappine meel,

les mo ümber tulleswad, nende ulede waew katko neid ennast.

11. Tullised söed sago nende peale puistatud; ta lasko neid tullesse langeta, süggawa autude sisse, kust nemmad ei sa ülestöusta.

12. Relehandja ei pea mitte sama kinnitatud Ma peal: wäggiwaldue ja kurri mees, se sago taggaetud, kunni ta saab koggone ärraetud.

13. Ma tean, et Jehowa willetsa kohtoasjale, ja waeste õigussele otsust teeb.

14. Töest, kül õiged tännawad sinno nimme, õiglased jäwad so palle ette ellama.

141. Laul.

Palwe abbi pärrast waenlaste wasto.

1. Taweti laul.

Jehowa! ma hüan sind appi, tötta mo jure; kule mo heält, kui minna so pole hüan.

2. Sago mo palwe walmistud kui suitsetamisse rohhi so palle ees, ja mo

kätte ülestöstminne kui õhtune roahwer.

3. Jehowa! panne wabti mo su ette, panne hoidjat sinna jure, mis mo uledest tulleb.

4. Ärra lasse mo sübdant mitte kurja asja pole kallata, et ma teeksin välaid teggusid nende meestega, kes nurjatumat tööd tewad, et minna ei sö nende maiussest.

5. Öige lögo mind, se on heldus, ja nomigo mind, se on kui ölli mo pähhä; agga väla ölli ärgo tulgo mitte mo pähhä: sest ma tahhan weel palluda nende öälatte kurjuste wasto.

6. Nende peamehed sago kaljo otsast mahhakuftutatud; kes minno könnet kulewad, peawad sedda löbbusaks.

7. Otselai põllumees maad löhkiat ja semet laiaili wiskab, nenda sawad meie luudfondid pillatud hana suhhu.

8. Sest mo filmad, Jehowa Jummal! watawad sinno peale; sinno jure ollen ma kippunud; ärra

jätta mo hinge mitte faitsmatta.

9. Heia mind se kōie eest, mis nemmad mulle wörguks pannud, ja nende wörgutamisse paelte eest, kes nurjatumat tööd tewad.

10. Däläd langego iggaüks omma wörkude sisse tunni ma agga saan mõdaläinud.

142. Paul.

Weel üks Zaweti palwe abbi pärrast waenlaste wasto.

1. Zaweti õppetusselaul, kui temma kopas olli; üks palwe.

Omma heäleaga kissetan ma Jehowa pole; omma heäleaga pallun ma Jehowat allandlikult.

3. Ma tahhan omma kaebdusse temma ette wäljawallada, ma tahhan omma ahvastusse ta ette teada anda.

4. Kui mo waim on är-ranõrgenud mo sees, siis tunned sa mo jäljed ärra; se teraa peal, kus ma läin, senna on mulle kōied sallaja pandud.

5. Wata parrama pole

ja katsu, et mul ey ollesedda, kes mind tunneb; pelgopait on mo eest är-rataddunud, ütsti ei holi mo hingest.

6. Ma kissetandan sinno pole, Jehowa! ma ütlen: Sa olled mo warjopait, mo oša ellawatte maal.

7. Panna tähhele mo kissetaminne, sest ma ollen wägga alwaks saanud; peasta mind ärra nende käest, kes mind taggaaiawad, sest nemmad on wäggewamad mind.

8. Sada mo hing wängitornist wälja, et ma so nimme wöin üllestunnistada; kes õiged on, pirawad mo ümber, kui sinna mulle saad head teinud.

143. Paul.

Zaweti pattustpõramisse palwe; ta otfib abbi ja ohto.

1. Zaweti laul.

Jehowa! tule mo palwet, wötta kuulda mo allandlikkusi pallumissi; omma tõssidusse pärrast kosta mulle, ja omma õigusse pärrast.

2. Sa ärra minne mitte lohtusse omma sullasega,

sest ütski ellus innimenne
ep olle öige sinno palle
ees.

3. Sest waenlane aiab
mo hinga tagga, ta rö-
hub mo ello mahha, ta
panneb mind istuma pim-
medusfesse kui neid, kes
ammogi surnud.

4. Ja mo waim nõrkeb
ära mo sees, ja mo süd-
da ehmatab wägga ära
minno sees.

5. Ma tulletan omma
mele need päwad, mis
wannast, ma mötlen jär-
rele keif so teggemisse, ma
könnelen so kätte tööst.

6. Ma lautan ommad
käed laiali so pole, mo
hing himmustab so jär-
rele kui Ma, mis märga
tahhab, Sela.

7. Kule mind pea, Je-
howa! mo waim lõppeb
ära; ära panne omma
pallet mitte mo eest war-
jule, et ma mitte ei sa-
nende sarnatsjeks, kes hau-
da allalähhäwad.

8. Anna mulle aegsaste
kuulda omma heldust, sest
et ma sinno peale lodan;
anna mulle teada sedda
teed, mis ma pean käima,

sest mo hing himmustab
wägga so järrele.

9. Peasta mind, Jeho-
wa! mo waenlastest, sin-
nule rägin ma sallaja
omma hädda.

10. Öppetä mind teg-
gema omma mele pär-
rast, sest ja olled mo Jum-
mal; sinno hea Waim,
se juhhatago mind tas-
jase te peale.

11. Jehowa! te mind
ellawaks omma nimme
pärrast, sada wälja mo
hing kitsikussest, omma
öigusse pärrast.

12. Ja kauta mo waen-
lased omma heldusse pär-
rast, ja hukka ära keif,
kes mo hinglele kitsast te-
wad, sest minna ollen so
sullane.

144. L a u l.

Jehowa on illem abbi: rummalad
nöuawad tähje asjo.

1. Laweti laul.

Sidetud olgo Jehowa,
mo kaljo, kes öppetab
mo käsji söddima, ja mo
sörmi taplema.

2. Lemma on minno
heldus ja mo tuggew lin,
mo tõrge warjopait, ja

mo ärrapeastjaks on Temma mulle; minno kilp, ja temma jure ollen ma kippunud; ta heidab mo rahwa mo alla.

3. Oh Jehowa! mis on innimenne, et sa tedda tunned? Mis on waese innimesse laps, et sa temma eest hoolt kaännad?

4. Innimenne on tühja asja sarnane; temma päwad lähhäwad möda kui warri.

5. Oh Jehowa! käna ommad taewad, ja tulle mahha; pudu mäggede külge, et nemmad suitsewad.

6. Lõ wälko, ja pilla neid laiali; läkkitä ommad noled, ja hirmuta neid.

7. Läkkitä ommad käed üllewelt, sada ja peasta mind ärra surest weest, woöra Ma laste käest.

8. Kelle su tühja rägib, ja nende parrem käsfi waännub walstkust.

9. Ma laulan sulle, Summal! uut laulo, ma laulan sind kites kümnekeelse nablimängiga.

10. Sa annad abbi kun-

ningattele, kes sa omma sullase Laweti wäljasedad kurja moöga käest.

11. Sada mind wälja, ja peasta mind woöra Ma laste käest, kelle su tühja rägib, ja kelle parrem käsfi waännub walstkust.

12. Kes ütlewad: et meie pviad ollesfid kui taimed, mis hästi kaswatakse nende nores põlwes; meie tütred kui nurga sambad illusaste raiatud sure hone wisi;

13. Et teif meie aitade nurgad täis ollesfid, ja annaksid wälja üht suggu wilja teise järrele; et meie lamba karri tuhhat talle teeks, ja kümmetuhhat siggiffsid meie wainute peal,

14. Et meie härjad ollesfid täis rammo, et ei olles kahjo, ei ärralomist, egga karjumist meie ulitsatte peal.

15. Wägga õnnis on se rahwas, kelle käsfi sedda wisi käib: agga wägga õnnis on wast Se rahwas, kelle Summal Jehowa on.

145. Laul.

Kristus ja temma kuningriik on ül-
leilbse suur.

1. Laweti kitusse laul.

Mo Jummal! mo kun-
ningas! ma tahhan
sind sureks tõsta, ja so
nimme kita ifka ja igga-
weste.

2. Iggapäaw tahhan ma
sind auustada, ja so nim-
me kita ifka ja iggaweste.

3. Suur on Jehowa,
ja tedda tulleb wägga
kita, ja temma surust ei
wõi ärramõista.

4. Üks põlwe rahwas
kidak teisele sinno teggu-
sid, ja so suurt wägge ku-
lutawad nemmad.

5. Ma tahhan so auustu-
sest ja so surest auulisest
auust, ja so sündinud im-
measjadest kõnneleda.

6. Ja nemmad rägivad
so wäggewaid tegguüd,
mis kartusse wäärt, ja so
surust tahhan ma juttus-
tada.

7. Ja so sure headusse
mällestussest kõnnelewad
nemmad allati, ja so õi-
gussest laulwad nemmad
rõõmsaste.

8. Armolinne ja üks
hallastaja on Jehowa,
pitka melega ja suur hel-
dussest.

9. Hea on Jehowa kei-
fide wasto, ja temma hal-
lastus käib keif ülle tem-
ma teggude.

10. Jehowa! keif sinno
teud peawad sind täuna-
ma, ja so waggad sind
kiitma.

11. Nemmad rägivad
so kuningriigi auust, ja
so wäest kõnnelewad nem-
mad,

12. Et nemmad inni-
messe lastele teada an-
nawad temma suurt wäg-
ge, ja temma kuning-
riigi auustusse auu.

13. Sinno kuningriik
on keige iggaweste aega-
de kuningriik, ja sinno
wallitsus on keige põlwe
rahwa seas.

14. Jehowa toetab keiti,
kes on langemas, ja tem-
ma panneb püsti seisma
keif, kes on kõwwerdatud.

15. Keifide silmad ota-
wad sinno järrele, ja
siina annad neile nende
roa ommal aial.

16. Sa teed lahti om-

ma kae, ja täidad keif, mis ellab, hea melega.

17. Jehowa on õige keige omma wiiside sees, ja wagga keige omma tegude sees.

18. Jehowa on liggi keifile, kes tedda appi hüawad; keifile, kes tedda töe sees appi hüawad.

19. Temma teeb nende mele pärrast, kes tedda kardawad, ja nende kisse sendamist tuleb temma, ja peastab neid ärra.

20. Jehowa hoiab keif, kes tedda armastawad, ja tautab keif välad ärra.

21. Jehowa titust peab mo su rätima, ja keif liha peab temma pühha nimme kiitma ikka ja igaweste.

146. Laul.

Jehowad peab kibetama, ja temma peale üksi lootma.

1. Halleluja.

Minno hing! kida Jehowat.

2. Ma tahhan Jehowat kida omma ello aeges! ma tahhan omma Summalat kites laulda, ni taua kui ma alles ollen.

3. Ärge lootke mitte würstide peale, egga mu inimesse lapse peale, kelle kä ep olle abbi.

4. Kui temma waim wäljalähhäb, siis lähhäb ta jälle omma mulda; selsammal päwal lähhäwad temma kõrged mõteted huffa.

5. Wagga õnnis on se, kelle abbi Jakobi Summal, kelle otamine on Jehowa, omma Summal, järrele;

6. Kes on teinud taewa ja Ma, merre ja keif, mis nende sees on, kelle tõssidus jääb igaweste;

7. Kes kõhnut annab neile, kellele liga tehhasse; kes leiba annab näjatssile; Jehowa on se, kes lahtipeastab neid, kes on kinniseitud.

8. Jehowa on, kes pimmedatte filmad lahti teeb; Jehowa on, kes panneb püsti seisma neid, kes kõwerdatud; Jehowa on, kes neid armastab, kes õiged on.

9. Jehowa on se, kes woõrad hoiab, kes waesed lapsed ja lessed naesed

üllespeab; agga välatte wišid riffub temma ärra.

10. Jehowa on funnigas iggaweste; sinno Jummal, oh Sion! põlwest põlweni, Halleluja.

147. Laul.

Maenitsus, et Jummalat Kristusse fees peab kiitma.

Halleluja! sest hea on, meie Jummalat kites laulda, sest kitus on lõbus ja kaunis.

2. Jehowa ehitab Jerusalemma, Israeli ärra-aetud foggub temma.

3. Ta parrandab neid, kes süddames on rõhbutud, ja seub finni nende wallusad hawad.

4. Ta loeb ärra tähtede arro, ja nimmetab neid keiki nimme pärrast.

5. Meie Issand on suur ja surest rammust; temma mõistus on ärraarwamatta.

6. Jehowa peab ülles häddalised, ja allandabwälad mani mahha.

7. Laulge wastastikko Jehowa auuks tännuga, laulge kites meie Jummalat landlega.

8. Kes taewa kattab pilwetega, kes male wihma walmistab, kes mäggede peale lassib rohto kaswata.

9. Kes lojustele nende sömisje annab, norilekaar-naile, kes tedda appi hüawad.

10. Temmal ep olle mitte rõmo hobbose wäest, egga melehead jallameeste järeluišt.

11. Jehowal on melehe neist, kes tedda kardawad, kes temma heldusse peale lodawad.

12. Auusta, Jerusalemm, Jehowat! Sion, kiida omma Jummalat!

13. Sest temma finnitab so wärrawatte pomisid, önnistab so lapsi sinno ees.

14. Temma annab so raiale rahho, ja täidab sind feigetallima nišjuga.

15. Temma läffitab omma sanna Ma peale, ja temma sanna jootseb rutuste.

16. Temma annab lund kui willa; hallad külwab temma kui tuhka.

17. Temma wištub mah-

ha ommad jead kui pal-
lofessed; kes wõib seista
temma külma ees?

18. Temma läffitab om-
ma sanna, ja panneb neid
sullama; ta lasseb omma
tuult puhhuda, siis jook-
seb wessi.

19. Temma annab Ja-
kobile omma sanna tea-
da, ja Israelele ommad
seadmised ja ommad
kohtoseadused.

20. Nenda ep olle tem-
ma ei ühhelegi pagga-
nale teinud, ja neid koh-
toseadusfi, neid ei olle
nemmad mitte tunnud,
Halleluja.

148. Laul.

Keit lomad lästafse Jummalat ja
Kristust kita.

1. Halleluja.

Kiitke Jehowat, teie, kes
taewas ollete; kiitke
tedda üllewel kõrges!

2. Kiitke tedda, keit tem-
ma inglid! Kiitke tedda,
keit temma sõawäed!

3. Kiitke tedda, päite ja
ku! kiitke tedda, keit wal-
gusse tähhed!

4. Kiitke tedda, taewaste
taewad! ja keit wessi, mis
ülle taewaste on!

5. Nemmad peawad Jē-
howa nimme kiitma, sest
kui temma olli käsfinud,
fiis on nemmad lodud.

6. Ja temma on neid
pannud seisma itka ja
iggaweste; ta on sead-
misse teinud, ja ükski ei
lähhä selle ülle.

7. Kiitke Jehowat, teie,
kes Ma peal ollete, wal-
lastallad ja keit sügga-
wused!

8. Tulli ja rahhed! lum-
mi ja uddo! suur kange
tuul, mis temma sanna
järrele teeb!

9. Mäed ja keit mäe-
küntad, wiljalised puud
ja keit seedrid!

10. Metsalised ja keit
lojuksed, romajad ja tiba-
dega liinud!

11. Ma tunningad ja
keit rahwas, würstid ja
keit mailma kohtomõist-
jad!

12. Nored mehhed ja
neitsid ka, wannad ja
nored;

13. Need peawad Jēho-
wa nimme kiitma, sest
temma nimmi on üksipäi-
ni kõrge; temma suur au
on ülle Ma ja taewa.

14. Ja temma on sureks töstnud ühhe sarwe omma rahwale, kitusse teifile omma waggadele, Israeli lastele, selle rahwale, kes temma liggi on. Halleluja.

149. Laul.

Wõimusse saab Kristus ja temma ristifoggobus.

1. Halleluja.

Laulge Jehowa auuks uut laulo, ja temma kitust waggade foggoduses.

2. Israel römustago neist (Isfast, Boiaist, pühast Waimust), kes neid teinud; Sioni lapsed saago wägga römifaks omma funninga pärrast.

3. Need kiitko temma nimme riddastitko; trumidega ja kanneltega laulgo nemmad tedda kites.

4. Sest Jehowal on hea meel ommast rahwast; ta ehhitab häddalisi illusaste önnistusfega.

5. Waggad peawad römopärrast hüppama auuga, nemmad peawad öisfama omma wodite peal.

6. Summalat sureks töstata, se peab nende juusollema, ja tahhe terraga möök nende käes,

7. Et nemmad wöiwod pagganatte kätte maksta, ja rahwast söidelda;

8. Et nemmad nende funningad ahhelattega finnipannewad ja nende auulised mehhed jalgraudo,

9. Et nemmad neile tewad sedda kohhut möda, mis kirjotud on. Sesamma auustus on teifile, kes temma melest armsad on. Halleluja.

150. Laul.

Ristifoggobusse järg ue seadusse wõimfil päiwil.

1. Halleluja.

Kiitke Summalat temma pühhas paikas; kiitke tedda temma auuliseses lautusses.

2. Kiitke tedda ta wägewatte teggude pärrast; kiitke tedda temma wägga suurt surust möda.

3. Kiitke tedda passuna puhhumisfega; kiitke tedda nablimgi ja kanneltega.

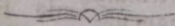
4. Kiitki tedda trummi-
dega ja riddastikko; kiitke
tedda keeltega mängiga ja
pilliga.

5. Kiitke tedda helledda
Siltfeli mängidega: kiit-

ke tedda Siltfeli mängi-
dega, mis kauniste hüa-
wad.

6. Jggauks, kel öhk on,
je kiitko Jehowat. Hal-
leluja.

Laulo=Kamato Dts.

2-

69181254

